ରାଜାବଳୀର ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକ

ଅଦୋନୀୟ ରାଜା ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ

1 ରାଜା ଦାଉଦ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧ ହେଲେ। ତାଙ୍କର ପରିଚାରକଗଣ
ତାଙ୍କୁ ଉଷ୍ମ କରିବା ପାଇଁ ବହୁତ କମ୍ବଳ ଓ ବହୁ
ବସ୍ତ୍ରରେ ଆଚ୍ଛାଦନ କଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ କିଛି ଉଷ୍ମତା ପାଇଲେ
ନାହିଁ। 2ତେଣୁ ତାଙ୍କର ଦାସମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲ, "ଆମ୍ଭେମାନେ
ଆପଣଙ୍କ ସେବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ଯୁବତୀ କନ୍ୟା ଖୋଜି
ଆଣିବୁ। ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ଉଷ୍ମତା ଦେବାକୁ ଆପଣଙ୍କ କୋଳରେ
ଶୟନ କରିବ।" 3ଏଣୁ ରାଜାଙ୍କର ଦାସମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲର
ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ସୁନ୍ଦରୀ କନ୍ୟାର ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବା ଆରମ୍ଭ
କରିଦେଲେ। ଶେଷରେ ସେ ଶୁନେମୀୟା ନଗରରୁ ଅବୀଶଗ
ନାମକ ଏକ ସୁନ୍ଦରୀ ଯୁବତୀ ପାଇଲେ ଓ ତାକୁ ରାଜାଙ୍କ
ନିକଟକୁ ଘେନି ଆସିଲେ। 4ସେହି ଯୁବତୀ ଅତି ସୁନ୍ଦରୀ
ଥିଲା। ସେ ରାଜାଙ୍କର ସେବା ଓ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କଲା। ମାତ୍ର
ରାଜା ଦାଉଦ ତା' ସହିତ ଯୌନ ସମ୍ପର୍କ ରଖିଲେ ନାହିଁ।

5-6ରାଜା ଦାଉଦ ଓ ପତ୍ନୀ ହଗୀତଙ୍କର ପୁତ୍ର ଅଦୋନୀୟ
ଅତି ସୁନ୍ଦର ଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କର ଭାଇ ଅବଶାଲୋମଙ୍କ
ପରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ। ମାତ୍ର ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗର୍ବୀ
ଥିଲେ ଓ ନିଜେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା ହେବାକୁ ସ୍ଥିର କଲେ।
ସେ ଗୋଟିଏ ରଥ, ଅଶ୍ୱାରୋହୀଗଣ ଓ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୌଡ଼ିବା
ପାଇଁ ପଚାଶ ଜଣ ଲୋକ ପାଇଲେ। ମାତ୍ର ରାଜା ଦାଉଦ
କେବେ ଅଦୋନୀୟଙ୍କୁ ଠିକ୍ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି ନ
ଥିଲେ। "ଏପରିକି ସେ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ନାହିଁ ଯେ କାହିଁକି
ସେ ଏହିସବୁ କରୁଥିଲେ?"

7ପୁଣି ସେ ସରୁୟାର ପୁତ୍ର ଯୋୟାବ ଓ ଅବିୟାଥର
ଯାଜକ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କଲେ। ସେମାନେ ଅଦୋନୀୟର
ଅନୁଗତ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ରାଜା କରିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ।
8ମାତ୍ର ସାଦୋକ ଯାଜକ, ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ର ବନାୟ, ନାଥନ
ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା, ଶିମିୟି, ରେୟି ଓ ଦାଉଦଙ୍କର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର
ପ୍ରହରୀଗଣ ଅଦୋନୀୟଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରି ନ ଥିଲେ। ସେମାନେ
ଦାଉଦଙ୍କର ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଥିଲେ।

9ଥରେ ଅଦୋନୀୟ ଐନରୋଗେଲର ପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ସୋହେଲତ
ପଥର ନିକଟରେ ମେଷ, ବୃଷ ଓ ପୁଷ୍ଟ ବାଛୁରୀ ମାରି ନିଜର
ଭ୍ରାତା ରାଜପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଓ ଯିହୁଦା ରାଜାଙ୍କର ସମସ୍ତ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ
ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିବା ପଶୁର ମାଂସ ଖାଇବା ପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ
କଲେ। 10ମାତ୍ର ସେ ନାଥନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ, ବନାୟଙ୍କୁ,
ପିତାଙ୍କର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବୀରମାନଙ୍କୁ ଓ ନିଜର ଭାଇ ଶଲୋମନଙ୍କୁ
ନିମନ୍ତ୍ରଣ କଲେ ନାହିଁ।

ନାଥନ ଓ ବତ୍‌ଶେବା ଶଲୋମନ ସପକ୍ଷରେ କହିଲେ

11ଏଥିରେ ନାଥନ ଶଲୋମନଙ୍କର ମାତା ବତ୍‌ଶେବାଙ୍କୁ
କହିଲେ, "ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଦାଉଦଙ୍କ ଅଜ୍ଞାତସାରରେ
ହଗୀତଙ୍କର ପୁତ୍ର ଅଦୋନୀୟ ନିଜକୁ ରାଜା କରିଅଛନ୍ତି। ଏହା
କ'ଣ ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣି ନାହଁ? 12ଏଣୁ ତୁମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ର
ଶଲୋମନର ଜୀବନ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ। ତୁମ୍ଭେ ନିଜର ଓ ନିଜ ପୁତ୍ର
ଶଲୋମନର ଜୀବନ କିପରି ରକ୍ଷା କରିପାରିବ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ
ମନ୍ତ୍ରଣା ଦେବି। 13ତୁମ୍ଭେ ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ
କୁହ, 'ହେ ମୋର ମହାଶୟ ମହାରାଜ, ଆପଣ କ'ଣ
ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି ଏ ଦାସୀକୁ କହି ନ ଥିଲେ, ମୋ ଉତ୍ତାରେ
ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର ଶଲୋମନ ରାଜ୍ୟ ଶାସନ କରିବ ଓ ସେ ମୋ
ସିଂହାସନରେ ବସିବ? ତେବେ ଅଦୋନୀୟ କିପରି ରାଜ୍ୟ
କରୁଅଛି?' 14ତୁମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ରାଜାଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା
କରୁଥିବ, ମୁଁ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିବି ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ସେ ସ୍ଥାନ
ଛାଡିଲା ପରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର କଥାଗୁଡିକ ନିଶ୍ଚିତ କରିବି।"

15ଏଥିରେ ବତ୍‌ଶେବା ଶୟନାଗାର ଭିତରକୁ ଯାଇ ରାଜାଙ୍କୁ
ଦେଖିଲେ। ସେତେବେଳେ ରାଜା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧ ଥିଲେ।
ଶୁନେମୀୟା ଯୁବତୀ ଅବୀଶଗ ରାଜାଙ୍କର ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରୁଥିଲା।
16ବତ୍‌ଶେବା ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇ ରାଜାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲେ। ତା'ପରେ
ରାଜା ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଇଚ୍ଛା କରୁଛ?"

17ବତ୍‌ଶେବା କହିଲେ, "ହେ ମୋର ମହାଶୟ, ଆପଣ
ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ ଏ ଦାସୀ ନିକଟରେ
ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ ଯେ, 'ମୋ ଉତ୍ତାରେ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ର
ଶଲୋମନ ନିଶ୍ଚୟ ରାଜା ହେବ ଓ ସେ ମୋ ସିଂହାସନରେ
ବସିବ।' 18ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣଙ୍କ ଅଜ୍ଞାତରେ ଅଦୋନୀୟ
ରାଜ୍ୟ କରୁଅଛି। ଅଥଚ ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ। 19ଆଉ ସେ
ଅନେକ ମେଷ, ବୃଷ ଓ ପୁଷ୍ଟ ପଶୁ ମାରି ମହାରାଜାଙ୍କ ସମସ୍ତ
ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ, ଅବିୟାଥର ଯାଜକଙ୍କୁ ଓ ଯୋୟାବ ସେନାପତିଙ୍କୁ
ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିଅଛି, ମାତ୍ର ଆପଣଙ୍କ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ପୁତ୍ର ଶଲୋମନଙ୍କୁ
ଡାକି ନାହିଁ। 20ହେ ମୋର ମହାଶୟ ମହାରାଜ, ବର୍ତ୍ତମାନ
ସମଗ୍ର ଇଶ୍ରାୟେଲବାସୀ ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଛନ୍ତି।
ସେମାନେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି। ଆପଣଙ୍କ
ଅନ୍ତେ କାହାକୁ ଆପଣ ସିଂହାସନରେ ବସାଇ ରାଜା କରିବେ।
21ତେଣୁ ଆପଣ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ କିଛି ଗୋଟିଏ ସ୍ଥିର କରନ୍ତୁ।
ତା' ନହେଲେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ ସହିତ
ସମାଧିସ୍ଥ ହେଲାପରେ ମୁଁ ଓ ମୋର ପୁତ୍ର ଶଲୋମନ ଦୋଷୀ
ବୋଲି ପରିଗଣିତ ହେବୁ।"

22ବତ୍‌ଶେବା ରାଜାଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବା ବେଳେ
ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ନାଥନ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ। 23ରାଜାଙ୍କର
ଦାସମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ନାଥନ ଏଠାରେ
ଉପସ୍ଥିତ।" ତା'ପରେ ନାଥନ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ
ନତମସ୍ତକ ହୋଇ ପ୍ରଣାମ କଲେ। 24ନାଥନ କହିଲେ, "ହେ

ମୋର ମହାରାଜା, ଆପଣ କ'ଣ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି କି
ଆପଣଙ୍କ ପରେ ଅଦୋନୀୟ ରାଜ୍ୟ କରିବେ ଓ
ଆପଣଙ୍କ ସିଂହାସନକୁ ଅଧିକାର କରିବେ?" **25**କାରଣ ସେ
ଆଜି ଯାଇ ଉପତ୍ୟକାରେ ଅନେକ ମେଷ, ବୃଷ ଓ ପୁଷ୍ଟ
ପଶୁ ମାରି ସମସ୍ତ ରାଜପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଓ ସେନାପତିମାନଙ୍କୁ
ଏବଂ ଅବିୟାଥର ଯାଜକଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିଅଛନ୍ତି। ସେମାନେ
ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଭୋଜନ ପାନ କରୁଛନ୍ତି ଓ କହୁଛନ୍ତି,
'ରାଜା ଅଦୋନୀୟ ଚିରଜୀବି ହୁଅନ୍ତୁ।' **26**କିନ୍ତୁ ସେ ମୋତେ,
ସାଦୋକ ଯାଜକଙ୍କୁ, ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ର ବନାୟକୁ ଓ
ଆପଣଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶଲୋମନକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରି ନାହାଁନ୍ତି।
27ମୋର ମହାରାଜ, ଆପଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନ ଜଣାଇ ଏହି
କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି କି? ଦୟାକରି କୁହନ୍ତୁ କିଏ ଆପଣଙ୍କ
ଅନ୍ତେ ସିଂହାସନରେ ବସିବ?"

28ତା'ପରେ ରାଜା ଦାଉଦ କହିଲେ, "ବତ୍‌ଶେବାକୁ ମୋ
ପାଖକୁ ଡାକ!" ତେଣୁ ସେ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କ
ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡ଼ା ହେଲେ।

29ତା'ପରେ ରାଜା ଶପଥ କଲେ, "ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସଦାପ୍ରଭୁ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ସମସ୍ତ
ବିପଦରୁ ରକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି। ମୁଁ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛି। **30**ଯାହା
ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲି ଆଜି ମୁଁ ତାହା
କରିବି। ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର ଶଲୋମନ ରାଜ୍ୟ ଶାସନ କରିବ ଓ
ମୋ ଅନ୍ତେ ମୋ ପଦରେ ସିଂହାସନରେ ବସିବ। ସଦାପ୍ରଭୁ
ଇଶ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ ମୁଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି
କହୁଛି, ମୁଁ ମୋର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ରଖିବି ଓ ଆଜି ତାହା ପାଳନ
କରିବି।"

31ତା'ପରେ ବତ୍‌ଶେବା ରାଜାଙ୍କୁ ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ କରି
କହିଲେ, "ମୋ ମହାରାଜ ଦାଉଦ, ଦୀର୍ଘଜୀବି ହୁଅନ୍ତୁ!"

ଶଲୋମନ ନୂତନ ରାଜାରୂପେ ମନୋନୀତ

32ତା'ପରେ ରାଜା ଦାଉଦ କହିଲେ, "ସାଦୋକ ଯାଜକଙ୍କୁ,
ନାଥନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଓ ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ର ବନାୟକୁ
ମୋ ନିକଟକୁ ଡାକ।" ଏଣୁ ସେ ତିନିଜଣ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ
ଆସିଲେ। **33**ତା'ପରେ ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋର
ସମସ୍ତ ଦାସମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ନେଇ ଓ ମୋର
ପୁତ୍ର ଶଲୋମନକୁ ମୋ ନିଜ ଖଚରରେ ବସାଇ ଗୀହୋନ
ଝରଣା ନିକଟକୁ ଆଣ। **34**ଆଉ ସେଠାରେ ଯାଜକ ସାଦୋକ
ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ନାଥନ ଶଲୋମନକୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର ନୂତନ
ରାଜା ରୂପେ ନିଶ୍ଚୟ ଅଭିଷିକ୍ତ କରିବେ। ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ
ତୂରୀ ବଜାଇ କୁହ, 'ରାଜା ଶଲୋମନ ଦୀର୍ଘଜୀବି ହୁଅନ୍ତୁ।'
35ତହୁଁ ଉତ୍ତାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତା' ସହିତ ଫେରିଆସ।
ଶଲୋମନ ମୋର ସିଂହାସନରେ ବସୁ ଓ ମୋ ସ୍ଥାନରେ ସେ
ନୂଆ ରାଜା ହେଉ। ମୁଁ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଓ ଯିହୁଦାର ନୂତନ
ଶାସକ ରୂପେ ତାକୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛି।"

36ଏଥିରେ ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ର ବନାୟ ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର
କରି କହିଲା, "ଏମନ୍ତ ହେଉ, ମୋ ମହାରାଜାଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ
ପରମେଶ୍ୱର ମଧ୍ୟ ଏପରି କୁହନ୍ତୁ। **37**ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେପରି
ମୋର ମହାରାଜାଙ୍କର ସହବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ସେହିପରି
ସଦାପ୍ରଭୁ ଶଲୋମନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସହବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅନ୍ତୁ। ରାଜା
ଶଲୋମନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ମୋର ମହାରାଜାଙ୍କର ରାଜ୍ୟଠାରୁ ଅଧିକ
ବଡ ଓ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଉ।"

38ତେଣୁ ଯାଜକ ସାଦୋକ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ନାଥନ ଓ
ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ର ବନାୟ ଏବଂ ରାଜାଙ୍କର ଦାସମାନେ
ତାଙ୍କର ରାଜକୀୟ ଆଦେଶ ପାଳନ କଲେ। ସେମାନେ ରାଜ
ଶଲୋମନଙ୍କୁ ଦାଉଦଙ୍କର ଗଧ ଉପରେ ବସାଇ ଗୀହୋନ
ଝରଣା ନିକଟକୁ ନେଇଗଲେ। **39**ପୁଣି ଯାଜକ ସାଦୋକ
ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁ ମଧ୍ୟରୁ ଶିଙ୍ଗାଏ ପବିତ୍ର ତୈଳ ନେଇ
ଶଲୋମନଙ୍କୁ ଅଭିଷେକ କଲେ। ତା'ପରେ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ
ସ୍ୱରରେ ତୂରୀ ବଜାଇଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ଉଚ୍ଚ
ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, "ରାଜା ଶଲୋମନ ଚିରଜୀବି ହୁଅନ୍ତୁ।"
40ତତ୍ପରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଶଲୋମନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ
ନଗରକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ବହୁତ ଖୁସି ଥିଲେ ଓ ବଂଶୀ
ବାଦନ କରି ଏପରି ମହାହର୍ଷନାଦ କଲେ ଯେ ପୃଥିବୀ
ପ୍ରକମ୍ପିତ ହେଲା।

41ଏହି ସମୟରେ ଅଦୋନୀୟ ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ
ନିମନ୍ତ୍ରିତ ଅତିଥି ଭୋଜନ ସମାପ୍ତ କରିବା ସମୟରେ
ସେମାନେ ତୂରୀ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲେ। ଯୋୟାବ ପଚାରିଲେ,
"ନଗରରେ ଏହି କୋଳାହଳ ଶବ୍ଦ କାହିଁକି ହେଉଅଛି?"

42ଯୋୟାବ ଏହିକଥା କହୁଥିବା ବେଳେ ଯାଜକ ଅବିୟାଥର
ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲା। ଅଦୋନୀୟ, "ଭିତରକୁ
ଡାକିଲା, ତୁମ୍ଭେ ଯୋଗ୍ୟ ପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚିତ ସୁସମାଚାର
ଆଣିଥିବ।"

43ମାତ୍ର ଯୋନାଥନ ଉତ୍ତର କଲେ, "ଏହା ତୁମ୍ଭପାଇଁ
ସୁସମାଚାର ନୁହେଁ। ରାଜା ଦାଉଦ ଶଲୋମନଙ୍କୁ ନୂଆ ରାଜା
କରିଛନ୍ତି। **44**ପୁଣି ରାଜା ଯାଜକ ସାଦୋକଙ୍କୁ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା
ନାଥନଙ୍କୁ, ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ର ବନାୟକୁ ଓ ରାଜାଙ୍କର ସମସ୍ତ
କର୍ମଚାରୀଗଣଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ପଠାଇଲେ ଓ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ
ରାଜାଙ୍କ ନିଜ ଖଚରରେ ଆରୋହଣ କରାଇଲେ। **45**ତା'ପରେ
ସାଦୋକ ଯାଜକ ଓ ନାଥନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଶଲୋମନଙ୍କୁ
ଗୀହୋନ ଝରଣା ନିକଟରେ ଅଭିଷେକ କରାଇଲେ। ତା'ପରେ
ସେମାନେ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଓ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ
ପଶ୍ଚାଦ୍ଧାବନ କଲେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତ ନଗରବାସୀ ମହା
ଆନନ୍ଦିତ ଓ ସେହି ଆନନ୍ଦଧ୍ୱନି ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣୁଥିଲ। **46-47**ଶଲୋମନ
ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସିଛନ୍ତି, ଏପରିକି ରାଜକର୍ମଚାରୀଗଣ ରାଜା
ଦାଉଦଙ୍କୁ ଅଭିବାଦନ ଜଣାଉଛନ୍ତି। ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି, 'ରାଜା
ଦାଉଦ, ତୁମ୍ଭେ ଜଣେ ମହାନ୍ ରାଜା। ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛୁ, ଶଲୋମନକୁ ତୁମ୍ଭ ଅପେକ୍ଷା
କରନ୍ତୁ। ମହାନରାଜା ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭଠାରୁ ତାଙ୍କୁ
ଅଧିକ ଖ୍ୟାତ କରନ୍ତୁ ଓ ତାଙ୍କର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ଅପେକ୍ଷା
ଅଧିକ ବଡ଼ ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଉ।'

ରାଜା ଦାଉଦ ମଧ୍ୟ ଶଯ୍ୟାରେ ଥାଇ ମଥାନତ କଲେ।
48ରାଜା କହିଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ
ପ୍ରଶଂସା କର, ସେ ଆଜି ମୋର ସିଂହାସନରେ ମୋର
ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କୁ ବସାଇଲେ, ଏହା ଦେଖିବା ପାଇଁ
ସେ ମୋତେ ଜୀବିତ ରଖିଲେ।"

49ଏଥିରେ ଅଦୋନୀୟର ନିମନ୍ତ୍ରିତ ଲୋକମାନେ ଭୟଭୀତ
ହେଲେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିଘ୍ର ଚାଲିଗଲେ। 50ଅଦୋନୀୟ ମଧ୍ୟ
ଭୟ କଲା। କାରଣ ସେ ଶଲୋମନଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲା।
ତେଣୁ ସେ ଉଠିଯାଇ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ଶିଙ୍ଗକୁ ଅବଲମ୍ବନ
କଲା*। 51ତା'ପରେ କେହି ଜଣେ ଶଲୋମନଙ୍କୁ ସମ୍ବାଦ
ଦେଲା, "ଅଦୋନୀୟ ତୁମ୍ଭକୁ ଭୟ କରୁଛି। ତେଣୁ ସେ
ଯଜ୍ଞବେଦୀର ଶିଙ୍ଗକୁ ଅବଲମ୍ବନ କରିଅଛି। ସେ ଛାଡ଼ିବା
ପାଇଁ ମନା କରି କହୁଛନ୍ତି, 'ଶଲୋମନ ରାଜା ଆପଣା ଦାସ
ଅଦୋନୀୟକୁ ହତ୍ୟା କରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁନ୍ତୁ।'"
52ତହିଁରେ ଶଲୋମନ ଉତ୍ତର କଲେ, "ଯଦି ଅଦୋନୀୟ
ନିଜକୁ ଜଣେ ଉତ୍ତମ ଲୋକ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବ ତେବେ
ମୁଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛି ତା'ର କେଶ ମଧ୍ୟ କେହି ସ୍ପର୍ଶ କରିବେ
ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ କୁକର୍ମ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ସେ ନିଶ୍ଚିତ
ବଧ ହେବ।" 53ତା'ପରେ ରାଜା ଶଲୋମନ କେତେକ
ଲୋକଙ୍କୁ ଅଦୋନୀୟ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ। ସେମାନେ
ଅଦୋନୀୟକୁ ଶଲୋମନ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ। ଅଦୋନୀୟ ରାଜା
ଶଲୋମନଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲା। ଶଲୋମନ ତାହାକୁ କହିଲେ,
"ନିଜ ଘରକୁ ଯାଅ।"

ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ

2 ଅନନ୍ତର ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ସନ୍ନିକଟ ହେବାରୁ
ସେ ପୁତ୍ର ଶଲୋମନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, 2"ମୁଁ
ପାର୍ଥିବ ମଣିଷ ପରି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବାକୁ ଯାଉଛି। ଏଣୁ
ତୁମ୍ଭେ ବଳବାନ୍ ହୁଅ ଓ ପୁରୁଷତ୍ୱ ପ୍ରକାଶ କର। 3ବର୍ତ୍ତମାନ
ତୁମ୍ଭେ ସାବଧାନତାର ସହ ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର ସହ ସଦାପ୍ରଭୁ
ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମସ୍ତ ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବାର
ସମୟ। ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା, ନିଷ୍ପତ୍ତି ଓ
ନିୟମକୁ ମାନି ଚଳ। ମୋଶାଙ୍କ ଲିଖିତ ସମସ୍ତ ନିୟମକୁ
ପାଳନ କର। ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସଫଳ
ହେବ ଓ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବ କୁଶଳପ୍ରାପ୍ତ ହେବ। 4ଯଦି
ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ନିୟମ ପାଳନ କରିବ, ତେବେ
ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋ ବିଷୟରେ ଯାହା ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି ତାହା
ନିଶ୍ଚୟ ହେବ। ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଥିଲେ, 'ଯଦି ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନମାନେ
ସମସ୍ତ ମନ ଓ ପ୍ରାଣ ସହିତ ମୁଁ ଦେଇଥିବା ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ
ଜୀବନ ଧାରଣ କରିବେ, ତେବେ ଇଶ୍ରାୟେଲର ସିଂହାସନରେ
ତୁମ୍ଭ ବଂଶରୁ ବସିବ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ପୂରଣ
କରିବେ।'"
5ଦାଉଦ ପୁଣି କହିଲେ, "ସରୁୟାର ପୁତ୍ର ଯୋୟାବ ମୋ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାହା କରିଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ଭଲଭାବରେ ଜାଣ। ସେ
ଇଶ୍ରାୟେଲର ଦୁଇ ସେନାପତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛି, ନେରର ପୁତ୍ର
ଅବନର ଓ ଯେଥରର ପୁତ୍ର ଅମାସାଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ସମୟରେ
ଇର୍ଷାନ୍ୱିତ ହୋଇ ହତ୍ୟା କଲା। ସେହି ରକ୍ତରେ ତା'ର
କଟିବନ୍ଧନୀ ଓ ପାଦୁକାକୁ ସିକ୍ତ କଲା। ମୋର ଦଣ୍ଡ ଦେବାର
ଉଚିତ୍ ଥିଲା। 6ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭେ ରାଜା। ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ
ଆପଣା ଜ୍ଞାନ ଅନୁସାରେ ତାହା ପ୍ରତି ବ୍ୟବହାର କର ଓ
ତାହାର ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥା ତାକୁ ଶାନ୍ତିରେ ମରିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ।
7"ଗିଲୟଦୀୟରୁ ବର୍ସିଲ୍ଲୟର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା
କର। ତୁମ୍ଭର ଖାଇବା ମେଜ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ
ଜାଗା କର। କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଭ୍ରାତା ଅବଶାଲୋମଠାରୁ
ପଳାୟନ କଲାବେଳେ ସେମାନେ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ।
8"ସ୍ମରଣ କର, ବିନ୍ୟାମୀନୀୟ ଗେରାର ପୁତ୍ର ବହୂରୀମ
ନିବାସୀ ଶିମିୟି ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଅଛି। ମୁଁ ମହନୟିମକୁ ପଳାୟନ
କଲା ଦିନ ସେ ମୋତେ ଏକ ଜଘନ୍ୟ ଅଭିଶାପ ଦେଲା।
ସେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନିକଟରେ ମୋତେ ଦେଖିବାକୁ ଆସିଥିଲା, "କିନ୍ତୁ
ମୁଁ ତାକୁ ହତ୍ୟା ନ କରିବା ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ
ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲି। 9ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭେ ତାକୁ ବିନା ଶାସ୍ତିରେ
ଛାଡ଼ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ତ ଜଣେ ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକ। ତା'ପ୍ରତି
ତୁମ୍ଭର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କ'ଣ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ। ତାକୁ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟରେ
ଶାନ୍ତିରେ ମରିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ।"
10ତା'ପରେ ଦାଉଦଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା ଓ ସେ ଦାଉଦ
ନଗରରେ କବରପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ। 11ଦାଉଦ ଇଶ୍ରାୟେଲରେ
ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କରିଥିଲେ। ସେ ହିବ୍ରୋଣରେ ସାତବର୍ଷ
ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ତେତିଶ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କରିଥିଲେ।

ଶଲୋମନ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ନେଲେ

12ଶଲୋମନ ନିଜ ପିତା ଦାଉଦଙ୍କର ସିଂହାସନରେ
ଉପବିଷ୍ଟ ହୋଇ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ। ଓ
ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଅତିଶୟ ଦୃଢ଼ ହେଲା।
13ତା'ପରେ ହଗୀତର ପୁତ୍ର ଅଦୋନୀୟ ଶଲୋମନଙ୍କର
ମାତା ବତ୍‌ଶେବା ନିକଟକୁ ଆସିଲେ। ବତ୍‌ଶେବା ତାଙ୍କୁ
ପଚାରିଲେ, "ଶାନ୍ତିରେ ଆସିଲ ତ?"
14ସେ କହିଲେ, "ମୋର ତୁମ୍ଭକୁ କିଛି କହିବାର ଅଛି।"
ବତ୍‌ଶେବା କହିଲେ, "କୁହ।"
15ଅଦୋନୀୟ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ ଏକ ସମୟରେ ଏ
ରାଜ୍ୟ ମୋର ଥିଲା। ସମସ୍ତ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟଗଣ ମୋତେ ରାଜା
ହେବା ପାଇଁ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ମୋର ଭାଇ ରାଜା
ହୋଇ ଯାଇଛି। ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଇଚ୍ଛା। 16ଏଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଗୋଟିଏ ନିବେଦନ କରୁଅଛି। ମୋତେ ନାସ୍ତି
କରିବ ନାହିଁ।"
ବତ୍‌ଶେବା କହିଲେ, "କ'ଣ ଇଚ୍ଛା କରୁଛ?"
17ଅଦୋନୀୟ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଅନୁଗ୍ରହ କରି ଶୁନେମୀୟା
ଅବୀଶଗକୁ ମୋ ସହିତ ବିବାହ ଦେବା ପାଇଁ ଶଲୋମନ
ରାଜାଙ୍କୁ କୁହ, ସେ ତ ତୁମ୍ଭକୁ ନାସ୍ତି କରିବେ ନାହିଁ।"
18ତା'ପରେ ବତ୍‌ଶେବା କହିଲେ, "ଭଲ କଥା, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ
ପାଇଁ ରାଜାଙ୍କୁ କହିବ।"
19ତେଣୁ ବତ୍‌ଶେବା ଅଦୋନୀୟ ପାଇଁ କହିବାକୁ ଶଲୋମନ
ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ। ରାଜା ଶଲୋମନ ତାଙ୍କୁ ଭେଟିବା
ପାଇଁ ଉଠି ପ୍ରଣାମ କଲେ ଓ ନିଜ ସିଂହାସନରେ ବସି
ରାଜମାତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦାସମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟ ଏକ ଆସନ
ରଖାଇଲେ। ତହିଁରେ ସେ ରାଜାଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବସିଲେ।

ଯଜ୍ଞବେଦୀର କଲେ: ଏହା ଦେଖାଇଲା, ସେ ଦୟା ଭିକ୍ଷା କରୁଥିଲା। ନିୟମ କହିଲା ଯେ, ଯଦି ବ୍ୟକ୍ତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଦୌଡ଼ ପଶିଗଲା ଏବଂ ଯଜ୍ଞବେଦୀର କୋଣକୁ ଧରି ରହିଲା। ତାକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହଁ।

20ବତ୍‌ଶେବା କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ମୋର ଏକ
ଛୋଟ ନିବେଦନ ଅଛି, ମୋତେ ନାସ୍ତି କରିବ ନାହିଁ।"
ତହୁଁ ରାଜା କହିଲେ, "ହେ ମାତା, କୁହ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ
ନାସ୍ତି କରିବ ନାହିଁ।"
21ତେଣୁ ବତ୍‌ଶେବା କହିଲେ, "ଶୂନେମୀୟା ଅବୀଶଗକୁ
ତୁମ୍ଭ ଭାଇ ଅଦୋନୀୟ ସହିତ ବିବାହ ଦିଆଯାଉ।"
22ରାଜା ଶଲୋମନ ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ
ମୋତେ କାହିଁକି ଅବୀଶଗ ସହିତ ଅଦୋନୀୟକୁ ବିବାହ
ଦେବା ପାଇଁ କହୁଛ? ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କାହିଁକି ପଚାରୁନାହିଁ
ତାକୁ ରାଜା କରିବା ପାଇଁ? କାରଣ ସେ ତ ମୋର
ବଡଭାଇ। ଯାଜକ ଅବିୟାଥର ଓ ସରୁୟାର ପୁତ୍ର ଯୋୟାବ
ତାକୁ ସମର୍ଥନ କରନ୍ତି।"
23ରାଜା ଶଲୋମନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି
କହିଲେ, "ମୁଁ ଶପଥ କରୁଛି ଯେ, ମୁଁ ଅଦୋନୀୟକୁ ଏଥିପାଇଁ
ମୂଲ୍ୟ ଦିଆ କରାଇବି। ଏବଂ ତା'ର ଜୀବନ ନେବି।
ଅଦୋନୀୟ ଏହି କଥା ଆପଣା ପ୍ରାଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ କହି ନଥାଏ।
24ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା କରିଛନ୍ତି, ସେ
ମୋତେ ମୋର ପିତା ଦାଉଦଙ୍କ ସିଂହାସନରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ
କରିଛନ୍ତି। ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ରଖିଛନ୍ତି ଓ ମୋତେ
ମୋର ପରିବାରକୁ ରାଜ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି। ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ନାମରେ ଶପଥ କରି କହୁଛି, ଯେ କୌଣସି ମତେ
ଅଦୋନୀୟ ଆଜି ନିଶ୍ଚୟ ହତ ହେବ।"
25ରାଜା ଶଲୋମନ ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ର ବନାୟଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ
ଓ ସେ ଯାଇ ଅଦୋନୀୟକୁ ହତ୍ୟା କଲା।
26ତା'ପରେ ରାଜା ଯାଜକ ଅବିୟାଥରକୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ
ଅନାଥୋତ ସ୍ଥିତ ତୁମ୍ଭର ଗୃହକୁ ଯାଅ। କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଯଦିଓ
ମୃତ୍ୟୁଯୋଗ୍ୟ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବଧ କରିବାକୁ
ଯାଉନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋର ପିତା ଦାଉଦଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ବହନ କରିଥିଲ ଓ ତୁମ୍ଭେ ମୋ
ପିତାଙ୍କର କଠିନ ସମୟରେ ସେହି ପ୍ରକାର ବିପଦଗୁଡିକରେ
ଭାଗୀ ହୋଇଥିଲ।" 27ସଦାପ୍ରଭୁ ଶୀଲୋରେ ଏଲିର ବଂଶ
ବିଷୟରେ ଯାହା କହିଥିଲେ, ତାଙ୍କର ସେହି ବାକ୍ୟ ସିଦ୍ଧ
କରିବା ପାଇଁ ଶଲୋମନ ଅବିୟାଥରକୁ ଯାଜକ କର୍ମରୁ ନିବୃତ୍ତ
କଲେ।
28ଯୋୟାବ ଯେତେବେଳେ ଏହା ଶୁଣିଲା, ସେ ଭୟଭୀତ
ହୋଇ ପଡ଼ିଲା। କାରଣ ସେ ଅବଶାଲୋମର ଅନୁଗାମୀ ନ
ହୋଇ ଅଦୋନୀୟର ଅନୁଗାମୀ ହୋଇଥିଲା। ତେଣୁ ସେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ତମ୍ବୁକୁ ଯାଇ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ଶିଙ୍ଗକୁ ଅବଲମ୍ବନ
କଲା। 29ରାଜା ଶଲୋମନଙ୍କୁ ସମ୍ବାଦ ଦିଆଗଲା ଯେ, ଯୋୟାବ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ତମ୍ବୁକୁ ଯାଇ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିକଟରେ ଅଛି।
ଶଲୋମନ ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ର ବନାୟଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ,
ଯାଅ, ତାକୁ ହତ୍ୟା କର।
30ତା'ପରେ ବନାୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ତମ୍ବୁକୁ ଗଲା ଏବଂ
ତାକୁ କହିଲା, "ରାଜା କହନ୍ତି, ବାହାରକୁ ଆସ।"
କିନ୍ତୁ ସେ କହିଲା, "ନା' ମୁଁ ଏଠାରେ ମରିବି।" ତେଣୁ
ବନାୟ ରାଜାଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ ଏବଂ ସେ ଯାହା କହିଥିଲେ
ତାହାର ତଥ୍ୟ ଦେଲେ।
31ତା'ପରେ ରାଜା ବନାୟଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, "ସେ
ଯେପରି କହୁଅଛି, ସେହିପରି କର। ସେହିଠାରେ ତାକୁ ହତ୍ୟା
କର ଓ କବର ଦିଅ। ତାହାହେଲେ ଯୋୟାବ ନିରୀହମାନଙ୍କର
ଯେଉଁ ରକ୍ତପାତ କରିଥିଲା, ସେହି ପାପରୁ ମୁଁ ଓ ମୋର
ପରିବାର ମୁକ୍ତ ହେବୁ। 32ଯୋୟାବ ଆପଣାଠାରୁ ଅଧିକ
ଉତ୍ତମ ଦୁଇଟି ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ। ସେମାନେ
ହେଲେ ଇସ୍ରାଏଲର ସେନାପତି ନେରର ପୁତ୍ର ଅବ୍‌ନେର ଓ
ଯିହୁଦାର ସେନାପତି ଯେଥରର ପୁତ୍ର ଅମାସା। ସେ ମୋ
ପିତା ଦାଉଦଙ୍କ ଅଜ୍ଞାତସାରରେ ଏହି ଉତ୍ତମ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ
ହତ୍ୟା କରିଥିଲା। ତେଣୁ ସେହି ରକ୍ତପାତର ଅପରାଧ ପାଇଁ
ସଦାପ୍ରଭୁ ତାକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ। 33ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର
ରକ୍ତପାତର ଅପରାଧ ଯୋୟାବର ମସ୍ତକରେ ଓ ଚିରକାଳ
ତା'ର ବଂଶ ମସ୍ତକରେ ରହିବ। ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ଶାନ୍ତି
ଆଣିବେ ଦାଉଦଙ୍କ ପ୍ରତି, ତାଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି, ତାଙ୍କ
ପରିବାର ପ୍ରତି ଓ ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରତି।"
34ଏହାପରେ ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ର ବନାୟ ଯାଇ ଯୋୟାବକୁ
ବଧ କଲା ଓ ପ୍ରାନ୍ତରସ୍ଥ ତାହାର ନିଜର ଗୃହରେ ତାହାର
କବର ଦିଆଗଲା। 35ପୁଣି ରାଜା ତାହାର ସ୍ଥାନରେ ଯିହୋୟାଦାର
ପୁତ୍ର ବନାୟଙ୍କୁ ସେନାପତି ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ ଓ
ଅବିୟାଥର ପଦରେ ସାଦୋକକୁ ଯାଜକ କରି ନିଯୁକ୍ତ କଲେ।
36ତା'ପରେ ରାଜା ଲୋକ ପଠାଇ ଶିମିୟିକି ଡକାଇ କହିଲେ,
"ଯିରୁଶାଲମରେ ନିଜ ପାଇଁ ଏକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କର। ଆଉ
ଏହି ନଗର ଛାଡ଼ି କୁଆଡ଼େ ଯାଅ ନାହିଁ। 37ଯଦି ଏହି ନଗର
ପରିତ୍ୟାଗ କରି କିଦ୍ରୋଣ ନଦୀ ଅତିକ୍ରମ କରିବ, ତେବେ
ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚିତ ନିହତ ହେବ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଏହି ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ
ତୁମ୍ଭେ ଦାୟୀ ରହିବ।"
38ତେଣୁ ଶିମିୟି ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲା, "ଏହା ଉତ୍ତମ କଥା,
ମୋର ପ୍ରଭୁ ମହାରାଜ ଯେପରି କହୁଅଛନ୍ତି, ମୁଁ ତାହା ନିଶ୍ଚୟ
ପାଳନ କରିବି।" ଏଣୁ ଶିମିୟି ଦୀର୍ଘକାଳ ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ
କଲା। 39ତିନିବର୍ଷ ପରେ ଶିମିୟିର ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ଦୁଇଜଣ ଗାଥୀୟ ରାଜା ମାଖାର ପୁତ୍ର ଆଖୀଶ ନିକଟକୁ
ଗଲେ। ଲୋକମାନେ ଶିମିୟିକି ଖବର ଦେଲେ, ଏଠାକୁ
ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ଦାସମାନେ ଗାଥ-ନଗରରେ ଅଛନ୍ତି। 40ତେଣୁ
ଶିମିୟି ନିଜ ଗର୍ଦ୍ଦଭକୁ ସଜାଇ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କ ଅନ୍ୱେଷଣରେ
ଗାଥ-ନଗରର ଆଖୀଶ ନିକଟକୁ ଗଲେ ଓ ସେଠାରୁ ନିଜର
ଦାସମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଣିଲେ।
41ତହୁଁ ଶଲୋମନଙ୍କୁ ଏହି ସମ୍ବାଦ ଦିଆଗଲା ଯେ, ଶିମିୟି
ଯିରୁଶାଲମରୁ ଗାଥକୁ ଯାଇଥିଲା ଓ ପୁଣି ଫେରି ଆସିଲା।
42ତେଣୁ ରାଜା ଲୋକ ପଠାଇ ଶିମିୟିକୁ ଡକାଇ ତାକୁ
କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତର୍କ କଲି ଏବଂ ଶପଥ କଲି ଯେ,
ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ଯାଅ,
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯିବ। ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି
ଦେଇଥିଲ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋ କଥା ମାନିବ। 43ତୁମ୍ଭେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଓ ମୋର ଆଜ୍ଞା କାହିଁକି ପାଳନ କଲ
ନାହିଁ? 44ମୋର ପିତା ଦାଉଦଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ତୁମ୍ଭେ ବହୁ ମନ୍ଦ
କର୍ମ କରିଛନ୍ତି, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ। ସେହି ଦୁଷ୍ଟତା ପାଇଁ
ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି ବିଧାନ କରିବେ। 45ମାତ୍ର ମୁଁ

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ଓ ସେ ଦାଉଦଙ୍କ
ସିଂହାସନକୁ ଅନନ୍ତକାଳ ନିରାପଦ ରଖିବେ।"
46ତେଣୁ ରାଜା ବନାୟକୁ ଏକ ଆଦେଶ ଦେଲେ,
ଶିମିୟିକୁ ମାରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ସେ ଏହା କଲା। ତା'ପରେ
ଶଲୋମନ ନିଜ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ପୁରା ଅଧିକାର ପାଇଲେ।

ଜ୍ଞାନ ପାଇଁ ଶଲୋମନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା

3 ତା'ପରେ ଶଲୋମନ ମିଶରର ରାଜା ସହିତ ଚୁକ୍ତି କରି
ଫାରୋଙ୍କ କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କଲେ ଓ ତାକୁ ଦାଉଦ
ନଗରକୁ ଆଣିଲେ। ସେହି ସମୟରେ ସେ ନିଜ ପାଇଁ
ପ୍ରାସାଦ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ।
ସେ ମଧ୍ୟ ଯିରୁଶାଲମର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଏକ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ
କରୁଥିଲେ। 2କିନ୍ତୁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇ ନ ଥିଲା। ତେଣୁ
ଲୋକମାନେ ନାନା ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନରେ ବଳିଦାନ କରୁଥିଲେ।
3ଶଲୋମନ ନିଜ ପିତା ଦାଉଦଙ୍କ ବିଧି ଅନୁସାରେ ଆଚରଣ
କରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ପ୍ରକାଶ କଲେ। କେବଳ ସେ
ପଶୁବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ଓ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ ଧୂପ ଜଳାଇଲେ।
4ଶଲୋମନ ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ଗିବିୟୋନକୁ ଗଲେ,
କାରଣ ତାହା ବଡ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀ ଥିଲା। ସେ ସେହି ଯଜ୍ଞବେଦୀ
ଉପରେ ଏକ ସହସ୍ର ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ। 5ଶଲୋମନ
ଗିବିୟୋନରେ ଥିଲାବେଳେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ରାତ୍ରିରେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ତାଙ୍କୁ
ଦର୍ଶନ ଦେଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱପ୍ନରେ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ
ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରୁଛ ମାଗ, ଆମ୍ଭେ ତାହା ଦେବା।"
6ଶଲୋମନ ଉତ୍ତର କଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ମୋର ପିତା ତୁମ୍ଭର
ଦାସ ଦାଉଦଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାଳୁ ଥିଲ। ସେ ଧାର୍ମିକତା
ଓ ନ୍ୟାୟ ପଥରେ ଯାଇ ତୁମ୍ଭକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବାରୁ
ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ ମହାଦୟା କରିଥିଲ। ଆଉ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ
ତାହାପାଇଁ ଏହି ମହାଦୟା ରଖିଅଛ ଯେ ଆଜିର ନ୍ୟାୟରେ
ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରକୁ ସିଂହାସନରେ ବସାଇଛ। 7ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ
ମୋର ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ମୋର ପିତା ଦାଉଦଙ୍କ ପଦରେ
ଏହି ଦାସକୁ ରାଜା କରିଅଛ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମାତ୍ର ଏକ ବାଳକ
ଅଟେ। ମୁଁ ଲୋକମନାଙ୍କୁ ବାଟ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଅନଭିଜ୍ଞ।
8ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଦାସ ତୁମ୍ଭର ମନୋନୀତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଅଛି। ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଅଗଣନ। ତେଣୁ ଜଣେ ଶାସକ
ନିଶ୍ଚୟ ବହୁତ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବ। 9ତେଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରୁଛି, ଠିକ୍ ଓ ଭୁଲ୍ ବାଛିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଜ୍ଞାନ
ଦିଅ ଓ ବୁଦ୍ଧି ଦିଅ। ମୋତେ ଜ୍ଞାନ ଦିଅ ଯେପରି ମୁଁ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ସହିତ ଶାସନ ଓ ବିଚାର କରିପାରେ।
କାରଣ ଏହା ବିନା ଏହି ମହାଗୋଷ୍ଠୀର କିଏ ନ୍ୟାୟ
କରିପାରିବ?"
10ଶଲୋମନଙ୍କ ଏହି ବିଷୟ ମାଗିବାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ
ପ୍ରତି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ। 11ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ପାଇଁ ଦୀର୍ଘ ପରମାୟୁ ମାଗିନାହଁ କି ନିଜପାଇଁ
ବିପୁଳ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ମାଗିନାହଁ, କି ନିଜର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ
ମାଗିନାହଁ, ମାତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କର ନ୍ୟାୟ ଶାସନ କରିବା ପାଇଁ
ଜ୍ଞାନ ମାଗିଅଛ। 12ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ମାଗିଲ ଆମ୍ଭେ ତାହା
ଦେବାକୁ ଯାଉଛୁ। ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧିମାନ
କରାଇବା। ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏପରି ମହତ୍ ଜ୍ଞାନ ଦେବା ଯେ,
ଅତୀତରେ ତୁମ୍ଭ ସମାନ କେହି ନ ଥିଲେ କି ଭବିଷ୍ୟତରେ
କେହି ହେବେ ନାହିଁ। 13ଏହା ବ୍ୟତୀତ ତୁମ୍ଭେ ମାଗି ନଥିବା
ଜିନିଷ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବା। ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରଚୁର ସମ୍ପତ୍ତି
ଓ ସମ୍ମାନ ଦେବା ଯେ ତୁମ୍ଭ ଜୀବନ କାଳରେ ପୃଥିବୀରେ
କେହି ତୁମ୍ଭ ସମାନ ହେବେ ନାହିଁ। 14ତୁମ୍ଭ ପିତା ଦାଉଦଙ୍କ
ପରି ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଆମ୍ଭର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବ
ଓ ଆମ୍ଭକୁ ଅନୁସରଣ କରିବ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ
ଦୀର୍ଘଜିବୀ କରିବା।" 15ତା'ପରେ ଶଲୋମନ ଜାଗ୍ରତ ହେଲେ
ଓ ଜାଣିଲେ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନାଦେଶ କରିଛନ୍ତି।
ତେଣୁ ସେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିୟମ ସିନ୍ଦୁକ
ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ଓ
ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରି
ନିଜର କର୍ମଚାରୀ ଓ ଅନୁଚରମାନଙ୍କୁ ଏକ ଭୋଜି ଦେଲେ।
16ଦିନେ ଦୁଇଜଣ ଗଣିକା ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ତାଙ୍କ
ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲେ। 17ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ କହିଲା,
"ହେ ମୋର ମହାରାଜା, ଆମ୍ଭେ ଦୁଇଜଣ ଏକତ୍ର ଗୋଟିଏ
ଛାତ ତଳେ ବାସ କରୁଥିଲୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ଉଭୟେ ଗର୍ଭବତୀ
ହୋଇଥିଲୁ। ସେହି ଘରେ ତା' ସହିତ ବାସ କରୁଥିବା
ବେଳେ ମୁଁ ଏକ ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କଲି। 18ମୋହର ପ୍ରସବର
ତୃତୀୟ ଦିବସରେ ଏହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ଏକ ସନ୍ତାନ
ପ୍ରସବ କଲା। ସେହି ଘରେ ଆମ୍ଭ ଦୁହିଁଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ
କୌଣସି ଲୋକ ନଥିଲେ। 19ଦିନେ ରାତ୍ରିରେ ଏହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ
ତା'ର ପିଲା ଉପରେ ଲଦି ହୋଇ ଶୋଇ ପଡ଼ିବାରୁ ତା'ର
ପିଲାଟି ମରିଗଲା। 20ତେଣୁ ସେହି ମଧ୍ୟରାତ୍ରିରେ ମୁଁ ଶୋଇଥିଲା
ବେଳେ ସେ ମୋର ସନ୍ତାନକୁ ନେଇଯାଇ ତା'ର ମୃତ
ସନ୍ତାନକୁ ମୋ କୋଳରେ ଶୁଆଇ ଦେଲା। 21ପରଦିନ
ପ୍ରଭାତରେ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ମୋର ସନ୍ତାନକୁ ସ୍ତନପାନ
କରାଇବା ପାଇଁ ଉଠିଲି, ପିଲାଟି ମୃତ ପାଇଲି। ମୁଁ ଭଲକରି
ନିରୀକ୍ଷଣ କରି ଜାଣିଲି, ସେ ମୋର ସନ୍ତାନ ନୁହେଁ।"
22କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି କହିଲା, "ନା, ଜୀବିତ
ସନ୍ତାନଟି ମୋର ପୁଅ ଓ ମୃତ ସନ୍ତାନଟି ତୁମ୍ଭର ପୁଅ।"
ମାତ୍ର ପ୍ରଥମ ସ୍ତ୍ରୀ କହିଲା, "ନା, ତୁମ୍ଭେ ଭୁଲ କହୁଛ,
ମୃତ ସନ୍ତାନଟି ତୁମ୍ଭର ପୁଅ ଓ ଜୀବିତ ସନ୍ତାନଟି ମୋର
ପୁଅ।" ଏହିପରି ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଗୁହାରି
କଲେ।
23ତତ୍ପରେ ରାଜା ଶଲୋମନ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଉଭୟ
ଜୀବିତ ସନ୍ତାନଟିକୁ ନିଜର ଓ ମୃତ ସନ୍ତାନଟି ଅନ୍ୟର ବୋଲି
କହୁଛ।"
24ଏଣୁ ରାଜା ଶଲୋମନ ଗୋଟିଏ ଖଡ୍ଗ ଆଣିବାକୁ ଜଣେ
ଦାସକୁ ଆଦେଶ କଲେ। 25ପୁଣି ରାଜା କହିଲେ, "ଏହି
ଜୀବିତ ସନ୍ତାନଟିକୁ ଦୁଇଖଣ୍ଡ କରି କାଟି ଜଣକୁ ଅଧେ ଓ
ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ଅଧେ ଦେଇଦିଅ।"
26ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି କହିଲା, "ତାହା ଅତି ଉତ୍ତମ
କଥା, ପିଲାଟିକୁ ଦୁଇଖଣ୍ଡ କରିଦିଅ। ପିଲାଟି ଆମ୍ଭ ଦୁଇଜଣଙ୍କର
କାହାରି ହେବ ନାହିଁ।"

ମାତ୍ର ପ୍ରଥମ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଯେ ପିଲାଟିର ପ୍ରକୃତ ମାଆ,
ତା'ର ଅନ୍ତଃକରଣ ପିଲାଟି ପ୍ରତି ବିଳପି ଉଠିଲା। ତେଣୁ ସେ
ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲା, "ହେ ମୋର ମହାରାଜ, ଜୀବିତ ପିଲାଟିକୁ
ତାକୁ ଦେଇ ଦିଅନ୍ତୁ, କିନ୍ତୁ କୌଣସି ମତେ ତାକୁ ବଧ
କରନ୍ତୁ ନାହିଁ।"
27ତା'ପରେ ରାଜା ଶଲୋମନ କହିଲେ, "ପ୍ରଥମ ସ୍ତ୍ରୀ
ଲୋକଟି ହେଉଛି ଜୀବିତ ପିଲାର ପ୍ରକୃତ ମାଆ, ପିଲାଟିକୁ
ତାକୁ ଦିଅ।" ତାକୁ ହତ୍ୟା କର ନାହିଁ।
28ଇଶ୍ରାୟେଲର ସମଗ୍ର ଲୋକେ ରାଜାଙ୍କର ନ୍ୟାୟ ବିଚାର
ଶୁଣିଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ଭକ୍ତି ଓ ସମ୍ମାନ କଲେ। କାରଣ
ସେମାନେ ଜାଣିଲେ ରାଜାଙ୍କର ବିଚାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କ
ହୃଦୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦତ୍ତ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି।

ଶଲୋମନଙ୍କ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ

4 ଏହିପରି ଶଲୋମନ ରାଜା ସମଗ୍ର ଇଶ୍ରାୟେଲ ଉପରେ
ରାଜତ୍ୱ କଲେ। 2ଏହିମାନେ ଥିଲେ ତାଙ୍କର ଅଧିପତି
ଯେ କି ତାଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ଶାସନରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ।
ସେମାନେ ସାଦୋକର ପୁତ୍ର ଯାଜକ ଅସରିୟ ପୁତ୍ରଗଣ
ଥିଲେ।

ଯଥା: ସାଦୋକର ପୁତ୍ର ଅସରିୟ ଯାଜକ।
3ଶୀଶାର ପୁତ୍ର ଇଲୀହୋରଫ ଓ ଅହିୟ ଉଭୟ
ବିଚାରାଳୟରେ ଯାହା ହେଉଥିଲା ସେମାନେ ଲେଖୁଥିଲେ।
ଅହୀଲୂଦର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶାଫଟ ଇତିହାସ ଲିପିକାର।
4ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ର ବନାୟ ଥିଲା ସୈନ୍ୟ ବାହିନୀର
ସେନାପତି
ସାଦୋକ ଓ ଅବିୟାଥର ଯାଜକ ଥିଲେ।
5ନାଥନର ପୁତ୍ର ଅସରିୟ ଜିଲ୍ଲାର ପ୍ରଧାନମାନଙ୍କ
ମୁଖ୍ୟ ଥିଲା ଓ
ନାଥନର ପୁତ୍ର ସାବୁଦ୍ ଯାଜକ ଓ ରାଜା
ଶଲୋମନଙ୍କର ଜଣେ ଉପଦେଶକ ଥିଲେ।
6ଅହୀଶାର୍ ରାଜାଙ୍କର ପ୍ରାସାଦର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିଲେ।
ଅବ୍ଦର ପୁତ୍ର ଅଦୋନୀରାମ୍ କ୍ରୀତଦାସମାନଙ୍କର
ରାଜ୍ୟପାଳ ଥିଲେ।

7ଶଲୋମନ ସମଗ୍ର ଇଶ୍ରାୟେଲକୁ ବାର ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ
କରି ବାରଜଣ ଦେଶାଧକ୍ଷଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ। ସେମାନେ ରାଜା
ଓ ତାଙ୍କର ଗୃହ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇଲେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ
ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଏକ ମାସ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ଯୋଗାଇଲେ।
8ଏଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ବାରଜଣ ଦେଶାଧକ୍ଷଙ୍କ ନାମ:
ଇଫ୍ରୟିମର ପର୍ବତମୟ ଦେଶରେ ବିନ୍-ହୂର।
9ମାକସ୍, ଶାଲବୀମ୍, ବୈଥ୍-ଶେମେଶ, ଓ ଏଲୋନ-
ବୈଥାନନର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଥିଲେ, ବିନ୍ଦେକର।
10ଅରୁବୋତରେ ବିନ୍-ହେଷଦ୍; ସୋଖୋ ଓ
ସମୁଦାୟ ହେଫର ପ୍ରଦେଶ ତା'ର ଅଧୀନ ଥିଲା।
11ସମୁଦାୟ ଦୋର ଉପପର୍ବତ ବିନ୍-ଅବୀନାଦବ୍ର
ଅଧିନ ଥିଲା। ସେ ଶଲୋମନଙ୍କର କନ୍ୟା ଟାଫତକୁ
ବିବାହ କରିଥିଲା।
12ତାନକ୍ ଓ ମାଗିଦୋ ଓ ବୈଥ୍-ଶାନଠାରୁ
ଆବେଲ୍ମହୋଲା ଓ ଯକ୍ମିୟାମ ପାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସର୍ତ୍ତନ
ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଯିଷ୍ରିୟେଲ ତଳେ ଥିବା ସମସ୍ତ ବୈଥ୍-ଶାନରେ
ଅହୀଲୂଦର ପୁତ୍ର ବାନା ରାଜ୍ୟପାଳ ଥିଲେ।
13ବିନ୍-ଗେବରରାମୋତ୍-ଗିଲୀୟଦର ଶାସକ ଥିଲେ।
ମନଃଶିର ପୁତ୍ର ଯାୟୀରର ଗିଲୀୟଦସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ଗ୍ରାମ
ଓ ସହର ତାଙ୍କର ଅଧୀନ ଥିଲା। ବାଶନସ୍ଥ ଅର୍ଗୋବ
ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା ପ୍ରାଚୀର ବେଷ୍ଟିତ ଓ ପିତ୍ତଳ ଅର୍ଗଳ
ବିଶିଷ୍ଟ ଷାଠିଏ ବୃହତ୍ ନଗର ତାଙ୍କର ଅଧୀନ ଥିଲା।
14ମହନୟିମରେ ଇଦ୍ଦୋର ପୁତ୍ର ଅହୀନାଦବ୍।
15ନପ୍ତାଲିରେ ଅହୀମାସ୍ ଶାସକ ଥିଲେ ଯିଏ କି
ଶଲୋମନଙ୍କର କନ୍ୟା ବାସମତ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲା।
16ଆଶେର ଓ ବାଲୋରେ ହୂଶୟର ପୁତ୍ର ବାନା।
17ଇଷାଖରରେ ପାରୁହର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶାଫଟ୍
ଶାସକ ଥିଲେ।
18ବିନ୍ୟାମୀନରେ ଏଲାର ପୁତ୍ର ଶିମିୟି ଶାସକ
ଥିଲେ।
19ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ରାଜା ସୀହୋନର ଓ ବାଶନର
ରାଜା ଓଗର ଗିଲୀୟଦ ଦେଶରେ ଉରିର ପୁତ୍ର
ଗେବର; ସେ ଦେଶରେ ସେ ଏକମାତ୍ର ଦେଶାଧକ୍ଷ
ଥିଲା।

20ଇଶ୍ରାୟେଲ ଓ ଯିହୁଦାରେ ବହୁ ଲୋକ ଥିଲେ।
ସେମାନେ ସମୁଦ୍ର ତୀରସ୍ଥ ବାଲୁକା ସଦୃଶ ଅକଳନ ଥିଲେ।
ମାତ୍ର ସେମାନେ ଯଥେଷ୍ଟ ଖାଦ୍ୟ ପାନୀୟ ସହିତ ସୁଖରେ
କାଳାତିପାତ କରୁଥିଲେ।
21ଶଲୋମନ ଇଉଫ୍ରେଟିସ ଫରାତ୍ ନଦୀଠାରୁ
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶ ଓ ମିଶର ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ
ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଶାସନ କଲେ। ଏହି ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଶଲୋମନଙ୍କୁ
ଉପହାର ଓ ସମ୍ମାନ ପଠାଇଲେ ଏବଂ ଜୀବନସାରା ତାଙ୍କର
ପ୍ରଜା ହୋଇ ରହିଲେ।
22-23ଶଲୋମନ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କ
ଯେଉଁମାନେ ମେଜରେ ଖାଇଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି
ପରିମାଣ ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ଦରକାର କରୁଥିଲେ।

30 ମହଣ ସରୁ ମଇଦା,
60 ମହଣ ସୁଜୀ,
10 ଗୋଟି ପୁଷ୍ଟ ଗୋରୁ,
20 ଗୋଟି ଗୋରୁ ଚରାସ୍ଥାନରୁ,
100 ମେଷ,
ଏହା ଛଡ଼ା ଅନେକ ହରିଣ, କୃଷ୍ଣସାର, ବନଗୋରୁ
ଓ ପୁଷ୍ଟ ପକ୍ଷୀ ଥିଲେ।

24ଶଲୋମନ ତିପ୍ସହଠାରୁ ଘସା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫରାତ୍ ନଦୀର
ପଶ୍ଚିମ ପାରସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଶାସନ କଲେ।
ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗର ସୀମାରେ ଶାନ୍ତି ଥିଲା। 25ଶଲୋମନଙ୍କ
ରାଜତ୍ୱ କାଳରେ ଦାନଠାରୁ ବେରଶେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିହୁଦା ଓ

ଇଶ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକ ନିଜ ନିଜ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ଓ ଡିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷ ମୂଳରେ ନିରାପଦରେ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଥିଲେ।

26ଶଲୋମନଙ୍କର ରଥଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ 4,000* ଅଶ୍ୱଶାଳା ଓ 12,000 ଅଶ୍ୱାରୋହୀ ଥିଲେ। **27**ପ୍ରତି ମାସ ସେହି ବାର ଜଣ ରାଜ୍ୟପାଳମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଶଲୋମନ ରାଜା ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ। ରାଜାଙ୍କର ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ଖାଇବା ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଅଂଶ ନେଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ଯୋଗାଇଲେ। ସେମାନେ କିଛି ଊଣା ନକରି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାସ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇଲେ। **28**ସେହି ଶାସକଗଣ ସେମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଦ୍ରୁତଗାମୀ ଅଶ୍ୱଗୁଡିକୁ ବାର୍ଲି ଓ କୁଟା ଯୋଗାଇଲେ। ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜ ନିରୂପିତ କର୍ମାନୁସାରେ ଅଶ୍ୱ, ଦ୍ରୁତଗାମୀ ବାହନଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଅଧକ୍ଷମାନଙ୍କ ଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ଆଣିଲେ।

ଶଲୋମନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ

29ପରମେଶ୍ୱର ଶଲୋମନଙ୍କୁ ଅତିଶୟ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ବୁଦ୍ଧିମାନ କଲେ। ତାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଅନ୍ତଦୃଷ୍ଟି ଓ ମହତ ବୁଝାମଣା ସମୁଦ୍ରବାଲୁକା ସଦୃଶ ଅକଳନ ହେଲା। **30**ପୂର୍ବ ଦେଶୀୟ ଓ ମିଶରୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ଅପେକ୍ଷା ଶଲୋମନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଅଧିକ ଥିଲା। **31**ସେ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ସେ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନୀ ହେଲେ। ସେ ଇଶ୍ରାୟୀୟ ଏଥନ୍ ଓ ମାହୋଲର ପୁତ୍ର ହେମନ୍ ଓ କଲ୍‌କୋଲ ଓ ଦର୍ଦା, ଏମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନୀ ଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଯଶ ସମସ୍ତ ଦେଶର ଚାରିଆଡେ ବ୍ୟାପିଗଲା। **32**ତାଙ୍କ ଜୀବନ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ସେ 3,000 ନୀତିକଥା ଓ 1,005 ଗୀତ ରଚନା କଲେ।

33ସେ ପ୍ରକୃତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ବହୁକଥା ଜାଣିଲେ। ସେ ଲିବାନୋନର ଏରସ ବୃକ୍ଷ ବିଷୟରେ ଓ ପ୍ରାଚୀରରେ ଜନ୍ମିଥିବା ଏସୋବ ତୃଣ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ। ସେ ପଶୁ, ପକ୍ଷୀ, ଉରୋଗାମୀ ପ୍ରାଣୀ ଓ ମତ୍ସ୍ୟମାନଙ୍କର ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ। **34**ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀସ୍ଥ ଲୋକମାନେ ରାଜା ଶଲୋମନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ବିଷୟ ଶୁଣିଲେ। ସମସ୍ତ ଦେଶର ରାଜାଗଣ ଯେଉଁମାନେ ରାଜା ଶଲୋମନଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ବିଷୟରେ ଶୁଣିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ। ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ସର୍ବଦେଶୀୟ ଲୋକେ ତାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ କଥା ଶୁଣିବାକୁ ଆସିଲେ।

ଶଲୋମନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କଲେ

5 ସୋରର ରାଜା ହୀରମ୍ ଦାଉଦଙ୍କର ସାଙ୍ଗ ଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ, ତାଙ୍କ ପିତା ଦାଉଦ୍‌ଙ୍କ ପରେ ଶଲୋମନ ନୂଆ ରାଜା ରୂପେ ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେ ତାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବାହକମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ। **2**ଶଲୋମନ ହୀରମ୍ ନିକଟକୁ ଏହିକଥା କହି ପଠାଇଲେ, **3**"ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି ମୋର ପିତା ଦାଉଦ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ। ସେ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହେଲେ, କାରଣ ତାଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଘେରି ରହିଥିବା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ସହିତ ସେ ସର୍ବଦା ଯୁଦ୍ଧରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁ ଶତ୍ରୁଗଣଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ପରାସ୍ତ କରାଇବେ ବୋଲି ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଥିଲେ। **4**ମାତ୍ର ଏବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଶାନ୍ତି ଦେଇ ଅଛନ୍ତି। ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋର ଶତ୍ରୁ କେହି ନାହାଁନ୍ତି କି ବିପଦର ଆଶଙ୍କା ନାହିଁ।

5"ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପିତା ଦାଉଦଙ୍କୁ ଶପଥ କରିଥିଲେ, 'ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ବଦଳରେ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରକୁ ସିଂହାସନରେ ବସାଇବା। ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ର ଆମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ଏକ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବ।' ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କରିଛି। **6**ତେଣୁ ଏବେ ମୋ ପାଇଁ ଲିବାନୋନରୁ ଏରସ ବୃକ୍ଷ କାଟିବାକୁ ଆପଣ ଲୋକ ପଠାନ୍ତୁ। ମୋର ଲୋକମାନେ ଆପଣଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିବେ; ପୁଣି ଆପଣଙ୍କ କହିବାନୁସାରେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୂଲ ଦେବି; କାରଣ ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି କାଠ କାଟିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ସୀଦୋନୀୟମାନଙ୍କ ପରି ନିପୁଣ ଲୋକ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ନାହିଁ।"

7ଯେତେବେଳେ ହୀରମ ଏହିକଥା ଶୁଣିଲେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ ଓ କହିଲେ, "ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛି, ଯେ ସେ ମହାନ ଦେଶ ଉପରେ ଶାସନ କରିବାକୁ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଏକ ଜ୍ଞାନବାନ୍ ପୁତ୍ର ଦେଇଛନ୍ତି।" **8**ତା'ପରେ ହୀରମ ଶଲୋମନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ସହିତ ଏକ ବାର୍ତ୍ତାବହକୁ ପଠାଇଲେ। ରାଜା ଶଲୋମନ ଯାହା ଆଶା କରନ୍ତି, "ମୁଁ ଶୁଣିଲି, ମୁଁ ଏରସବୃକ୍ଷ ଓ ଦେବଦାରୁ କାଠ ଦେବାପାଇଁ ଯାଉଛି, ତୁମ୍ଭର କାମ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ।" **9**ମୋର ଲୋକମାନେ ଲିବାନୋନଠାରୁ ସମୁଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ଆଣିବେ; ପୁଣି ଆପଣଙ୍କ ନିରୂପିତ ସ୍ଥାନରେ ମୁଁ ସମୁଦ୍ର ପଥରେ ଭେଳାବାନ୍ଧି ପଠାଇ ସେଠାରେ ଫିଟାଇ ଦେବି, ସେଠାରୁ ଆପଣ ନେଇଯିବେ।" ଏବଂ ମୋର ରାଜକୀୟ ପ୍ରାସାଦକୁ ଖାଦ୍ୟ ପଠାଇ ମୋ ପ୍ରତି ଅନୁକମ୍ପା କରିବେ।"

10-11ତେଣୁ ହୀରମ ଶଲୋମନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଏରସକାଠ ଓ ଗିଟୀମ କାଠ ଦେଲେ। ଯାହା ସେ ଦରକାର କଲେ। ଶଲୋମନ ଏହି ସେବା ବଦଳରେ 20,000 ମହଣ ଗହମ ଓ 20,000 ମହଣ ଅଲିଭତୈଳ ରାଜପ୍ରାସାଦକୁ ଦେଲେ। ଶଲୋମନ ଏହି ମୂଲ୍ୟରେ ଖାଦ୍ୟ ବର୍ଷ ପରେ ବର୍ଷ ହୀରମକୁ ପଠାଇଲେ।

12ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ଶଲୋମନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞାନୁସାରେ ଜ୍ଞାନ ଦେଲେ ଆଉ ହୀରମ ଓ ଶଲୋମନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ଧି ହେଲା ଓ ସେ ଦୁହେଁ ପରସ୍ପର ଚୁକ୍ତି କଲେ।

13ରାଜା ଶଲୋମନ ବେଠିକର୍ମ ପାଇଁ 30,000 ଲୋକଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କଲେ। **14**ରାଜା ଶଲୋମନ ଆଦୋନୀରାମ୍‌କୁ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ଅଧକ୍ଷ ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ। ରାଜା ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତିନି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କଲେ। ପ୍ରତି ଦଳରେ 10,000 ଲୋକ ରହିଲେ। ଏହି ଲୋକମାନେ ମାସେ ଲେଖାଁଏ ଲିବାନୋନରେ ଓ ଦୁଇମାସ ଲେଖାଁଏ ଘରେ ରହିଲେ। **15**ପଥର କାଟିବାରେ 80,000 ଲୋକ ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ ଓ 70,000 ଲୋକ ପଥର ବୋହିବାରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ।

4000: ହିବ୍ରୁ ଏବଂ ଲାଟିନ୍‌ରେ 40,000 ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ବଂଶାବଳି 9:25.

16ଏହା ଛଡ଼ା କର୍ମକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ 3,300
ଲୋକ ପ୍ରଧାନ କାର୍ଯ୍ୟାଧ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ। 17ମନ୍ଦିରର
ଭିତ୍ତିପ୍ରସ୍ତର ସ୍ଥାପନ ନିମନ୍ତେ ରାଜା ଶଲୋମନ ଏକ ବଡ
ପଥର କାଟିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ।
18ଶଲୋମନଙ୍କର ଓ ହୀରମଙ୍କର ରାଜମିସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଓ ବାବଲୀୟ
ଲୋକମାନେ ପଥରଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଦନ କଲେ। ଏହି ରୂପେ
ସେମାନେ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ କାଠ ଓ ପ୍ରସ୍ତର ପ୍ରସ୍ତୁତ
କଲେ।

ଶଲୋମନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କଲେ

6 ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ମିଶର ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ପରେ
ଶଲୋମନଙ୍କର ଇଶ୍ରାୟେଲ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱର ଚତୁର୍ଥ
ବର୍ଷରେ ଓ ସିବ୍ ନାମକ ବର୍ଷର ଦ୍ୱିତୀୟ ମାସରେ ସେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମାନାର୍ଥେ 480 ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ
କାର୍ଯ୍ୟ ଲାଗିଲା। 2ଶଲୋମନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ଯେଉଁ
ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କଲେ ତାହାର ଲମ୍ବ ଷାଠିଏ ହାତ, ପ୍ରସ୍ଥ
କୋଡ଼ିଏ ହାତ ଓ ଉଚ୍ଚତା ତିରିଶ ହାତ ଥିଲା। 3ଆଉ
ମନ୍ଦିରର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ବାରଣ୍ଡା, କୋଡ଼ିଏ ହାତ ଦୀର୍ଘ
ଓ ପ୍ରସ୍ଥ ଦଶ ହାତ ଥିଲା। 4ମନ୍ଦିରର ଝରକାଗୁଡ଼ିକ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ
ଥିଲା। ଏ ଗୁଡ଼ିକ ବାହାରକୁ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଓ ଭିତରକୁ ପ୍ରଶସ୍ତ
ଥିଲା ଓ ଏଥିରେ ଜାଲିକାମ ହୋଇଥିଲା। 5ଶଲୋମନ ମନ୍ଦିର
ମୁଖ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଏକ ଧାଡିରେ କୋଠରୀ ନିର୍ମାଣ କଲେ।
ଏହା କୋଠରୀଗୁଡିକ ଗୋଟିଏ ଉପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ
ରହିଲା। ସେହି ଧାଡିର କୋଠରିଗୁଡିକ ତିନି ମହଲା ଉଚ୍ଚ
ଥିଲା। 6କୋଠରୀଗୁଡିକ ମନ୍ଦିରର କାନ୍ଥକୁ ଲାଗିଥିଲା। କିନ୍ତୁ
ସେଗୁଡିକର କଡିକାଠଗୁଡିକ କାନ୍ଥ ଭିତରକୁ ଲାଗି ନଥିଲା।
ସେହି ମନ୍ଦିରର କାନ୍ଥଟି ଉପରକୁ ସରୁ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା।
କୋଠରୀକୁ ଲାଗିଥିବା କାନ୍ଥଗୁଡିକ ଏହାର ମୂଳ କାନ୍ଥରୁ ସରୁ
ଥିଲା। ତଳ ମହଲାର କୋଠରୀଗୁଡିକ ପାଞ୍ଚ ହାତ ଓସାର,
ପ୍ରଥମ ମହଲାର କୋଠରୀଗୁଡିକ ଛଅ ହାତ ଓସାର ବିଶିଷ୍ଟ
ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ମହଲାର କୋଠରୀଗୁଡିକ ସାତ ହାତ ବିଶିଷ୍ଟ
ଥିଲା। 7ସେହି ଗୃହର କାନ୍ଥ ନିର୍ମାଣରେ ବୃହତ୍ ପ୍ରସ୍ତରମାନ
ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା। ବ୍ୟବହୃତ ପ୍ରସ୍ତରଗୁଡ଼ିକ ଖଣିରେ କଟାଯାଇ
ଥିବାରୁ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ସମୟରେ ହାତୁଡ଼ି କମ୍ବା କଟାଳି ଆଦି
ଶବ୍ଦ ଶୁଣା ଯାଉ ନ ଥିଲା।

8ତଳ କୋଠରୀଗୁଡିକର ପ୍ରବେଶ ପଥ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ
ଥିଲା। ପୁଣି ଲୋକମାନେ ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ ସୋପାନ ଦେଇ ମଧ୍ୟମ
ଚଟାଣ କୋଠରୀଗୁଡିକୁ ଓ ତୃତୀୟ ଚଟାଣରେ କୋଠରୀଗୁଡିକୁ
ଯାଉଥିଲେ।

9ଏହିପରି ସେ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପନ କଲେ
ଓ ଏରସ କାଠର କଡ଼ି ଓ ପଟାଦ୍ୱାରା ମନ୍ଦିରକୁ ଆଚ୍ଛାଦନ
କଲେ। 10ସେ ମଧ୍ୟ ମନ୍ଦିର ଚାରିପଟେ କୋଠରୀ ନିର୍ମାଣର
କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ କଲେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହଲାର ଉଚ୍ଚତା ପାଞ୍ଚହାତ
ଥିଲା। ଏରସ କାଠର କଡିକାଠଗୁଡିକ ମନ୍ଦିରର କାନ୍ଥକୁ ସ୍ପର୍ଶ
କରୁଥିଲା।

11ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶଲୋମନଙ୍କ ନିକଟରେ
ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା। 12"ତୁମ୍ଭେ ତ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ
କଲ। ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ସମସ୍ତ ବିଧି ଅନୁସାରେ ପରିଚାଳିତ
ହେବ, ଆମ୍ଭର ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରକ୍ଷା କରିବ ଓ ଆମ୍ଭର
ଆଜ୍ଞାସବୁ ପାଳନ କରି ତଦନୁସାରେ ଚାଲିବ ତେବେ ତୁମ୍ଭ
ପିତା ଦାଉଦଙ୍କୁ ଯାହା କହିଅଛୁ, ସେହି ବାକ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ
ପ୍ରତି ସଫଳ କରିବୁ। 13ଇଶ୍ରାୟେଲର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ
ଆମ୍ଭେ ମନ୍ଦିରରେ ବାସ କରିବା, ଯେଉଁଟାକି ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ
ପାଇଁ ନିର୍ମାଣ କରିଛ ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଇଶ୍ରାୟେଲର
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ନାହିଁ।"

ମନ୍ଦିର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସବିଶେଷ ବର୍ଣ୍ଣନା

14ଏହିରୂପେ ଶଲୋମନ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପନ
କଲେ।

15ମନ୍ଦିରର ଭିତର ପାଖ ପଥର କାନ୍ଥଗୁଡ଼ିକ ଏରସ
କାଠର ପଟାରେ ଆଚ୍ଛାଦିତ ହୋଇଥିଲା। ଗୋଟିଏ ବି ପଥର
ଦେଖାଗଲା ନାହିଁ। କାନ୍ଥକୁ ଆଚ୍ଛାଦନ କରିଥିବା ଏରସ କାଠ
ପଟାଗୁଡିକରେ ଫୁଲ ଓ ଲତାର ଛବି ଖୋଦନ କରାଗଲା।
16ସେହି ମନ୍ଦିରର ପଶ୍ଚାତ୍ ଭାଗରେ ଭିତରକୁ କୋଡ଼ିଏ ହାତ
ଦୈର୍ଘ୍ୟର ଏକ କୋଠରୀ ନିର୍ମିତ ହେଲା ଓ ତା'ର ଚଟାଣରୁ
କାନ୍ଥର ଛାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏରସ କାଠର ପଟାରେ ଆଚ୍ଛାଦିତ
ହେଲା। ଏହି ମଧ୍ୟ କୋଠରୀଟି ମହାପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ନାମରେ
କଥିତ ହେଲା। 17ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ କୋଠରୀ
ମନ୍ଦିରର ମୁଖ୍ୟ ଅଂଶ ଥିଲା ଓ ଏହା ଚାଳିଶ ହାତ ଲମ୍ବ
ଥିଲା। 18ସେହି ଗୃହର କାନ୍ଥଗୁଡିକ ଏରସ କାଠର କଳିକାରେ
ଆଚ୍ଛାଦିତ ହେଲା ଓ ପଥର ଦେଖାଗଲା ନାହିଁ। ସେହି
କାନ୍ଥଗୁଡିକୁ ଆଚ୍ଛାଦନ କରିଥିବା ପଟାଗୁଡିକରେ ଫୁଲ ଓ
ଲତାର ଛବି ଖୋଦିତ କରାଗଲା।

19ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିୟମ ସିନ୍ଦୁକ ସ୍ଥାପାନାର୍ଥେ ମନ୍ଦିରର
ଭିତର ଭାଗରେ ଏକ କୋଠରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। 20ଏହି
ଗର୍ଭାଗାରଟି କୋଡ଼ିଏ ହାତ ଦୀର୍ଘ, କୋଡ଼ିଏ ହାତ ଚଉଡ଼ା ଓ
କୋଡ଼ିଏ ହାତ ଉଚ୍ଚ ଥିଲା। 21ଶଲୋମନ ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣରେ
ଏହି କୋଠରୀକୁ ଆଚ୍ଛାଦନ କଲେ। ସେ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ
ଧୂପବେଦି ନିର୍ମାଣ କଲେ। ଏହି ବେଦିଟି ଏହି କୋଠରୀ
ସମ୍ମୁଖରେ ନିର୍ମିତ ହେଲା। ଏହାକୁ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣରେ ଆବୃତ କରାଗଲା
ଓ ଏହାର ଚାରିପଟେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଜଞ୍ଜିରମାନ ଗୁଡାଇଲେ। କିରୁବ
ଦୂତମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ସେହି ଗର୍ଭାଗାରରେ ରହିଲା ଓ
ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ମଣ୍ଡିତ ହେଲା। 22ସମଗ୍ର ମନ୍ଦିରଟି
ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ମଣ୍ଡିତ ହେଲା ଓ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ
ଧୂପବେଦି ମଧ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣରେ ଆଚ୍ଛାଦିତ ହେଲା।

23ବଢେଇମାନେ ଜିତ କାଠରେ ଦଶହାତ ଉଚ୍ଚତା ବିଶିଷ୍ଟ
ଦୁଇଟି କିରୁବ ଦୂତଗଣ ନିର୍ମାଣ କଲେ ଓ ସେହି ପକ୍ଷବିଶିଷ୍ଟ
କିରୁବ ଦୂତ ଦୁଇଟିକୁ ସେହି ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥାପନ
କଲେ। 24-26ଉଭୟ କିରୁବ ଦୂତ ଏକା ପରି ଥିଲେ।
ପ୍ରତ୍ୟେକ କିରୁବ ଦୂତଙ୍କର ଦୁଇଟି ଲେଖାଏଁ ପକ୍ଷ ଥିଲା।
ପ୍ରତ୍ୟେକ ପକ୍ଷ ପାଞ୍ଚହାତ ଲମ୍ବ ଥିଲା ଓ ଏକ ପକ୍ଷର
ଅଗ୍ରଭାଗରୁ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷର ଅଗ୍ରଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦଶହାତ ଦୂରତା
ଥିଲା। 27ସେହି କିରୁବଦ୍ୱୟ ଗର୍ଭାଗାର ମଧ୍ୟରେ ରଖାଯାଇଥିଲା।
ସେହି କିରୁବଦ୍ୱୟର ପକ୍ଷ ଏପରି ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ଯେ

ଗୋଟିଏର ପକ୍ଷ ଏକ କାନ୍ଥକୁ ଓ ଅନ୍ୟଟିର ପକ୍ଷ ଅନ୍ୟ କାନ୍ଥକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରୁଥିଲା। ପୁଣି ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ପକ୍ଷ ପରସ୍ପରକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରୁଥିଲା। **28**ସେହି କିରୂବ ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ଆଚ୍ଛାଦିତ ହୋଇଥିଲେ।

29ମୁଖ୍ୟ କୋଠରୀର ଓ ଭିତର କୋଠରୀର କାନ୍ଥଗୁଡ଼ିକ ଚାରିପାଖରେ କିରୂବ ଦୂତଗଣ, ଖର୍ଜ୍ଜୁର ବୃକ୍ଷ ଓ ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ପୁଷ୍ପମାନଙ୍କର ଛବି ଖୋଦିତ ହୋଇଥିଲା। **30**ଉଭୟ କୋଠରୀର ଚଟାଣ ମଧ୍ୟ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ଆବୃତ୍ତ ହୋଇଥିଲା।

31ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର କବାଟ ଜିତ କାଠରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା, ଦୁଆରବନ୍ଧଟିର ପାଞ୍ଚଟି ପାଖ* ଥିଲା। **32**ଏହିରୂପେ ସେ ଜିତ କାଠରେ ଦୁଇଟି କବାଟ କଲେ, ତହିଁ ଉପରେ କିରୂବ ଦୂତଗଣ, ଖର୍ଜ୍ଜୁର ବୃକ୍ଷ ଓ ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ପୁଷ୍ପମାନଙ୍କର ଆକୃତି ଖୋଦନ କଲେ ଓ ତାକୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ମଣ୍ଡନ କଲେ।

33ମୁଖ୍ୟ କୋଠରୀର ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାରରେ ଜିତ କାଠର କବାଟ ନିର୍ମାଣ କଲେ। ଦୁଆରବନ୍ଧଟି ବର୍ଗାକାର ଥିଲା। **34**ତତ୍ପରେ ସେ ଦେବଦାରୁ କାଠରେ ଦୁଇଟି କବାଟ କଲେ। **35**ପ୍ରତ୍ୟେକ କବାଟର ଦୋହରା ଥିଲା ଓ ପ୍ରତି କବାଟରେ କିରୂବ ଦୂତଗଣ, ଖର୍ଜ୍ଜୁର ବୃକ୍ଷ ଓ ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ପୁଷ୍ପମାନଙ୍କର ଆକୃତି ଖୋଦିତ ହୋଇଥିଲା ଓ ସେହି ଖୋଦିତ ଆକୃତିଗୁଡ଼ିକୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ମଣ୍ଡନ କରାଗଲା।

36ତା'ପରେ ସେ ଭିତର ଅଗଣା ଚାରିପଟେ କାନ୍ଥ ଦେଲେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ କାନ୍ଥ ତିନି ଧାଡି କଟା ପଥରରେ ଓ ଏକଧାଡି ଏରସ କାଠର କଡିରେ କରାଗଲା।

37ଶଲୋମନଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଷରେ ଓ ବର୍ଷର ଦ୍ୱିତୀୟ ମାସ ସିବ୍ ମାସରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଭିତ୍ତିମୂଳ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା। **38**ପୁଣି ତାଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ଏକାଦଶ ବର୍ଷରେ, ବୂଲ ନାମକ ବର୍ଷର ଅଷ୍ଟମ ମାସରେ ନିରୂପିତ ଆକୃତି ଅନୁସାରେ ସମୁଦାୟ ମନ୍ଦିରର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେଲା। ଏହିରୂପେ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବାରେ ତାଙ୍କୁ ସାତବର୍ଷ ଲାଗିଲା।

ଶଲୋମନଙ୍କର ପ୍ରାସାଦ

7 ଅନନ୍ତର ରାଜା ଶଲୋମନ ତାଙ୍କ ନିଜପାଇଁ ଏକ ପ୍ରାସାଦ ନିର୍ମାଣ କଲେ ଯେ କି ତାଙ୍କୁ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ତେର ବର୍ଷ ଲାଗିଥିଲା। **2**ସେ ମଧ୍ୟ ଏକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କଲେ ତାହା "ଲିବାନୋନର ଅରଣ୍ୟ-ଗୃହ" ନାମରେ ନାମିତ ହେଲା। ଏହାର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଶହେ ହାତ, ପ୍ରସ୍ଥ ପଚାଶ ହାତ ଓ ଉଚ୍ଚତା ତିରିଶ ହାତ ଥିଲା। ଏହାର ଚାରିଧାଡ଼ି ଏରସ କାଠର ସ୍ତମ୍ଭ ଉପରେ ଏରସ କାଠର କଡ଼ି ଦେଇ ତାହା ନିର୍ମାଣ କଲେ। **3**ଏହି ସ୍ତମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପରିସ୍ଥ ପଞ୍ଚଚାଳିଶ କଡ଼ି ଉପରେ ଏରସ କାଠର ଛାତ କଲେ, ପ୍ରତି ଧାଡ଼ିରେ ପନ୍ଦରଟି ଲେଖାଏଁ କଡ଼ି ଥିଲା। **4**ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାର୍ଶ୍ୱ କାନ୍ଥରେ ତିନି ଧାଡ଼ି ଝରକା ଥିଲା ଓ ପରସ୍ପର ସେଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ମୁଖାସମ୍ମୁଖି ଥିଲେ। **5**ପ୍ରତ୍ୟେକର ଶେଷରେ ତିନୋଟି କବାଟ ଥିଲା। ସବୁ କବାଟ ଖୋଲା ଥିଲା ଓ ତା'ର ଦ୍ୱାରବନ୍ଧ ବର୍ଗାକାର ଥିଲା।

6ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସେ "ସ୍ତମ୍ଭ ସଦୃଶ ବାରଣ୍ଡା" କଲେ। ଏହା ପଚାଶ ହାତ ଦୀର୍ଘ, ତିରିଶ ହାତ ଚଉଡ଼ା ଥିଲା ଓ ବାରଣ୍ଡାର ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ସ୍ତମ୍ଭରେ ଭରାଦିଆ ଯାଇଥିବା ପରଦା ଥିଲା।

7ସେ ମଧ୍ୟ ବିଚାର ପାଇଁ ଏକ ସିଂହାସନ ନିର୍ମାଣ କଲେ ଓ ଏହାକୁ "ନ୍ୟାୟମର ପ୍ରଶସ୍ତ ଗୃହ" କହିଲେ। ସେହି କୋଠରୀ ଚଟାଣଠାରୁ ଛାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏରସ କାଠର ପଟାରେ ଆଚ୍ଛାଦିତ ଥିଲା।

8ରାଜା ଶଲୋମନଙ୍କର ବିଚାର ଗୃହର ଅଗଣା ଉପରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା। ଏହା ନ୍ୟାୟମ ପ୍ରଶସ୍ତଗୃହ ସଦୃଶ ନିର୍ମିତ ହେଲା। ସେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଭାର୍ଯ୍ୟା, ଫାରୋର କନ୍ୟା ନିମନ୍ତେ ସେହି ନ୍ୟାୟମ ପ୍ରଶସ୍ତଗୃହ ପରି ଏକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କଲେ।

9ଏହିସବୁ ଅଟ୍ଟାଳିକାଗୁଡ଼ିକ ମୂଲ୍ୟବାନ୍ ପଥରରେ ନିର୍ମିତ ହେଲା। ଏହିସବୁ ପଥରଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆକାର ଅନୁସାରେ କରତରେ କଟାଗଲା। ସେଗୁଡ଼ିକର ଆଗପଛ କଟାଗଲା। ଏହି ପଥରଗୁଡ଼ିକ ମୂଳଦୁଆରୁ କାନ୍ଥର ଶୀର୍ଷାଂଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟବହାର ହେଲା। ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ମଧ୍ୟ ବହୁମୂଲ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତରରେ ତିଆରି ହେଲା। **10**ପୁଣି ଭିତ୍ତିମୂଳ ବୃହତ୍ ଓ ମୂଲ୍ୟବାନ୍ ପଥରରେ ନିର୍ମିତ ହେଲା। କେତେକ ପ୍ରସ୍ତର ଦଶହାତ ଓ କେତେକ ଆଠ ହାତ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟ ଥିଲା। **11**ସେହି ପ୍ରସ୍ତରର ଅଗ୍ରଭାଗରେ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଖୋଦିତ ପ୍ରସ୍ତର ଓ ଏରସ କାଠର କଡ଼ି ଥିଲା। **12**ପ୍ରାସାଦ ଅଗଣାର, ମନ୍ଦିର ଅଗଣାର ଓ ନାଟ ମନ୍ଦିର ଚତୁପାର୍ଶ୍ୱରେ କାନ୍ଥ ଥିଲା। ସେହି କାନ୍ଥଗୁଡ଼ିକ ତିନିଧାଡ଼ି ପ୍ରସ୍ତର ଓ ଏକଧାଡ଼ି ଏରସ କଡ଼ି କାଠରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇ ଥିଲା।

13ଅନନ୍ତର ରାଜା ଶଲୋମନ ଲୋକ ପଠାଇ ସୋରରୁ ହୀରମ ନାମକ ଏକ ଲୋକକୁ ଆଣାଇଲେ। **14**ହୀରମ ଇସ୍ରାୟେଲର ନପ୍ତାଲି ବଂଶୀୟ ଏକ ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀର ପୁତ୍ର, ତା'ର ପିତା ସୋର ନଗରର ଏକ କଂସାରି ଥିଲା। ହୀରମ ଜଣେ ନିପୁଣ ପିତ୍ତଳ କାରୀଗର ଥିଲେ। ରାଜା ଶଲୋମନ ସେହି ଅଭିଜ୍ଞ କାରୀଗରକୁ ପିତ୍ତଳ ତିଆରି କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ।

15ହୀରମ ଦୁଇଟି ପିତ୍ତଳ ସ୍ତମ୍ଭ ନିର୍ମାଣ କଲେ ଯାହାର ଉଚ୍ଚତା ଅଠର ହାତ ଓ ଗୋଲେଇ ବାର ହାତ ଥିଲା। ସ୍ତମ୍ଭର ଭିତର ଫମ୍ପା ଥିଲା ଓ ପିତ୍ତଳ ତିନି ଇଞ୍ଚି ବହଳର ଥିଲା। **16**ପୁଣି ସେ ଦୁଇ ସ୍ତମ୍ଭର ମଥାନରେ ଦେବାପାଇଁ ଢଳା ପିତ୍ତଳର ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡାଳି କଲା ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁଣ୍ଡାଳିର ଉଚ୍ଚତା ପାଞ୍ଚହାତ ଥିଲା। **17**ସେ ମୁଣ୍ଡିକୁ ଆଚ୍ଛାଦନ କରିବା ପାଇଁ ଦୁଇଟି ଲୁହାଜାଲି ନିର୍ମାଣ କଲେ। **18**ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାଲିର ସ୍ତମ୍ଭର ଅଗ୍ରଭାଗକୁ ଆଚ୍ଛାଦନ କରିବା ପାଇଁ ଦୁଇଧାଡି ଡାଳିମ୍ବାକୃତି ନିର୍ମାଣ କଲେ। ମୁଣ୍ଡାଳିରେ ମଧ୍ୟ ତଦ୍ରୂପ କଲା। **19**ବାରଣ୍ଡାର ଚାରି ହାତ ବିଶିଷ୍ଟ ସ୍ତମ୍ଭ ମଥାନରେ ମୁଣ୍ଡାଳି ପୁଷ୍ପ କର୍ମ ବିଶିଷ୍ଟ ଥିଲା। **20**ଆଉ ଦୁଇ ସ୍ତମ୍ଭର ଉପରି ଭାଗରେ ମଧ୍ୟ ମୁଣ୍ଡାଳି ଥିଲା ଓ ସେଗୁଡ଼ିକ ପାତ୍ର ଆକୃତି ଜାଲିର ଉପରକୁ ଥିଲା। ଅନ୍ୟ ମୁଣ୍ଡାଳିରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଧାଡି ଧାଡି ହୋଇ 200ଟି ଡାଳିମ୍ବାକୃତି ଥିଲା। **21**ହୀରମ୍ ସେହି ସ୍ତମ୍ଭ ଦୁଇଟିକୁ ମନ୍ଦିରର ବାରଣ୍ଡାରେ ସ୍ଥାପନ କଲେ। ଗୋଟିଏ ସ୍ତମ୍ଭ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱର ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାରରେ ଓ ଅନ୍ୟ ସ୍ତମ୍ଭଟି ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ରହିଲା। ଦକ୍ଷିଣ ସ୍ତମ୍ଭର ନାମ ଯାଖୀନ୍ ଓ ବାମ

ଦୁଆରବନ୍ଧ...ପାଖ ଥିଲା: ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହାର ଅର୍ଥ ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚିତ ନୁହଁ।

ସ୍ତମ୍ଭର ନାମ ବୋୟସ୍ ଦେଲା। 22ପୁଣି ସେ ପୁଷ୍ପାକୃତି
ମୁଣ୍ଡାଳକୁ ସ୍ତମ୍ଭର ମଥାନ ଉପରେ ରଖିଲା। ଏହିରୂପେ ସ୍ତମ୍ଭ
କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେଲା।

23ତା'ପରେ ସେ ଏକ କଂସାର ଗୋଲାକାର କୁଣ୍ଡ ତିଆରି
କରି ତା'ର ନାମ ଦେଲେ "ସମୁଦ୍ର"। ସେହି କୁଣ୍ଡର ପରିଧି
ତିରିଶ ହାତ, ବ୍ୟାସ ଦଶ ହାତ, ଗଭୀରତା ପାଞ୍ଚ ହାତ
ଥିଲା। 24ଚୌବାଚ୍ଚାର ବାହାର କାନ୍ଥ ଚାରିପାଖରେ ଏକ ଫନ୍ଦି
ଥିଲା। ଫନ୍ଦି ତଳେ ଦୁଇଧାଡି ପିତ୍ତଳର ଲାଉ ଥିଲା। ସେହି
ଲାଉଗୁଡିକ ଚୌବାଚ୍ଚା ସହିତ ଏକ ଖଣ୍ଡ କରି ନିର୍ମାଣ
କରାଯାଇ ଥିଲା। 25ଏହି କୁଣ୍ଡ ବାରଗୋଟି ଷଣ୍ଢ ଉପରେ
ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ଷଣ୍ଢଗୁଡିକ ତିନିଦଳରେ ସଜା
ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ମୁହଁ ଚାରିଦିଗ ପୂର୍ବ, ପଶ୍ଚିମ, ଉତ୍ତର ଓ
ଦକ୍ଷିଣକୁ କରିଥିଲା। ଷଣ୍ଢମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍‌ଭାଗ କୁଣ୍ଡ ମଝି
ଆଡକୁ ଥିଲା। କୁଣ୍ଡ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରଖାଯାଇଥିଲା।
26ସେହି ପାତ୍ରର ମୋଟେଇ ଚାରି ଆଙ୍ଗୁଳ ଥିଲା। ତା'ର ଫନ୍ଦି
କପ୍‌ର ଫନ୍ଦି ପରି କିଅବା ପୁଷ୍ପର ପାଖୁଡା ସଦୃଶ ଥିଲା।
ସେହି ଚୌବାଚ୍ଚା 2,000 ମହଣ ଧାରଣ କରୁଥିଲା।

27ତା'ପରେ ହୀରମ ଦଶଟି କଂସା ଶଗଡ ନିର୍ମାଣ କଲା।
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶଗଡର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଚାରିହାତ, ପ୍ରସ୍ଥ ଚାରି ହାତ ଓ
ଉଚ୍ଚତା ତିନିହାତ ଥିଲା। 28ସେହି ଶଗଡଗୁଡିକର ଗଠନ
ଚତୁର୍ଭୁଜାକାର ଓ ଫ୍ରେମ ମଝିରେ ବଟ ଥିଲା। ଯଥା: ସେ
ସବୁର ମଧ୍ୟ ଦେଶ ଥିଲା ଓ ସେହିସବୁ ମଧ ଦେଶ
ବଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା। 29ପୁଣି ବଟର ମଧବର୍ତ୍ତି
ସେହିସବୁ ମଧଦେଶରେ ସିଂହ, ଗୋରୁ ଓ କିରୂବ ଦୂତମାନେ
ଥିଲେ। ବଟ ଉପରେ ଏକ ବଇଠି ଥିଲା। ପୁଣି ସିଂହ ଓ
ଗୋରୁମାନଙ୍କ ତଳେ ସୂକ୍ଷ୍ମ କାର୍ଯ୍ୟର ମାଳା ଥିଲା। 30ପ୍ରତ୍ୟେକ
ବୈଠିକର ପିତ୍ତଳମୟ ଚାରୋଟି ପିତ୍ତଳମୟ ଚକ ପିତ୍ତଳର
ଅଖ ଚାରିକୋଣରେ ସ୍ଥାପିତ ଅବଲମ୍ବନ ଥିଲା। ସେହିସବୁ
ଢଳାକର୍ମର ଅବଲମ୍ବନ ପ୍ରକ୍ଷାଳନ ପାତ୍ର ତଳେ ଥିଲା ଓ
ପ୍ରତ୍ୟେକର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ମାଳା ଥିଲା। 31ଉପରେ ମାଠିଆ ପାଇଁ
ଏକ ଥାକ ଥିଲା। ଏହାର ଲମ୍ବ ଏକ ହାତ ଥିଲା। ମାଠିଆର
ମୁହଁ ଗୋଲାକାର ଚତୁଃଷ୍କୋଣ ଥିଲା। ଏହାର ବ୍ୟାସ ଦେଢହାତ
ଥିଲା। ସେହି ଥାକରେ କଂସାରେ ବହୁତ ନକ୍‌ସା ଅଙ୍କା
ଯାଇଥିଲା। 32ଫ୍ରେମ ତଳେ ଚାରୋଟି ଚକ ଥିଲା ଓ
ଚକଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟାସ ଦେଢହାତ ଥିଲା। ଚକଗୁଡିକର କାଠ
ଗୋଟିଏ ଖଣ୍ଡ ଥିଲା। 33ଆଉ ସେହି ଚକଗୁଡ଼ିକ ରଥର ଚକ
ସଦୃଶ ଥିଲା। ତାହାର ଅଖ, ନେମି, ନାଭି ଓ ଅର ସବୁ
ଢଳା ପିତ୍ତଳରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା।

34ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖଟୁଲିର ଚାରି କୋଣରେ ଚାରୋଟି ଠେସା
ଥିଲା ଓ ସେହି ଠେସାଗୁଡିକ ଖଟୁଲି ସହିତ ଏକ ଖଣ୍ଡ
ହୋଇ ରହିଲା। 35ଆଉ ପ୍ରତି ଖଟୁଲି ମୁଣ୍ଡରେ ଅର୍ଦ୍ଧହସ୍ତ ଉଚ୍ଚ
ପିତ୍ତଳର ଗୋଲାକାର ବେଢା ଥିଲା। ଖଟୁଲି ଉପରସ୍ଥ ଅବଲମ୍ବନ
ଓ ମଧ ଦେଶ ତାହା ସହିତ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା। 36ସେଇ
ଖଟୁଲିର ଓ ଫ୍ରେମର ପାର୍ଶ୍ୱରେ କିରୂବ ଦୂତଗଣଙ୍କର,
ସିଂହମାନଙ୍କର ଓ ଖଜୁରୀ ଗଛର ଛବି ଖୋଦିତ ହୋଇଥିଲା।
ଏହିସବୁ ଛବିଗୁଡିକ ଖଟୁଲିର ସବୁଆଡେ ଖୋଦିତ କରାଯାଇ
ଥିଲା ଓ ଖଟୁଲିର ଚତୁପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ଫ୍ରେମରେ ଫୁଲସବୁ
ଖୋଦିତ ହୋଇଥିଲା। 37ହୀରମ ଦଶଟି ଖଟୁଲି ନିର୍ମାଣ କଲା।
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖଟୁଲିର ଆକୃତି ଓ ଆକାର ସମାନ ଥିଲା। କାରଣ
ପିତ୍ତଳକୁ ତରଳାଇ ଗୋଟିଏ ଛାଞ୍ଚରେ ଢାଳି ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ
ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲା।

38ସେ ଦଶଟି ଖଟୁଲି ଉପରେ ରହିବା ପାଇଁ ଦଶଟି
ମାଠିଆ ନିର୍ମାଣ କଲା। ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାଠିଆର ବ୍ୟାସ ଚାରିହାତ
ଥିଲା ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାଠିଆ ଚାଳିଶ ମହଣ ଧାରଣ କରୁଥିଲା।
39ପୁଣି ସେ ମନ୍ଦିରର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ପାଞ୍ଚ ଓ ବାମ
ପାର୍ଶ୍ୱରେ ପାଞ୍ଚ ଖଟୁଲି ରଖିଲା। ଆଉ ଗୃହ ଦକ୍ଷିଣପୂର୍ବ
କୋଣରେ ସମୁଦ୍ର ରୂପକ ପାତ୍ର ସ୍ଥାପନ କଲା। 40-45ହୀରମ
ଏହିସବୁ ପ୍ରକ୍ଷାଳନ ପାତ୍ର, ଛୋଟ କରଚୁଲି ଏବଂ ଛୋଟ
ଡାଙ୍କିଆଗୁଡିକ ନିର୍ମାଣ କଲା। ସେ ଶଲୋମନଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ
ସମସ୍ତ ଜିନିଷ ତିଆରି ସମାପ୍ତ କଲା। ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର
ନିମନ୍ତେ ନିମ୍ନ ତାଲିକା ମୁତାବକ ଜିନିଷ ନିର୍ମିତ ହେଲା।
ଯଥା:

2 ଗୋଟି ସ୍ତମ୍ଭ

2 ଗୋଟି ଗୋଲାକାର ମଣ୍ଡଳୀ, ସେହି ସ୍ତମ୍ଭ ଉପରସ୍ଥ ଆବୃତ୍ତ କରିବା ପାଇଁ

2 ଗୋଟି ଜାଲି

400 ଗୋଟି ଡାଳିମ୍ବ ଉଭୟ ଜାଲି ନିମନ୍ତେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାଲିରେ ଦୁଇଧାଡି ଡାଳିମ୍ବ ରହିବ।

10 ଗୋଟି ଶଗଡରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶଗଡରେ ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷାଳନ ପାତ୍ର ରହିବ। ସମୁଦ୍ର ପରି ଏକ ବଡ କୁଣ୍ଡ। ସମୁଦ୍ର ଆକୃତି କୁଣ୍ଡ।

ତଳେ ବାରୋଟି ଷଣ୍ଢର ଛବି। ପାତ୍ରଗୁଡିକର କରଚଲ୍ଲୀଗୁଡିକ
ଏବଂ ଡାଙ୍କିଆଗୁଡିକ ହୀରମ ଦ୍ୱାରା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପାଇଁ
ତିଆରି ହୋଇଥିଲା। ସେଗୁଡିକ ସୁନ୍ଦର ପିତ୍ତଳରେ ନିର୍ମିତ
ହୋଇଥିଲା।

46-47ଶଲୋମନ ସମସ୍ତ ଜିନିଷ ନିର୍ମାଣରେ ବ୍ୟବହୃତ
ପିତ୍ତଳକୁ ଓଜନ କଲେ ନାହିଁ। କାରଣ ତା'ର ପରିମାଣ
ଏତେ ଅଧିକ ଥିଲା ଯେ ତାହା ଓଜନ କରିବା ସମ୍ଭବ
ନଥିଲା। ରାଜା ଯର୍ଦ୍ଦନ ପଦାରେ ସୁକ୍କୋତ ଓ ସର୍ତ୍ତନ ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ
ଚିକ୍କଣ ଭୂମିରେ ତାହା ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ।
ସେଗୁଡିକୁ ପିତ୍ତଳ ତରଳାଇ ଓ ଛାଞ୍ଚରେ ଢାଳି ତିଆରି
କରାଗଲା।

48-50ଶଲୋମନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପାଇଁ ବହୁତ ସାମଗ୍ରୀ
ସୁବର୍ଣ୍ଣର ପାଇଲେ। ଏଗୁଡିକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ନିମିତ୍ତ
ତିଆରି ହେଲା। ସେଗୁଡିକ ଯଥା:

ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣବେଦି,
ବିଶେଷ ରୋଟି ରଖିବା ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମୟ ମେଜ,
ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ପାଞ୍ଚୋଟି ସୁବର୍ଣ୍ଣର ଦୀପରୁଖା ଓ
ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ପାଞ୍ଚୋଟି ଦୀପରୁଖା
ସୁବର୍ଣ୍ଣର ଦୀପ,
ସୁବର୍ଣ୍ଣର ଫୁଲସବୁ, ଖଣ୍ଟି ସୁନାର ଚିମଟା ଓ
ପାତ୍ରସବୁ ଯଥା, କଇଁଚି, କୁଣ୍ଡସବୁ, ଅଙ୍ଗାରଧାନୀ ଏବଂ
ଭିତର ପାଖର କବାଟ ପାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍

ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଓ ମନ୍ଦିରର ମୁଖ୍ୟ କୋଠରୀର
କବାଟ ପାଇଁ ସୁବର୍ଣ୍ଣର କବ୍ଜା ନିର୍ମାଣ କଲେ।

51ଏହିରୂପେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ରାଜା
ଶଲୋମନ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ। ସେ ମନ୍ଦିର ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସର୍ଗିତ
କରିଥିବା ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ, ଯଥା: ରୂପା, ସୁନା ଓ ପାତ୍ରଗୁଡ଼ିକ
ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦାଉଦଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର କୋଷାଗାରରେ
ରଖିଲେ।

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ତାଙ୍କର ନିୟମ ସିନ୍ଦୁକ

8 ତା'ପରେ ରାଜା ଶଲୋମନ ଇସ୍ରାୟେଲର ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗଙ୍କୁ,
ବଂଶସମୂହର ପ୍ରଧାନବର୍ଗଙ୍କୁ ଓ ଇସ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ
ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ଡକାଇଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ
ଯିରୁଶାଲମ ଆସିବାକୁ କହିଲେ। ଦାଉଦ ନଗରରୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ନିୟମ ସିନ୍ଦୁକ ମନ୍ଦିରକୁ ଆଣିବାରେ ସେମାନଙ୍କର ଯୋଗଦାନ
ସେ ଚାହୁଁଥିଲେ। 2ଇସ୍ରାୟେଲ ସମସ୍ତ ପୁତ୍ରଗଣ ବର୍ଷର ସପ୍ତମ
ମାସରେ ଏଥାନୀମ ନାମକ ଏକ ବିଶେଷ ପର୍ବ ଦିନରେ
ଶଲୋମନ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ।
3ପୁଣି ଇସ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାପରେ
ଯାଜକମାନେ ନିୟମ ସିନ୍ଦୁକ ଉଠାଇଲେ। 4ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଯୁକ୍ତ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ସହିତ ସମାଗମ ତମ୍ବୁ ଏବଂ ସମସ୍ତ
ସମସ୍ତ ପବିତ୍ର ପାତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ଡାଳିଆଗୁଡ଼ିକ ସମାଗମ ତମ୍ବୁ
ଭିତରକୁ ବହନ କରିନେଲେ। ଏହିସବୁ ବହିଆଣିବାରେ
ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଲେବୀୟମାନେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ। 5ରାଜା ଶଲୋମନ
ଓ ଇସ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକେ ନିୟମ ସିନ୍ଦୁକ ସମ୍ମୁଖରେ
ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ ଓ ଅନେକ ଗାଈ ଓ ମେଷ, ବଳିଦାନ
କଲେ। ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଅଗଣନ ଥିଲା। 6ତତ୍ପରେ
ଯାଜକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିୟମ ସିନ୍ଦୁକକୁ ଯଥା ସ୍ଥାନରେ
ଅର୍ଥାତ୍ ମନ୍ଦିରର ଗର୍ଭାଗାର ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନସ୍ଥ କିରୂବମାନଙ୍କ
ପକ୍ଷତଳେ ରଖିଲେ। 7କିରୂବମାନଙ୍କର ପକ୍ଷ ସମଗ୍ର ନିୟମ
ସିନ୍ଦୁକକୁ ଓ ସାଙ୍ଗୀ ଉପରକୁ ଆଚ୍ଛାଦନ କରିଥିଲା। 8ଆଉ
ସେହି ସାଙ୍ଗୀ ଏତେ ଦୀର୍ଘ ଥିଲା ଯେ ତାହାର ଅଗ୍ରଭାଗ
ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରୁ ଦେଖା
ଯାଉଥିଲା, ମାତ୍ର ଏହି ବାହାରୁ ଦେଖା ଯାଉ ନ ଥିଲା। ସେହି
ସ୍ତମ୍ଭ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ଅଛି। 9ସେହି ପବିତ୍ର
ସିନ୍ଦୁକରେ କେବଳ ଦୁଇଟି ପ୍ରସ୍ତର ଫଳକ ଥିଲା। ହୋରେବ
ନିକଟରେ ମୋଶା ଏହି ଫଳକ ଦୁଇଟିକୁ ରଖିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ
ଇସ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାରି ଆସିଥିଲେ।
ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି ହୋରେବରେ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟଙ୍କ
ପାଇଁ ନିୟମ କରିଥିଲେ।
10ଯାଜକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିୟମ ସିନ୍ଦୁକ ମହାପବିତ୍ର
ସ୍ଥାନରେ ରଖି ସାରିଲା ପରେ ବାହାରି ଆସିଲେ, ଏବଂ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ମେଘରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। 11ଯାଜକମାନେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବା କରିପାରିଲେ ନାହିଁ କାରଣ ମନ୍ଦିରଟି
ମେଘରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇଥିଲା। 12ତା'ପରେ ଶଲୋମନ କହିଲେ, "ଆକାଶକୁ
ଆଲୋକିତ କରିବାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି
ମାତ୍ର ସେ ଘୋର ଅନ୍ଧକାର ମେଘରେ ବାସ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ
କରନ୍ତି*।
13ଚିରଦିନ ପାଇଁ ବାସ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ମୁଁ ଏକ
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିଅଛି।"
14ଇସ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ପୁତ୍ରଗଣ ସେଠାରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ
ହୋଇଥିଲେ। ରାଜା ଶଲୋମନ ତାଙ୍କର ମୁହଁ ବୁଲାଇଲେ ଓ
ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ।
15ତା'ପରେ ଶଲୋମନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଏକ ଦୀର୍ଘ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ
କହିଲେ,
"ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା କର,
ଯାହା ସେ ମୋର ପିତା ଦାଉଦଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ,
ସଦାପ୍ରଭୁ ନିଜେ ପୂରଣ କରିଛନ୍ତି। ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପିତାଙ୍କୁ
କହିଲେ।
16'ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାର
କରି ଆଣିଲାଠାରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ସହରକୁ ଇସ୍ରାୟେଲର
ପରିବାରବର୍ଗରୁ ଆମ୍ଭର ନାମର ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ
କରିବାକୁ ମନୋନୀତ କଲୁ ନାହିଁ, କି ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କର
ନେତା ପାଇଁ ମନୋନୀତ କଲୁ ନାହିଁ।
କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛୁ
ଯେଉଁଠାରେ ଆମ୍ଭେ ସମ୍ମାନିତ ହେବା ଓ ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କ
ଉପରେ ଶାସନ କରିବା ପାଇଁ ଦାଉଦଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛୁ।'
17"ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମାନାର୍ଥେ
ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ମୋର ପିତା ଦାଉଦ
ବିଶେଷ ଭାବରେ ମନସ୍ଥ କରିଥିଲେ। 18ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ
ମୋର ପିତା ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, 'ଆମ୍ଭର ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ଏକ
ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭର ବହୁତ ଇଚ୍ଛା ଅଛି, ତୁମ୍ଭର
ଏହି ଇଚ୍ଛା ଉତ୍ତମ ଅଟେ। 19କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ମନ୍ଦିର
ନିର୍ମାଣ କରିବ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭର ଔରସଜାତ ସନ୍ତାନ ଆମ୍ଭ
ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବ।'
20"ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଆଜି ସଫଳ ହୋଇଛି,
କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାନୁସାରେ ମୁଁ ଆପଣା ପିତା
ଦାଉଦଙ୍କର ପଦରେ ଇସ୍ରାୟେଲର ସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ
ହେଲି ଓ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମର
ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ସେହି ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କଲି। 21ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭର
ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା
ବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ନିୟମ କରିଥିଲେ ତାହା
ଏହି ନିୟମ ସିନ୍ଦୁକ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି। ସେହି ନିୟମ ସିନ୍ଦୁକକୁ
ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଏକ ସ୍ଥାନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହରେ ନିରୂପଣ
କରିଅଛି।"
22ତା'ପରେ ଶଲୋମନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ସମ୍ମୁଖରେ
ଛିଡ଼ା ହେଲେ ଓ ଇସ୍ରାୟେଲର ସମଗ୍ର ସମାଜ ତାଙ୍କ
ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡ଼ା ହେଲେ। ସେ ସ୍ୱର୍ଗଆଡ଼େ ଆପଣା ହସ୍ତ
ବିସ୍ତାର କଲେ।

ଆକାଶକୁ...ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି: ଏହା ପ୍ରାଚୀନ ଅନୁବାଦରେ ଅଛି। ହିବ୍ରୁରେ କେବଳ, "ସଦାପ୍ରଭୁ ଅନ୍ଧକାରରେ ବାସ କରିବାକୁ କହିଲେ।"

23"ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଇଶ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର, ସ୍ୱର୍ଗ କି
ପୃଥିବୀରେ ତୁମ୍ଭ ତୁଲ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁ କେହି ନାହାଁନ୍ତି। ତୁମ୍ଭେ
ଇଶ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ନିୟମ
କରିଥିଲ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କର। ତୁମ୍ଭେ
ତୁମ୍ଭର ନିୟମ ରକ୍ଷା କରିଅଛ। ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ
ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣରେ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
ଦୟାଳୁ ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ହୋଇଥାଅ। 24ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ସେବକ,
ମୋର ପିତା ଦାଉଦଙ୍କୁ ଯାହା ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲ, ତାହା
ପାଳନ କରିଅଛ। ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ମୁଖରେ ଯାହା ପ୍ରତିଜ୍ଞା
କରିଥିଲ, ଏହା ସତ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଆଜି ତୁମ୍ଭର
ମହାନ ଶକ୍ତିବଳରେ ତାହା ପୂରଣ କରିଛ। 25ତୁମ୍ଭେ ମୋ
ପିତା ଆପଣା ଦାସ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଥିଲ, 'ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି
ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରି ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ଓ ନିୟମକୁ
ଅନୁସରଣ କରୁଛ, ଯଦି ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରମାନେ ସେହିପରି କରନ୍ତି
ଓ ସତର୍କତା ଭାବରେ ଆମ୍ଭକୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ତେବେ
ଇଶ୍ରାୟେଲ ସିଂହାସନରେ ତୁମ୍ଭ ବଂଶରୁ ସର୍ବଦା ଇଶ୍ରାୟେଲ
ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କରିବ। ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଇଶ୍ରାୟେଲର
ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସେହି ବାକ୍ୟ ଏବେ ସଫଳ
କର।' 26ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଇଶ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର, ମୁଁ
ବିନୟ କରୁଅଛି ମୋ ପିତା ଦାଉଦଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା
କରିଅଛ ତାହା ରକ୍ଷାକରିଥ।

27"କିନ୍ତୁ ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ
ସହିତ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ବାସ କରିବାକୁ ଯାଉଛ? ଦୟାକରି
ଦେଖ, ସମସ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ସ୍ୱର୍ଗର ଉପରିସ୍ଥ ସ୍ୱର୍ଗ ଯେତେବେଳେ
ତୁମ୍ଭକୁ ଧାରଣ କରି ନ ପାରିବ, ତେବେ ମୋ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ
ଏକ ଛୋଟ ଗୃହ କ'ଣ ତୁମ୍ଭକୁ ଧାରଣ କରିପାରିବ?
28ତଥାପି ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭ ଦାସ ଆଜି
ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ କାକୂକ୍ତି କରି ନିବେଦନ କରୁଛି, ଯେହେତୁ,
ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଦାସ, ତୁମ୍ଭେ ମୋର ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ବିନତିରେ
ମନୋଯୋଗ କର। 29ଦୟାକରି ଏହି ମନ୍ଦିର ଉପରେ ତୁମ୍ଭର
ଚକ୍ଷୁ ଦିବାରାତ୍ର ମୁକ୍ତ ଥାଉ। ଯାହାକି ତୁମ୍ଭେ କହିଥିଲ, 'ମୋର
ନାମ' ସେଠାରେ ସମ୍ମାନିତ ହେବ। ଦୟାକରି ଶୁଣିବା
ଲୋକଙ୍କୁ କୃପା କର। ଯାହା ତୁମ୍ଭର ଦାସଗଣ କୃତଜ୍ଞଭାବରେ
ଏହି ମନ୍ଦିରରେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛନ୍ତି। 30ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ,
ତୁମ୍ଭର ଦାସ ଓ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକେ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଆସିବେ
ଓ ବିନତି କରିବେ, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ମନୋଯୋଗ
ପୂର୍ବକ ଶୁଣ। ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ ଆପଣଙ୍କ ନିବାସଭୂମି ସ୍ୱର୍ଗ।
ଆମ୍ଭେ ବିନତି କରୁଛୁ ସେହିଠାରେ ଥାଇ ଆମ୍ଭ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣ
ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର।

31"ଯଦି କେହି ନିଜ ପ୍ରତିବେଶୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି ପାପ
କରେ ତେବେ ତାକୁ ଏହି ମନ୍ଦିରର ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିକଟକୁ
ଅଣାଯିବ। ସଂପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣଙ୍କ ସେହି ଭୂଲ୍ କରିଥିବା
ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶାପ ଦେବ। 32ତେବେ ତୁମ୍ଭେ
ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥାଇ ତାହା ଶୁଣି ନିଷ୍ପତ୍ତି କର। ଯଦି ସେ ଦୋଷ
କରିଥାଏ ତେବେ ସେ ଦୋଷୀ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ, ସେଇ
ଅନୁସାରେ ତାକୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଅ। ଯଦି ସେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବେ,
ତା'ର ଧାର୍ମିକତା ଅନୁଯାୟୀ ତାକୁ ପୁରସ୍କୃତ କର।

33"ସମୟ ସମୟରେ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିବେ ଓ ସେଥିପାଇଁ ଶତ୍ରୁଦ୍ୱାରା ପରାସ୍ତ
ହେବେ। ଯଦି ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସି ତୁମ୍ଭ ନାମର
ପ୍ରଶଂସା ଉତ୍ସର୍ଗିକୃତ ଭାବରେ କରନ୍ତି ଓ ଏହି ମନ୍ଦିରରେ ତୁମ୍ଭ
ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି। 34ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥାଇ
ତାହା ଶୁଣ ଓ ଆପଣା ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକର ପାପସବୁ କ୍ଷମା
କର ଓ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ
ଦେଇଅଛ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେଠାକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରାଇ ଆଣ।

35"ସମୟ ସମୟରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ
କରିବା ହେତୁ ସେମାନଙ୍କର ଭୂମିରେ ବୃଷ୍ଟିପାତ ବନ୍ଦ କରିବ।
ତା'ପରେ ସେମାନେ ମନ୍ଦିରରେ ପାର୍ଥନା କରିବେ ଓ ତୁମ୍ଭ
ନାମର ପ୍ରଶଂସା କରିବେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ
ସ୍ୱୀକାର କରିବେ ଏବଂ ଏଥିରୁ ଫେରିଆସିବେ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ
ସେମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦେଇଛ। 36ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥାଇ
ତାହା ଶୁଣ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ପାଇଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏବଂ
ତୁମ୍ଭର ସେବକମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର। ତୁମ୍ଭେ ଠିକ୍ ଭାବରେ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ଧାରଣ କରିବାରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ ଓ
ତା'ପରେ ତୁମ୍ଭ ଦେଶରେ ଦୟାକରି ବୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ କୃପା
କର। ଯାହା ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ।

37"ଯେବେ ଦେଶରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହୁଏ, ଯେବେ ମହାମାରୀ
ହୁଏ, ଶସ୍ୟ ସବୁ ନଷ୍ଟ ହୁଏ, ପଙ୍ଗପାଳ ଓ କୀଟ ଦ୍ୱାରା ନଷ୍ଟ
ହୁଏ, ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ନଗର ସମୂହ ଆକ୍ରମିତ ହୋଇ
ଅବରୁଦ୍ଧ ହୁଏ ଓ ଯେବେ ତୁମ୍ଭର ଲୋକେ ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ
ହୁଅନ୍ତି। 38ଯେତେବେଳେ ଏହା ଭିତରୁ କୌଣସି ଘଟଣା
ଘଟେ ଏବଂ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ତୁମ୍ଭର ଯେ କୌଣସି ଲୋକ
ତା'ର ନିଜର ପାପ ପାଇଁ ଦୁଃଖ କରେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର
ହାତ ଏହି ମନ୍ଦିର ଆଡକୁ ବଢେଇ ତୁମ୍ଭକୁ ପାର୍ଥନା କରନ୍ତି।
39ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ବାସସ୍ଥାନ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥାଇ ସେମାନଙ୍କର
ପାର୍ଥନା ଶୁଣ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର ଏବଂ ସାହାଯ୍ୟ
କର। କେବଳ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ ଲୋକମାନେ କଣ ଚିନ୍ତା
କରୁଛନ୍ତି। ତେଣୁ ସେଇ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ବିଚାର
କର ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ବିଚାରରେ ସାଧୁତା ଦେଖାଅ। 40ତାହା
କର ତାହେଲେ ଲୋକମାନେ ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭକୁ ଭୟ କରିବେ
ଓ ଭକ୍ତି କରିବେ ଯେଉଁ ଭୂମିରେ ସେମାନେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି,
ଯେଉଁ ଭୂମିକୁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲ।

41-42"କେବଳ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକେ ନୁହଁନ୍ତି, ଦୂର
ଦେଶର ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭର ମହିମା ଓ ଗୌରବ ବିଷୟରେ
ଶୁଣିବେ। ସେମାନେ ଏହି ମନ୍ଦିରକୁ ବହୁ ଦୂରରୁ ଆସିବେ ଓ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ। 43ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ନିବାସଭୂମି ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥାଇ
ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣ; ସେହି ବିଦେଶୀ ଲୋକମାନଙ୍କର
ପ୍ରାର୍ଥନା ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଫଳ ଦିଅ; ତାହାହେଲେ
ସେମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକପରି ତୁମ୍ଭକୁ ଭୟ ଓ ଭକ୍ତି
କରିବେ। ଆଉ ମଧ୍ୟ ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ସବୁଲୋକ ତୁମ୍ଭର
ସମ୍ମାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମୁଁ ଏହି ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିଛି ବୋଲି
ଜାଣିବେ।

44"କେବେ କେବେ ତୁମ୍ଭର ଲୋକ ତୁମ୍ଭର ଆଦେଶରେ
ଶତ୍ରୁ ବିପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଗଲାବେଳେ ତୁମ୍ଭର ଏହି

ମନୋନୀତ ସ୍ଥାନରେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ମୋ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ
ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ। **45**ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ
ନିବାସଭୂମି ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥାଇ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣ ଓ
ସେମାନଙ୍କୁ ଫଳ ଦିଅ।

46"ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ସମୟ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ପାପ କରିବେ। ମୁଁ ଏହା ଜାଣେ କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ
ପାପ କରନ୍ତି। ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହେବ
ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରାଜିତ କରାଇବ। ସେମାନଙ୍କର
ଶତ୍ରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀକରି ଦୂର ଦେଶକୁ ନେଇଯିବେ।
47ସେହି ଦୂର ଦେଶରେ ବନ୍ଦୀରୂପେ ଥିବାବେଳେ, ଯଦି
ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର କୁକର୍ମ ପାଇଁ ସେଠାରେ ଅନୁତାପ
କରନ୍ତି ଏବଂ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, 'ଆମ୍ଭେ ପାପ କଲୁ,
ବିପଥଗାମୀ ହେଲୁ ଓ ଦୁଷ୍ଟ ହେଲୁ।' **48**ଯଦି ସେହି
ବନ୍ଦୀମାନେ ସେହି ଦୂର ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ
ସହକାରେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଫେରନ୍ତି। ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର
ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ଦେଶକୁ, ତୁମ୍ଭର ମନୋନୀତ
ନଗରକୁ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ମୁଁ କରିଥିବା ମନ୍ଦିରକୁ ଫେରି
ଆସନ୍ତି। **49**ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥାଇ ସେମାନଙ୍କର
ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ବିନତି ଶୁଣ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କର।
50ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଥିବା ତୁମ୍ଭର ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଓ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ବିମୁଖ ହୋଇଥିବା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା
କର। ସେମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାଳୁ
ହେବାକୁ ଦିଅ। **51**ମନେରଖ ଯେ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଲୋକ
ଓ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଛ। ଏହା
ଏପରି ସଦୃଶ୍ୟ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗରମ ଚୁଲ୍ଲୀରୁ ଟାଣି
ଆଣି ରକ୍ଷା କରିଛ।

52"ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ଦୟାକରି ମୋର ତଥା
ଇଶ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣ। ସେମାନେ
ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ସେ ସମୟରେ ତାହା ଶୁଣ।
53କାରଣ ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ
ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା ସମୟରେ ଆପଣା ଦାସ
ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଥିଲ ଯେ, ଏହି ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭର ବିଶେଷ
ଲୋକ ବୋଲି ତୁମ୍ଭ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଦେଶଠାରୁ ପୃଥକ୍
କରିଛ।"

54ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲାବେଳେ ରାଜା ଶଲୋମନ ଯଜ୍ଞବେଦୀ
ସମ୍ମୁଖରେ ଆଣ୍ଠୁମାଡ଼ି ଓ ସ୍ୱର୍ଗଆଡ଼େ ହସ୍ତ ପ୍ରସାରଣ କଲେ।
ତା'ପରେ ସେ ଛିଡ଼ା ହେଲେ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା ସମାପ୍ତ କଲେ।
55ତତ୍ପରେ ସେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସମସ୍ତ
ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଏହା
କହିଲେ,

56"ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିଏ ଆପଣାର ପ୍ରତିଜ୍ଞାନୁସାରେ ଇଶ୍ରାୟେଲକୁ
ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ସେ ପ୍ରଶଂସିତ
ହୁଅନ୍ତୁ; ସେ ମୋଶାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ସେହି
ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ ପ୍ରତିଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକର ଗୋଟିଏ ହେଲେ ବିଫଳ
ହୋଇନାହିଁ। **57**ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃ ଲୋକଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯେପରି ଥିଲେ,
ସେହିପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ରୁହନ୍ତୁ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ କି ଆମ୍ଭଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଆନ୍ତୁ
ନାହିଁ। **58**ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସର୍ବଦା
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଆନୁଗତ୍ୟ ରହିବୁ। ବିଶ୍ୱସ୍ତଭାବରେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ନିୟମ, ଆଦେଶ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯାହା ଆମ୍ଭର
ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କରି
ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବୁ। **59**ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ
ଆମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୋର ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ଅନୁରୋଧ
ସର୍ବଦା ମନେ ରଖିବାକୁ, ଦିନ ଓ ରାତି ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ଏହିସବୁ
କରିବାକୁ ଓ ତାଙ୍କର ସେବକ ଓ ତାଙ୍କର ଇଶ୍ରାୟେଲର
ଲୋକମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତାର ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ଆଗ୍ରହପୂର୍ଣ୍ଣ
ସହିତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛୁ। **60**ଏହାଦ୍ୱାରା ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର
ଓ ତାଙ୍କ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ନାହିଁ, ଏହା ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ
ଜାଣିବେ। **61**ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଓ ସତ୍ ହୁଅ। ତାଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଅନୁସରଣ କରିବା
ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ
କର। ବର୍ତ୍ତମାନ ପରି ଭବିଷ୍ୟତରେ ପାଳନ କରିବାକୁ
ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣରେ ସ୍ଥିର କର।"

62ଅନନ୍ତର ରାଜା ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ସମସ୍ତ ଇଶ୍ରାୟେଲ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବଳିଦାନ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ। **63**ରାଜା
ଶଲୋମନ ଓ ଇଶ୍ରାୟେଲର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ଲୋକମାନେ
22,000 ଗାଈ ଓ 1,20,000 ମେଷ ସହଭାଗିତାର ବଳି
ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ। ଏହି ରୂପେ ରାଜା ଓ ସମଗ୍ର
ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ।

64ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେହିଦିନ ରାଜା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର
ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ପବିତ୍ର କଲେ; କାରଣ ସେଠାରେ ସେ
ହୋମବଳି, ଶସ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ସହଭାଗିତାର ବଳିର ମେଦ
ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ। ଯେହେତୁ ହୋମବଳି, ଭକ୍ଷ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଓ
ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳିର ମେଦ ଧରିବା ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ
ପିତ୍ତଳ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଅତି ଛୋଟ ଥିଲା।

65ସେ ସମୟରେ ଶଲୋମନ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ସମଗ୍ର
ଇଶ୍ରାୟେଲ ଏକ ବିରାଟ ସମାଜ ଦୂର ଦୂରାନ୍ତର ହମାତର
ଲୋକମାନେ ଉତ୍ତର ଦିଗ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଦକ୍ଷିଣରେ ମିଶରର
ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ପର୍ବ
ଚଉଦ ଦିନ ଯାଏଁ ପାଳନ କଲେ। **66**ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ
ଶଲୋମନ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେଲେ। ସମସ୍ତ
ଲୋକେ ରାଜାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କର ଘରକୁ
ଗଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ନିଜର ଦାସ ଦାଉଦଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ନିଜର
ସନ୍ତାନ ଇଶ୍ରାୟେଲ ପ୍ରତି ଯେଉଁସବୁ ମଙ୍ଗଳବିଧାନ କଲେ,
ତାହା ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜ ତମ୍ବୁକୁ
ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲେ।

ପରମେଶ୍ୱର ପୁନର୍ବାର ଶଲୋମନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ

9 ଅନନ୍ତର ଶଲୋମନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର, ରାଜଗୃହ ଓ
ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ସମସ୍ତ ଜିନିଷର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ
ସମାପ୍ତ କଲେ। **2**ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେପରି ଶଲୋମନଙ୍କୁ ଗିବୟୋନରେ
ଦର୍ଶନ ଦେଇଥିଲେ, ସେହିପରି ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ
ଦେଲେ। **3**ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ଆଗ୍ରହ

ଭାବରେ ଯେଉଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ବିନତି କରିଅଛ, ତାହା ଆମ୍ଭେ
ଶୁଣିଅଛୁ। ଆମ୍ଭ ନାମକୁ ସଦାକାଳ ସମ୍ମାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ
ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଯେଉଁ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିଅଛ, ତାହା ଆମ୍ଭେ
ପବିତ୍ର କଲୁ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କଥା ଦେଇଅଛୁ ଯେ, ଆମ୍ଭର
ଧ୍ୟାନ ଓ ପ୍ରେମ ମନ୍ଦିର ପ୍ରତି ରହିବ। **4**ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପିତା
ଦାଉଦଙ୍କ ପରି ମନପ୍ରାଣ ଦେଇ ଭକ୍ତି ଓ ସାଧୁତାର ସହିତ
ଆମ୍ଭର ସେବା କରିବ। ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସେହି ପରି କର ଏବଂ
ଆମ୍ଭର ନିୟମ ଓ ଆମ୍ଭେ ଦେଉଥିବା ସମସ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମାନ।
5"ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଏହିସବୁ କର, ତୁମ୍ଭର ପିତା ଦାଉଦଙ୍କୁ
ଆମ୍ଭେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲୁ, ତୁମ୍ଭ ବଂଶର ଜଣେ ଲୋକ
ଇଶ୍ରାୟେଲର ଶାସକ ହେବ। ତଦନୁସାରେ ଆମ୍ଭେ ଇଶ୍ରାୟେଲରେ
ତୁମ୍ଭ ସିଂହାସନ ଚିରଦିନ ପାଇଁ ସ୍ଥାପନ କରିବା।
6-7"ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନମାନେ ଯଦି
ଆମ୍ଭକୁ ଅନୁସରଣ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭର
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଓ ନିୟମ ମାନିବାକୁ ଯତ୍ନ ନକରନ୍ତି, ଯଦି
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କର କି ପ୍ରତିମାର ସେବାକର
ଓ ପ୍ରଣାମ କର, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଭୂମିରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିବା, ଯାହା ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲୁ
ଏବଂ ଆପଣା ନାମ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ମନ୍ଦିର ଆମ୍ଭେ ପବିତ୍ର
କଲୁ, ତାହା ଆମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଏବଂ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା
ଓ ଏହା ଇଶ୍ରାୟେଲ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପହାସର
ଉଦାହରଣ ହେବ। **8**ଏହି ମନ୍ଦିର ଧ୍ୱଂସ ହେବ। ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଲୋକ ଏହା ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ଓ କହିବେ, 'ସଦାପ୍ରଭୁ
କାହିଁକି ଏହି ଭୂମି ଓ ଏହି ମନ୍ଦିର ପ୍ରତି ଏପରି ଭୟଙ୍କର
କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ?' **9**ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଇ
ଥାଆନ୍ତେ, 'ଏହା ଘଟିଲା କାରଣ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ
ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ, ଯିଏ କି
ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଥିଲେ।
ତାହାଙ୍କୁ ସେମାନେ ତ୍ୟାଗ କଲେ ଓ ଅନ୍ୟ ଦେବତାଗଣଙ୍କୁ
ଉପାସନା ଓ ପ୍ରଣାମ କଲେ। ଏହି କାରଣ ଯୋଗୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ
ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏହିସବୁ ଅମଙ୍ଗଳ କାର୍ଯ୍ୟ ଘଟାଇଲେ।'"
10ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଓ ରାଜଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ
ଶଲୋମନଙ୍କୁ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ଲାଗିଲା। **11**କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ପରେ
ରାଜା ଶଲୋମନ ସୋରର ରାଜା ହୀରମଙ୍କୁ ଗାଲୀଲ ଦେଶସ୍ଥ
କୋଡ଼ିଏ ନଗର ଦେଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ଏହି ନଗରଗୁଡ଼ିକ
ଦେଲେ, କାରଣ ହୀରମ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଓ ରାଜଗୃହ
ନିର୍ମାଣରେ ଶଲୋମନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ। ସେ ଶଲୋମନଙ୍କୁ
ଏରସ କାଠ, ଦେବଦାରୁ କାଠ ଓ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଯୋଗାଇ ଥିଲେ।
12ହୀରମ ଶଲୋମନଙ୍କ ଦତ୍ତ ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିବାକୁ ସୋରରୁ
ଆସିଲେ, ମାତ୍ର ସେସବୁ ତାହାର ସନ୍ତୋଷଜନକ ହେଲାନାହିଁ।
13ତେଣୁ ସେ କହିଲା, "ହେ ମୋର ଭାଇ, ଏସବୁ କି ନଗର
ମୋତେ ଦେଇଅଛ?" ପୁଣି ସେ ସେହି ସବୁର ନାମ କାବୁଲ
ଦେଶ ଦେଲା, ଅଦ୍ୟାପି ସେ ଦେଶର ନାମ କାବୁଲ ଅଛି।
14ପୁଣି ହୀରମ 120 ତୋଳା ସୁନା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଶଲୋମନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଥିଲେ।
15ଶଲୋମନ ଦାସମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଓ ରାଜଗୃହ
ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିଥିଲେ। ତତ୍ପରେ ସେ ମିଲ୍ଲୋ,
ଯିରୁଶାଲମର ପ୍ରାଚୀର, ହାତ୍ସୋର, ମଗିଦ୍ଦୋ ଓ ଗେଷର
ନିର୍ମାଣ କରିବାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ।
16ପୂର୍ବେ ମିଶରର ରାଜା ଗେଷର ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ
କଲେ ଓ ତାକୁ ପୋଡ଼ି ଦେଲେ। ସେ ତନ୍ନିବାସୀ କିଣାନୀୟମାନଙ୍କୁ
ବଧ କଲେ। ଶଲୋମନ ଫାରୋଙ୍କ କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କଲେ
ଓ ଫାରୋ ଯୌତୁକ ସ୍ୱରୂପ ସେହି ନଗରକୁ ଶଲୋମନଙ୍କୁ
ଦାନ କଲେ। **17**ଶଲୋମନ ଗେଷର ଓ ଅଧଃସ୍ଥିତ ବୈଥୋରୋଣ
ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ। **18**ସେ ମଧ୍ୟ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପ୍ରାନ୍ତରସ୍ଥ ବାଲତ୍
ଓ ତାଦମୋର* ନିର୍ମାଣ କଲେ। **19**ରାଜା ଶଲୋମନ ଶସ୍ୟ
ଓ ଜିନିଷ ଗଚ୍ଛିତ ରଖିବା ପାଇଁ ଭଣ୍ଡାର ନଗର, ରଥପାଇଁ
ନଗର ଓ ଅଶ୍ୱାରୋହୀମାନଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ନଗର
ନିର୍ମାଣ କଲେ। ଯିରୁଶାଲମରେ, ଲିବାନୋନରେ ଓ ତାଙ୍କ
ଶାସନାଧିନ ଦେଶ ବ୍ୟତୀତ ସେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କଲେ, ତାହା
ନିର୍ମାଣ କଲେ।
20ସେ ଦେଶରେ କେବଳ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ସନ୍ତାନ ନ
ଥିଲେ। ଏପରିକି ଇମୋରୀୟ, ହିତ୍ତୀୟ, ପରିଷୀୟ, ହିବ୍ବୀୟ ଓ
ଯିବୂଷୀୟ ଲୋକ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଥିଲେ। **21**ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ
ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବାକୁ କ୍ଷମ ହୋଇ ନ ଥିଲେ। ମାତ୍ର
ଶଲୋମନ ସେମାନଙ୍କୁ ବେଠିକର୍ମ କରିବାକୁ ଦାସରୂପେ ସଂଗ୍ରହ
କଲେ। ଅବଧି ସେମାନେ ଦାସ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି। **22**ମାତ୍ର
ଇଶ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଶଲୋମନ କାହାରିକୁ ଦାସ
କଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଯୋଦ୍ଧା, ରାଜଭୃତ୍ୟ, ଅଧିପତି,
ସେନାପତି, ରଥାରୋହୀ ଓ ଅଶ୍ୱାରୋହୀମାନଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଥିଲେ।
23ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ 550 ଜଣ ଶଲୋମନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟର
ପରିଦର୍ଶକ ଥିଲେ। ଏହି ପ୍ରଧାନ ଅଧ୍ୟକ୍ଷଗଣ ଶଲୋମନଙ୍କର
ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କଲେ। **24**ମାତ୍ର ଫାରୋର
କନ୍ୟା ଦାଉଦ ନଗରରୁ ଆସି ଶଲୋମନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ
ବୃହତ୍ ପ୍ରାସାଦରେ ବାସ କଲେ। ତା'ପରେ ଶଲୋମନ ମିଲ୍ଲୋ
ନିର୍ମାଣ କଲେ।
25ପୁଣି ଶଲୋମନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁ
ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ସେହି
ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ସେ ବର୍ଷରେ ତିନିଥର ଧୂପ ଜଳାଇଲେ,
ହୋମବଳି ଓ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ।
26ଅନନ୍ତର ଶଲୋମନ ରାଜା ଇଦୋମ ଦେଶରେ ଲୋହିତ
ସାଗର ତୀରସ୍ଥ ଏଲତ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଇତ୍ସିୟୋନ ଗେବରରେ
ଜାହାଜମାନ ନିର୍ମାଣ କଲେ। **27**ପୁଣି ହୀରମ ସେହି ଜାହାଜରେ
ଶଲୋମନଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ସହିତ ସାମୁଦ୍ରିକ କର୍ମରେ ନିପୁଣ
ଆପଣା ଦାସ ନାବିକମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ। **28**ଆଉ ସେମାନେ
ଓଫୀରକୁ ଯାଇ ସେଠାରୁ 420 ତାଳନ୍ତ ସୁନା ରାଜା
ଶଲୋମନ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ।

ଶିବାର ରାଣୀ ଶଲୋମନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଆସିଲେ

10 ଅନନ୍ତର ଶିବା ଦେଶର ରାଣୀ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରିୟ
ଶଲୋମନଙ୍କ ସୁଖ୍ୟାତି ଶୁଣି କଠିନ ପ୍ରଶ୍ନଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ
ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଆସିଲେ। **2**ଶିବାର ରାଣୀ ବହୁ ଦାସଦାସୀଙ୍କ

ତାଦମୋର: ହିବ୍ରୁରେ ମଧ୍ୟ ତାମର ପଢାଯାଇପାରେ।

ଗହଣରେ ଯିରୁଶାଲମରୁ ଆସିଲାବେଳେ ସଙ୍ଗରେ ଓଟ ପୃଷ୍ଠରେ
ସୁଗନ୍ଧି ଦ୍ରବ୍ୟ, ବିଭିନ୍ନ ରତ୍ନ ଓ ବହୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଆଣି
ଶଲୋମନଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ ଓ ଆପଣାର ମନୋନୀତ ପ୍ରଶ୍ନ
ଶଲୋମନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ। 3ଶଲୋମନ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ
ଉତ୍ତର କଲେ। ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରିବାକୁ ଶଲୋମନଙ୍କ
ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ କଠିନ ନଥିଲା। 4ଶିବାର ରାଣୀ
ଜାଣିଲେ ଶଲୋମନ ଅତି ଜ୍ଞାନୀ ଓ ସେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର
ନୂତନ ପ୍ରାସାଦ ଦେଖିଲେ। 5ରାଣୀ ରାଜାଙ୍କର ଟେବୁଲରେ ଭିନ୍ନ
ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ, ରାଜାଙ୍କର ଅଧିକାରୀଗଣ, ସେମାନଙ୍କର ସେବା,
ସେମାନଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର, ରାଜାଙ୍କର କପ୍ ବାହକଗଣ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ମନ୍ଦିରରେ ରାଜା ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିବା ନୈବେଦ୍ୟ ଦେଖି 'ସ୍ତମ୍ଭିଭୂତ
ହୋଇଗଲେ।'

6ସେ ଶଲୋମନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ନିଜ ଦେଶରେ ଥାଇ
ଆପଣଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଓ ଆପଣଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଯାହା ଶୁଣିଥିଲି, ତାହା ସତ୍ୟ। 7ମୁଁ ଆଖିରେ ନ ଦେଖିବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ କରି ପାରିଲିନାହିଁ। ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ସବୁ ନିଜ
ଆଖିରେ ଦେଖିଅଛି। ଯାହା ସବୁ ମୁଁ ଶୁଣିଥିଲି, ତୁଳନାତ୍ମକ
ମୁଁ ତାହା ପାଇଛି, ଜିନିଷଗୁଡିକ ମୁଁ ଏଠାରେ ଯାହା ଦେଖୁଛି
ବହୁତ ବଡ ଅଟେ। ତୁମ୍ଭର ଜ୍ଞାନ ଓ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ମୋତେ
ଯାହା ଲୋକମାନେ କହିଥିଲେ, ତା'ଠାରୁ ବହୁତ ଅଧିକ।
8ତୁମ୍ଭର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ * ଓ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ବାସ୍ତବରେ
ଭାଗ୍ୟବାନ୍ ତୁମ୍ଭ ଉପସ୍ଥିତିରେ ହେବ ଏବଂ ଜ୍ଞାନର ବାକ୍ୟଗୁଡିକ
ତୁମ୍ଭର ଓଠରୁ ଶୁଣିଛନ୍ତି। 9ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ପ୍ରଶଂସା କର। ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର ସିଂହାସନରେ
ବସାଇବାକୁ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ
ପରମେଶ୍ୱର ଚିରକାଳ ଇଶ୍ରାୟେଲକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି। ତେଣୁ
ସେ ଉଚିତ ବିଚାର ଓ ନ୍ୟାୟ କରିବାକୁ ଆପଣଙ୍କୁ ରାଜା
କଲେ।"

10ସେ(ସ୍ତ୍ରୀ) ରାଜାଙ୍କୁ 120 ତାଲନ୍ତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦେଲେ,
ସେ(ସ୍ତ୍ରୀ) ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ବହୁ ସୁଗନ୍ଧି ଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ରତ୍ନ ଦେଲେ।
ଶିବାର ରାଣୀ ଶଲୋମନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପରିମାଣର ସୁଗନ୍ଧି ଦ୍ରବ୍ୟ
ଓ ରତ୍ନ ଦେଲେ ଏତେ ପରିମାଣର କେହି ଇଶ୍ରାୟେଲକୁ
କେବେ ଦେଇ ନଥିଲେ।

11ହୀରମଙ୍କର ଜାହାଜରେ ଓଫୀରରୁ ସୁନା ଆସିଥିଲା
ସେହି ସବୁ ଜାହାଜରେ ମଧ୍ୟ ଓଫୀରରୁ ପ୍ରଚୁର ଚନ୍ଦନ କାଠ
ଓ ରତ୍ନ ଆସିଲା। 12ସେହି ଚନ୍ଦନ କାଠରେ ରାଜା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଗୃହର ଓ ରାଜ ଗୃହର ସ୍ତମ୍ଭ ଓ ଗାୟକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବୀଣା
ଓ ବେହେଲା ନିର୍ମାଣ କଲେ। ଏ ପ୍ରକାର ଚନ୍ଦନ କାଠ
କେହି କେବେ ପୂର୍ବରୁ ଇଶ୍ରାୟେଲକୁ ଆଣି ନଥିଲେ ଏବଂ
ତାପରଠାରୁ କେହି ସେହିପରି ଚନ୍ଦନକାଠ ପୁନର୍ବାର ଦେଖି
ନଥିଲେ।

13ତତ୍ପରେ ଶଲୋମନ ରାଜା ଶିବାର ରାଣୀଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗ୍ୟ
ଉପହାରମାନ ଦେଲେ। ଆଉ ମଧ୍ୟ ରାଣୀଙ୍କ ମାଗିବାନୁସାରେ
ସେ ସମସ୍ତ ଜିନିଷ ଦେଲେ। ଏହାପରେ ରାଣୀ ଓ ତାଙ୍କର
ଦାସମାନେ ସ୍ୱଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲେ।

14ପ୍ରତିବର୍ଷ ରାଜା ଶଲୋମନଙ୍କ ନିକଟକୁ 666 ତୋଳା
ସୁନା ଆସୁଥିଲା। 15କାର୍ଗୋ ଜାହାଜର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟତୀତ ରାଜା
ଶଲୋମନ ମିଶ୍ରିତ ରାଜାଗଣଙ୍କଠାରୁ ଓ ଅନ୍ୟ ଶାସକମାନଙ୍କଠାରୁ
ଓ ବଣିକମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟରୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପାଇଲେ।

16ସେ ମଧ୍ୟ ପିଟା ସୁନାରେ 200 ବଡ ଢାଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କଲେ। ପ୍ରତି ଢାଲରେ 600 ଶେକଲ ସୁନା ଲାଗିଲା।
17ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେ ପିଟା ସୁନାରେ 300 ଛୋଟ ଢାଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କଲେ ଓ ପ୍ରତି ଢାଲରେ 300 ସେର ସୁନା ଲାଗିଲା। ରାଜା
ସେ ସବୁକୁ "ଲିବାନୋନ-ଅରଣ୍ୟ" ନାମକ ଗୃହରେ ରଖିଲେ।

18ଆଉ ମଧ୍ୟ ରାଜା ହାତୀ ଦାନ୍ତରେ ଏକ ବଡ଼ ସିଂହାସନ
ନିର୍ମାଣ କରି ତାକୁ ଶୁଦ୍ଧ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ଛାଉଣୀ କଲେ।
19ସେହି ସିଂହାସନକୁ ଯିବାକୁ ଛଅଟି ପାବଚ୍ଛ ଥିଲା, ସେହି
ସିଂହାସନ ଉପରି ଭାଗର ପଛଆଡ଼େ ଗୋଲାକାର ଥିଲା।
ଆସନର ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଦୁଇ ହସ୍ତ ଲମ୍ବିତ ଥିଲା ଓ ସେହି
ଲମ୍ବିଥିବା ହସ୍ତ ନିକଟରେ ଦୁଇଟି ସିଂହମୂର୍ତ୍ତି ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ।
20ଆଉ ସେହି ଛଅ ପାବଚ୍ଛ ଉପରେ ପ୍ରତି ପାବଚ୍ଛର ଦୁଇ
ପାଖରେ ଦୁଇଟି ଲେଖାଏ ସିଂହମୂର୍ତ୍ତି, ଏହିପରି ବାର ସିଂହମୂର୍ତ୍ତି
ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ। ଏପରି ସିଂହାସନ କୌଣସି ରାଜ୍ୟରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ନଥିଲା। 21ରାଜା ଶଲୋମନଙ୍କର ସମସ୍ତ
ପାନପାତ୍ର ସୁନାରେ ତିଆରି ହୋଇ ଥିଲା। "ଲିବାନୋନ-ଅରଣ୍ୟ"
କୋଠାର ସମସ୍ତ ପାତ୍ର ଶୁଦ୍ଧ ସୁବର୍ଣ୍ଣର ଥିଲା। ରୁପାର କୌଣସି
ଜିନିଷ ରାଜାପ୍ରାସାଦରେ ନଥିଲା। ତାଙ୍କ ସମୟରେ ଏତେ ସୁନା
ଥିଲା ଯେ ରୁପାକୁ କେହି ପଚାରୁ ନ ଥିଲେ।

22ସମୁଦ୍ରରେ ହୀରମଙ୍କ ଜାହାଜ ସହିତ ରାଜା ଶଲୋମନଙ୍କର
ବାଣିଜ୍ୟ ଜାହାଜ ସମୁଦ୍ରରେ ଥିଲା, ଯାହାକି ପ୍ରତି ତିନି
ବର୍ଷରେ ଥରେ ସୁନା, ରୁପା, ହସ୍ତୀଦାନ୍ତ, ବାନର ଓ ମୟୂର
ନେଇ ଆସୁଥିଲା।

23ଶଲୋମନ ପୃଥିବୀର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ରାଜା ଥିଲେ। କାରଣ
ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟରେ ଓ ଧନରେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ କୌଣସି ରାଜାର
ନଥିଲେ। 24ଅଧିକନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଶଲୋମନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ
ଦେଇଥିଲେ, ତାଙ୍କର ସେହି ଜ୍ଞାନର କଥା ଶୁଣିବାକୁ ପୃଥିବୀସ୍ଥ
ସମସ୍ତ ଲୋକ ଆସିଲେ। 25ପ୍ରତିବର୍ଷ ସାକ୍ଷାତକାରୀମାନେ
କିଛିନା କିଛି ଭେଟି ଆଣି ରାଜାଙ୍କୁ ଦେଖା କରୁଥିଲେ।
ସେମାନେ ରୂପାପାତ୍ର, ସୁନାପାତ୍ର, ବସ୍ତ୍ର, ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର, ସୁଗନ୍ଧି
ଦ୍ରବ୍ୟ, ଅଶ୍ୱ ଓ ଖଚର ଭେଟି ଆଣୁଥିଲେ।

26ଏହିପରି ରାଜା ଶଲୋମନଙ୍କର ବହୁତଗୁଡ଼ିଏ ରଥ ଓ
ଅଶ୍ୱାରୋହୀ ହୋଇଗଲେ। ତାଙ୍କର 1,400 ରଥ ଓ 12,000
ଅଶ୍ୱାରୋହୀ ଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କର ରଥଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର
ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ ଓ ସେ କିଛି ରଥ ଯିରୁଶାଲମ
ନଗରରେ ରଖିଲେ। 27ରାଜା ଇଶ୍ରାୟେଲକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧନଶାଳୀ
କରି ଗଢିଲେ। ଯିରୁଶାଲମ ନଗରରେ ରୂପା ସାଧାରଣତ
ପଥର, ଇଟା ସଦୃଶ ହେଲା। ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟ ହେତୁ ଏରସ କାଠକୁ
ନିମ୍ନ ଭୂମିସ୍ଥ ଡିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷ ତୁଲ୍ୟ କଲେ। 28ଶଲୋମନଙ୍କର
ଅଶ୍ୱଗୁଡ଼ିକ ବଣିକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମିଶରରୁ ଓ କ୍ୟୁଏରୁ ଅଣାଗଲା,
ଯେଉଁମାନେ କି ସେଗୁଡ଼ିକ ସେଠାରୁ କିଣିଥିଲେ। 29ମିଶରର
ଏକ ଏକ ରଥର ମୂଲ୍ୟ 600 ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରା ଥିଲା ଓ
ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଅଶ୍ୱର ମୂଲ୍ୟ 150 ରୌପ୍ୟ ମୁଦ୍ରା ଥିଲା।

ସ୍ତ୍ରୀମାନେ: ଏହା ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରୀକ୍ ଅନୁବାଦରୁ ଆନୀତ। ହିବ୍ରୁରେ "ମନୁଷ୍ୟ" ଅଛି।

ରାଜା ଶଲୋମନ ସେହି ରଥ ଓ ଅଶ୍ୱକୁ ହିତ୍ତୀୟ ଓ
ଅରାମୀୟ ରାଜାଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କଲେ।

ଶଲୋମନ ଓ ତାଙ୍କର ଅନେକ ପତ୍ନୀ

11 ଶଲୋମନ ବହୁ ରମଣୀଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲେ, ସେମାନେ
ଇଶ୍ରାୟେଲ ଦେଶରୁ ନଥିଲେ। ସେ ରାଜା ଫାରୋର
କନ୍ୟା ବ୍ୟତୀତ ହିତ୍ତୀୟ, ମୋୟାବୀୟ, ଅମ୍ମୋନୀୟ, ଇଦୋମୀୟ
ଓ ସୀଦୋନୀୟ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଇଲେ। 2ଏହା ପୂର୍ବରୁ
ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରିଥିଲେ,
"ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେଶର କନ୍ୟାଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବ ନାହିଁ।
କାରଣ ସେମାନେ ନିଜର ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଦେବା ଦେବୀର
ଉପାସନା ପାଇଁ ଆକର୍ଷିତ କରି ପାରନ୍ତି।" ମାତ୍ର ଶଲୋମନ
ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରେମ କଲେ। 3ଶଲୋମନଙ୍କର 700
ରାଜପତ୍ନୀ ଥିଲେ। ଏହି ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେଶର ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କର
କନ୍ୟା ଥିଲେ। ଆଉ ତାଙ୍କର 300 ଉପପତ୍ନୀ ଥିଲେ।
ତାଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ବିପଥଗାମୀ କରାଇଲେ। 4ଶଲୋମନ
ଯେତେବେଳେ ବୃଦ୍ଧ ହେଲେ ତାଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନେ ଅନ୍ୟ
ଦେବତାଗଣଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ପ୍ରଭାବ ପକାଇଲେ। ତାଙ୍କର
ପିତା ଦାଉଦଙ୍କ ପରି ସେ ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ
ଅନୁସରଣ କଲେ ନାହିଁ। 5ଶଲୋମନ ସୀଦୋନୀୟମାନଙ୍କ
ଦେବତା ଅଷ୍ଟାରୋତକୁ ଓ ଅମ୍ମୋନୀୟମାନଙ୍କ ଭୟଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତୀ
ମିଲ୍‌କମର ଉପାସନା କଲେ। 6ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ
ଯାହା ମନ୍ଦ, ଶଲୋମନ ତାହାହିଁ ଅନୁସରଣ କଲେ। ସେ
ନିଜ ପିତା ଦାଉଦଙ୍କ ପରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର
ପଶ୍ଚାତ୍‌ଗାମୀ ହେଲେ ନାହିଁ।

7ଶଲୋମନ ଯିରୁଶାଲମର ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ବତରେ
ମୋୟାବର ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କମୋଶ ମୂର୍ତ୍ତି ଓ ଅମ୍ମୋନ-ସନ୍ତାନଗଣର
ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ମୋଲକର ଉପାସନା ନିମନ୍ତେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀ ନିର୍ମାଣ
କଲେ। 8ତା'ପରେ ଶଲୋମନ ତାଙ୍କର ବିଦେଶୀୟ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ
ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ନିଜର ମୂର୍ତ୍ତୀ ଦେବତାଗଣ ନିର୍ମାଣ
କଲେ। ତାଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନେ ସେହି ଦେବତାଗଣଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
ଧୂପ ଜଳାଇଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବଳିଦାନଗୁଡ଼ିକ ଉତ୍ସର୍ଗ
କଲେ।

9ଶଲୋମନଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ବିମୁଖ ହୋଇଥିଲା। ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ
ପ୍ରତି କ୍ରୋଧ ହେଲେ। ଅତୀତରେ ସେ ଶଲୋମନ ରାଜାଙ୍କୁ
ଦୁଇଥର ଦର୍ଶନ କଲେ। 10ସେ ଶଲୋମନଙ୍କୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର
ପରମେଶ୍ୱର ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦେବଗଣର ପଶ୍ଚାତ୍‌ଗାମୀ
ନ ହେବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ। ମାତ୍ର ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର
ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କଲେ ନାହିଁ। 11ସଦାପ୍ରଭୁ ଶଲୋମନଙ୍କୁ
କହିଲେ, "ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ନିୟମ ଓ ବିଧି ଭଙ୍ଗ
କଲ ଓ ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞାକୁ ପାଳନ କଲ ନାହିଁ, ଆମ୍ଭେ
ତୁମ୍ଭଠାରୁ ରାଜ୍ୟ ଛଡ଼େଇ ନେଇ ତୁମ୍ଭର ଦାସକୁ ଦେବୁ।
12ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପିତା ଦାଉଦଙ୍କୁ ଭଲ ପାଉଥିଲୁ।
ତୁମ୍ଭ ଜୀବିତାବସ୍ଥାରେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ରାଜ୍ୟ ନେବା ନାହିଁ। ମାତ୍ର
ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର ରାଜା ହେଲାପରେ ତାଙ୍କଠାରୁ ରାଜ୍ୟ ଛଡ଼େଇ
ନେବା। 13ତଥାପି ସମୁଦାୟ ରାଜ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରଠାରୁ ଆମ୍ଭେ
ଛଡ଼େଇ ନେବାକୁ ଯାଉ ନାହୁଁ। ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରକୁ ଏକ
ପରିବାରବର୍ଗକୁ ଶାସନ କରିବାକୁ ଦେବା। ଆମ୍ଭେ ଏପରି
କରିବା କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଭଲ ପାଉ
ଓ ଯିରୁଶାଲମ ଆମ୍ଭର ମନୋନୀତ ନଗର ଅଟେ।"

ଶଲୋମନଙ୍କର ଶତ୍ରୁଗଣ

14ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଦୋମୀୟ ହଦଦକୁ ଶଲୋମନଙ୍କର
ବିପକ୍ଷ କରି ଉତ୍ପନ୍ନ କଲେ। ସେ ଇଦୋମୀୟ ରାଜବଂଶଜ
ଥିଲେ। 15ଏହା ଯାହା ହୋଇଥିଲା ଦାଉଦ ଇଦୋମକୁ ପରାସ୍ତ
କଲେ ଓ ତାଙ୍କର ସେନାପତି ଯୋୟାବକୁ ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
କବର ଦେବାକୁ ଇଦୋମକୁ ପଠାଇଲେ। ଯୋୟାବ ଇଦୋମର
ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। 16ଯୋୟାବ ଓ ସମସ୍ତ
ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ଇଦୋମରେ ଛଅମାସ କାଳ ରହିଲେ ଓ
ସମସ୍ତ ଇଦୋମୀୟ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ମାରିଦେଲେ। 17ମାତ୍ର
ସେତେବେଳେ ହଦଦ୍ ସାନ ପିଲା ଥିଲା। ସେ ତାଙ୍କର
ପିତାଙ୍କର କେତେକ ଦାସ ସହିତ ମିଶରକୁ ପଳାଇ ଯାଇଥିଲା।
18ସେମାନେ ମିଦୀୟନରୁ ଉଠି ପାରଣକୁ ଆସିଲେ। ପାରଣରୁ
କେତେକ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ମିଶରକୁ ଯାଇ ମିଶରର ରାଜା
ଫାରୋଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କଲେ। ଫାରୋ ତାଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ
କରି ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଗୃହ ଓ କିଛି ଜମି ଦେଲେ। ତାଙ୍କୁ
ସେ ଖାଦ୍ୟସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗାଇଲେ।

19ଫାରୋ ହଦଦ୍‌ଙ୍କୁ ଅତି ଭଲ ପାଉଥିଲେ। ସେ ନିଜ
ଭାର୍ଯ୍ୟା ତହପନେଷ୍ ରାଣୀର ଭଗିନୀକି ତାହା ସଙ୍ଗେ ବିବାହ
ଦେଲେ। 20ତାହାପରେ ତହପନେଷ୍ ଭଗିନୀର ହଦଦ୍ ଔରସରୁ
ଏକ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ ହେଲା ଓ ତାହାର ନାମ ଗୁନ୍‌ବତ୍ ହେଲା।
ତା'ପରେ ତହପନେଷ୍ ଗୁନ୍‌ବତ୍‌କୁ ଫାରୋଙ୍କର ପ୍ରାସାଦରେ
ତାଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ବଢ଼ିଲେ।

21ମିଶରରେ ଥାଇ ହଦଦ୍ ସମ୍ବାଦ ପାଇଲେ ଦାଉଦଙ୍କର
ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଛି ଓ ତାଙ୍କର ସେନାପତି ଯୋୟାବ ମଧ୍ୟ ମୃତ।
ତେଣୁ ସେ ରାଜା ଫାରୋଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋତେ ସ୍ୱଦେଶକୁ
ଯିବାକୁ ଦିଅ।"

22କିନ୍ତୁ ଫାରୋ କହିଲେ, "ମୁଁ ଏଠାରେ ତୁମ୍ଭର ଚାହିଁବା
ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତ ଦେଇଛି। ତୁମ୍ଭର କ'ଣ ଅଭାବ ହେଲା ଯେ
ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱଦେଶକୁ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛ?"

ହଦଦ୍ ଉତ୍ତର କଲେ, "ଦୟାକରି ମୋତେ ସ୍ୱଦେଶକୁ
ଯିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ।"

23ପୁଣି ପରମେଶ୍ୱର ଇଲିୟାଦାର ପୁତ୍ର ରଷୋଣକୁ
ଶଲୋମନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ ବିପକ୍ଷ କରି ଉତ୍ପନ୍ନ କଲେ। ସେ
ଲୋକ ଆପଣା ପ୍ରଭୁ ସୋବାର ରାଜା ହଦଦେଷରର ନିକଟରୁ
ପଳାଇ ଯାଇଥିଲା। 24ଦାଉଦ ସୋବାକୁ ପରାସ୍ତ କଲାପରେ
ରଷୋଣ କିଛି ଲୋକ ସଂଗ୍ରହ କଲେ ଓ ସେହିମାନଙ୍କର
ଦଳପତି ହେଲେ। ତା'ପରେ ସେମାନେ ଦମ୍ମେଶକକୁ ଯାଇ
ସେଠାରେ ବାସ କଲେ ଓ ରଷୋଣ ଦମ୍ମେଶକର ରାଜା
ହେଲେ। 25ରଷୋଣ ଅରାମରେ ରାଜତ୍ୱ କଲା। ସେ ଇଶ୍ରାୟେଲକୁ
ଘୃଣା କଲା। ସେ ଶଲୋମନଙ୍କର ଓ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଯାବଜ୍ଜୀବନ
ବିପକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା। ରଷୋଣ ଓ ହଦଦ୍ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଅତି
ଉତ୍ପାତର କାରଣ ଥିଲେ।

26ତା'ପରେ ଶଲୋମନଙ୍କର ଦାସ ଯାରବୟାମ ମଧ୍ୟ ରାଜାଙ୍କର ବିପକ୍ଷରେ ବିଦ୍ରୋହ କଲେ। ସେ ସରେଦା ନଗରର ନିବାସୀ ଇଫ୍ରୟିମଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗ ଥିଲେ। ତାଙ୍କର ମାତାଙ୍କର ନାମ ସରୁୟା, ସେ ଜଣେ ବିଧବା ଥିଲେ।

27ଏଠାରେ କୈଫିୟତ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ ଯେ, କିପରି ଓ କାହିଁକି ସେ ରାଜାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିଲେ। ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଶଲୋମନ ମିଲ୍ଲୋ ଦୃଢ଼ କରୁଥିଲେ ଓ ଆପଣା ପିତା ଦାଉଦଙ୍କ ନଗରର ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ। 28ସେ ସମୟରେ ଯାରବୟାମ ମହାବିକ୍ରମଶାଳୀ ଯୁବକ ଥିଲେ। ସେହିପରି ଏକ ଉତ୍ତମ କର୍ମୀକୁ ପାଇ, ରାଜା ଶଲୋମନ ଯୋଷେଫ ବଂଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମୁଦାୟ କର୍ମଭାର ତାଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କଲେ। 29ଥରେ ଯାରବୟାମ ଯିରୁଶାଲମ ବାହାରକୁ ଯାଉଥିଲା ବେଳେ ଶୀଲୋର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଅହିୟଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ବାଟରେ ଦେଖା ହେଲା। ଅହିୟ ଏକ ନୂତନ କୋଟ ପରିଧାନ କରିଥିଲେ ଓ କ୍ଷେତ୍ରରେ କେବଳ ସେ ଦୁହେଁ ଥିଲେ। 30ତା'ପରେ ଅହିୟ ଆପଣା ଦେହର ନୂତନ ବସ୍ତ୍ରକୁ ବାରଖଣ୍ଡ କରି ଚିରିଲା।

31ତତ୍ପରେ ଅହିୟ ଯାରବୟାମଙ୍କୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭ ନିଜ ପାଇଁ ଦଶଖଣ୍ଡ ନିଅ, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହିକଥା କହନ୍ତି, 'ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଶଲୋମନର ହସ୍ତରୁ ରାଜ୍ୟ ଚିରିଦେବା ତୁମ୍ଭକୁ ଦଶଗୋଷ୍ଠୀ ଦେବା। 32ମୋର ସେବକ ଦାଉଦ ସକାଶେ ଓ ମୋର ପ୍ରିୟ ଯିରୁଶାଲମ ନଗରୀ ସକାଶେ ଯେଉଁଠାକି ସମଗ୍ର ଇଶ୍ରାୟେଲ ପରିବାରବର୍ଗରୁ ପସନ୍ଦ କରିଛି। ଏକ ପରିବାରବର୍ଗରେ ମୁଁ ଦାଉଦର ବଂଶକୁ ଶାସନ କରିବା ପାଇଁ ଦେବି। 33ଆମ୍ଭେ ଶଲୋମନର ରାଜ୍ୟ କାଢ଼ି ନେବାର କାରଣ ହେଉଛି, ସେ ଆମ୍ଭର ପଶ୍ଚାତ୍‌ଗାମୀ ହେଲାନାହିଁ। ସେ ମୋତେ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ସୀଦୋନୀୟମାନଙ୍କ ଅଷ୍ଟାରୋତ୍ ଦେବତା, ମୋୟାବର କମୋଶ୍ ଦେବତାକୁ ଓ ଅମ୍ମୋନୀୟମାନଙ୍କର ମିଲ୍‌କମ୍ ଦେବତାକୁ ପ୍ରଣାମ କରିଅଛି। ମୋ କଥିତ ମାର୍ଗ ଅନୁସାରେ ସେ ବାସ କଲା ନାହିଁ। ତା'ର ପିତା ଦାଉଦ ପରି ସେ ମୋର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଓ ନିୟମ ଆଜ୍ଞା ମାନିଲା ନାହିଁ। 34ମୁଁ ଶଲୋମନର ପରିବାରକୁରୁ ରାଜ୍ୟ ଛଡେଇ ନେବି। କିନ୍ତୁ ମୋର ସେବକ ଦାଉଦ ନିମନ୍ତେ ଯିଏକି ମୋର ଆଜ୍ଞା ଓ ବିଧି ପାଳନ କଲା। ମୁଁ ଶଲୋମନକୁ ତା'ର ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସନ କରିବାକୁ ନେବି। 35ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ତାହାର ପୁତ୍ର ହସ୍ତରୁ ରାଜ୍ୟ କାଢ଼ି ନେବା ଆଉ ଯାରବୟାମ, ତୁମ୍ଭେ ଦଶ ଗୋଷ୍ଠୀର ଶାସନ ଭାର ନେବ। 36ତା'ର ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ରର ପରିବାରକୁ ମୁଁ ଶାସନ କରିବା ପାଇଁ ଦେବି। ଯାହା ଫଳରେ ମୋର ସେବକ ଦାଉଦର ବଂଶ ଯିରୁଶାଲମରେ ମୋ ଆଗରେ ରାଜତ୍ୱ କରିବ। ସେହି ସହରରେ ମୋର ନାମ ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ପସନ୍ଦ କରିଅଛି। 37ତୁମ୍ଭର ମହା ସନ୍ତୋଷାନୁଯାୟୀ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଉପରେ ଶାସନ କରାଇବି। 38ଆଉ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଦାସ ଦାଉଦଙ୍କ ପରି ମୋର ବିଧି ଓ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବ, ମୋ ପଥରେ ଚାଲିବ ଓ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଜୀବନ ଧାରଣ କରିବ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିବି ଓ ମୁଁ ତୁମ୍ଭପାଇଁ ଏକ ସାମାନ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବି ଓ ଦାଉଦ ପରି କଲାପରି ତୁମ୍ଭକୁ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଶାସନ କରିବାକୁ ଦେବି। 39ଆମ୍ଭେ ଏହି କର୍ମ ସକାଶୁ ଦାଉଦ ବଂଶକୁ କ୍ଲେଶ ଦେବା, ମାତ୍ର ତାହା ଚିରକାଳ ନୁହେଁ।'"

ଶଲୋମନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ

40ଏହି କାରଣରୁ ଶଲୋମନ ଯାରବୟାମଙ୍କୁ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ। ମାତ୍ର ଯାରବୟାମ ମିଶରର ରାଜା ଶୀଶକ ନିକଟକୁ ପଳାଇଲେ ଓ ଶଲୋମନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଶରରେ ରହିଲେ।

41ଶଲୋମନଙ୍କ ରାଜତ୍ୱ କାଳରେ ବହୁ ମହାନ ଓ ବୁଦ୍ଧିମାନ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଯାହାକି ଶଲୋମନଙ୍କର ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି। 42ଶଲୋମନ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିରୁଶାଲମରେ ସମୁଦାୟ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ। 43ତା'ପରେ ଶଲୋମନ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ଓ ପିତୃଲୋକଙ୍କ ସହିତ ନିଜ ପିତା ଦାଉଦ ନଗରରେ କବର ପାଇଲେ। ତା'ପରେ ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ର ରିହବୟାମ ରାଜା ହେଲେ।

ଗୃହଯୁଦ୍ଧ

12 1-2ଏଥିମଧ୍ୟରେ ନବାଟର ପୁତ୍ର ଯାରବୟାମ ଯେ କି ଶଲୋମନଙ୍କ ଛାମୁରୁ ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ ଓ ମିଶରରେ ଏଯାଏ ଥିଲେ, ସେ ଶଲୋମନର ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ବାଦ ପାଇଲେ ଓ ନିଜ ନଗର ଇଫ୍ରୟିମ ପର୍ବତସ୍ଥ ସିରେଦାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲେ।

ଶଲୋମନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା ଓ ନିଜ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ସହିତ କବର ନେଲେ। ତାଙ୍କ ଅନ୍ତେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ରିହବୟାମ ନୂଆ ରାଜା ହେଲେ। 3ଇଶ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଶିଖିମକୁ ଗଲେ ଓ ରିହବୟାମକୁ ସେମାନଙ୍କର ରାଜା କଲେ। ରିହବୟାମ ମଧ୍ୟ ରାଜା ହେବାକୁ ଶିଖିମ ଗଲେ। ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, 4"ତୁମ୍ଭର ପିତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇଲେ। କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଗୁରୁଭାର ଓ ଭାରୀ ଯୁଆଳି ଆମ୍ଭ ଉପରେ ଦେଇଥିଲେ, ତାହା ତୁମ୍ଭେ ହାଲୁକା କର। ତାହା ହେଲେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସେବା କରିବୁ।"

5ରିହବୟାମ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ଯାଅ, ତିନିଦିନ ପରେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସ, ମୁଁ କହିବି।" ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ଚାଲିଗଲେ।

6ଶଲୋମନଙ୍କ ଜୀବନ କାଳରେ ଯେଉଁ ପ୍ରାଚୀନମାନେ ତାଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରଣା ଦେଉଥିଲେ, ରିହବୟାମ ସେହି ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେବାକୁ କହିଲେ, "ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କି ଉତ୍ତର ଦେବି ମୋତେ ମନ୍ତ୍ରଣା ଦିଅ।"

7ପ୍ରାଚୀନମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଆଜି ଲୋକମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ କର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସଂକ୍ଷେପପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ତର ଦିଅ। ତେବେ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭର ଦାସ ହୋଇ ରହିବେ।"

8କିନ୍ତୁ ରିହବୟାମ ସେହି ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରଣା ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ। ଅପରନ୍ତୁ ଯୁବକମାନଙ୍କ ସହିତ ମନ୍ତ୍ରଣା କଲେ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ବଢ଼ିଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କର ସାଂଗ ଓ ଉପଦେଷ୍ଟା ଥିଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରଣା ଗ୍ରହଣ କଲେ।

9ରିହବୟାମ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସେହି ଲୋକମାନେ
ମୋତେ କହିଲେ, 'ତୁମ୍ଭର ପିତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ
ଯୁଆଳି ରଖିଛନ୍ତି,' ଦୟାକରି ତାହା ହାଲୁକା କର। ସେମାନଙ୍କୁ
ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ କି ମନ୍ତ୍ରଣା ଦେଉଛ?"

10ରାଜାଙ୍କୁ ସେହି ଯୁବ ବନ୍ଧୁମାନେ କହିଲେ, "ସେହି
ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆସି କହିଲେ, 'ତୁମ୍ଭର ପିତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ
ଯୁଆଳି ଭାରୀ କରିଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାହା
ହାଲୁକା କର।' ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, 'ମୋର କନିଷ୍ଠ
ଅଙ୍ଗୁଳି ମୋର ପିତାଙ୍କ କଟିଠାରୁ ମୋଟ। 11ମୋର ପିତା
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ଭାରୀ ଯୁଆଳି ରଖିଥିଲେ, ମୁଁ
ତାହାକୁ ଆହୁରି ଭାରୀ କରିବି। ମୋର ପିତା କୋରଡ଼ାରେ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେଉଥିଲେ ମାତ୍ର ମୁଁ ବିଛା କାମୁଡ଼ିଲା
ଯନ୍ତ୍ରଣା ପରି ତୁମ୍ଭକୁ ତୀକ୍ଷ୍ଣ କୋରଡା ବ୍ୟବହାର କରିବି,
ଯାହାଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶରୀର କ୍ଷତବିକ୍ଷତ ହେବ।'"

12ରିହବୟାମଙ୍କ କହିବାନୁସାରେ, "ତିନିଦିନ ପରେ
ଯାରବୟାମ ଓ ଇଶ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ
ପହଞ୍ଚିଲେ।" 13ସେତେବେଳେ ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ଉପଦେଶକୁ
ଉପେକ୍ଷା କରି ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ କଟୁ ଭାଷା ପ୍ରୟୋଗ
କଲେ। 14ପୁଣି ଯୁବ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରଣାନୁସାରେ ସେ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋର ପିତା ଯେତିକି କାର୍ଯ୍ୟ
ଦେଉଥିଲେ ମୁଁ ତା' ଅପେକ୍ଷା ଆହୁରି ଅଧିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବି।
ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କୋରଡ଼ାରେ ଶାସ୍ତି ଦେଉଥିଲେ, ମାତ୍ର ମୁଁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୀକ୍ଷ୍ଣ କୋରଡାରେ ଶାସ୍ତି ଦେବି, ଯାହାର
ଆଘାତ ବିଛା କାମୁଡ଼ିଲା ପରି ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦାୟକ ଏବଂ
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଘାତରେ କ୍ଷତାକ୍ତ ହେବ।" 15ରାଜା ଲୋକମାନଙ୍କ
ଅନୁରୋଧ ପୂରଣ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ
ଏହିସବୁ ଘଟାଇବାର କାରଣ ହେଲେ, ସେ ଚାହିଁଲେ ତାଙ୍କର
ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ। ନବାଟର ପୁତ୍ର ଯାରବୟାମ୍
ଯାହା ଅହିୟ ଶୀଲୋନୀୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୁହା ହୋଇଥିଲା।

16ସେତେବେଳେ ସମଗ୍ର ଇଶ୍ରାୟେଲ ଦେଖିଲେ ଯେ
ନୂଆରାଜା ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେମାନେ
ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଦାଉଦ
ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଏକ ଅଂଶ? ଆମ୍ଭେ ଯିଶୀର କିଛି ଭୂମି ପାଉ କି?
ନା, ତେଣୁ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନେ ନିଜ ନିଜ ଘରକୁ
ଫେରି ଯାଅ। ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶାସନ
କରିବାକୁ ଦିଅ।" ତେଣୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର
ଘରକୁ ଫେରି ଗଲେ। 17ତଥାପି ଇଶ୍ରାୟେଲ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ
ଯିହୁଦାର ନଗରମାନଙ୍କରେ ବାସ କରୁଥିଲେ ରିହବୟାମ
ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ କଲେ।

18ଏହାପରେ ରିହବୟାମ ରାଜା ବେଠିକର୍ମାଧ୍ୟକ୍ଷ ଅଦୋରାମକୁ
ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ। ମାତ୍ର ସମସ୍ତ ଇଶ୍ରାୟେଲ
ତାଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତରାଘାତ କରି ମାରିଦେଲେ। ତା'ପରେ ରିହବୟାମ
ଶୀଘ୍ର ନିଜ ରଥରେ ଆରୋହଣ କରି ଯିରୁଶାଲମକୁ ପଳାୟନ
କଲେ। 19ତେଣୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଦାଉଦ ବଂଶ
ବିପକ୍ଷରେ ବିଦ୍ରୋହ କଲେ ଓ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଦାଉଦ
ବଂଶର ବିଦ୍ରୋହୀ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି।

20ଇଶ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ
ଯାରବୟାମ ଫେରି ଆସିଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଲୋକ ପଠାଇ
ତାଙ୍କୁ ଡକାଇଲେ ଓ ସମୁଦାୟ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଉପରେ ତାହାଙ୍କୁ
ରାଜା କଲେ। କେବଳ ଯିହୁଦା ପରିବାରବର୍ଗ ଗୋଟିଏ
ପରିବାର ଦାଉଦ ପରିବାରର ଅନୁଗାମୀ ହେଲେ।

21ରିହବୟାମ ଯିରୁଶାଲମରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଓ ଯିହୁଦୀୟ
ବିନ୍ୟାମୀନ ବଂଶକୁ ଏକତ୍ରୀତ କଲେ। ସେ 1,80,000 ବଛା
ଯୋଦ୍ଧା ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲେ। ଶଲୋମନଙ୍କ ପୁତ୍ର ରିହବୟାମଙ୍କ
ଅଧୀନକୁ ରାଜ୍ୟ ଫେରାଇ ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ବଂଶ
ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା।

22ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ଶମୟିୟଙ୍କୁ ଏହା
କହିଲେ। 23"ଯିହୁଦାର ରାଜା ଶଲୋମନର ପୁତ୍ର ରିହବୟାମକୁ
ପୁଣି ଯିହୁଦାର ଓ ବିନ୍ୟାମୀନର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ
ଅବଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଏହା କୁହ। 24ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା
କହନ୍ତି, 'ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତା ଇଶ୍ରାୟେଲ
ଲୋକମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେମାନେ
ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ଗୃହକୁ ଫେରିଯାଅ। କାରଣ ଏହିକାର୍ଯ୍ୟ
ମୋ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଅଛି।'" ତେଣୁ ରିହବୟାମଙ୍କ ସୈନ୍ୟମାନେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରି ନିଜ ନିଜ ଗୃହକୁ ଫେରିଗଲେ।

25ଏହି ସମୟରେ ଯାରବୟାମ ଇଫ୍ରୟିମର ପର୍ବତମୟ
ଦେଶ ଶିଖିମକୁ ଦୃଢ କରି ସେଠାରେ ବାସ କଲେ। ପରେ
ସେ ପିନୂୟେଲ ନଗରକୁ ଯାଇ ଏହାକୁ ସୁଦୃଢ କଲେ।

26-27ଯାରବୟାମ ନିଜକୁ ନିଜେ ଚିନ୍ତା କଲେ, "ଯଦି
ଲୋକମାନେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ବଳିଦାନ କରିବାକୁ ଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ
ପୁନର୍ବାର ଦାଉଦ ପରିବାର ଦ୍ୱାରା ଶାସିତ ହେବାକୁ ଚାହାନ୍ତି।
ସେମାନେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ରିହବୟାମଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ ହେବେ
ଓ ମୋତେ ବଧ କରିବେ।" 28ତହୁଁ ରାଜା ତାଙ୍କର
ଉପଦେଷ୍ଟାମାନଙ୍କ ସହିତ ବିଚାର ବିମର୍ଷ କଲେ ଓ ସେମାନେ
ତାଙ୍କୁ ଦୁଇଟି ସୁବର୍ଣ୍ଣର ଗୋବତ୍ସ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ କହିଲେ।
ପୁଣି ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ଯିରୁଶାଲମକୁ
ଉପାସନା କରିବା ପାଇଁ ଯିବା ଦରକାର ନାହିଁ। ହେ
ଇଶ୍ରାୟେଲର ସନ୍ତାନଗଣ, ତୁମ୍ଭ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଦେଖ, ସେମାନେ
ତୁମ୍ଭକୁ ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ।" 29ରାଜା
ଯାରବୟାମ ଗୋଟିକୁ ବୈଥେଲରେ ଓ ଅନ୍ୟଟିକୁ ଦାନରେ
ସ୍ଥାପନ କଲେ। 30ଏହା ଏକ ଭୟଙ୍କର ପାପ, କାରଣ
ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ବୈଥେଲ ଓ ଦାନ ନଗରକୁ
ଉପାସନା କରିବାକୁ ଗଲେ।

31ଏହାପରେ ଯାରବୟାମ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହମାନ
ନିର୍ମାଣ କଲେ। ସେ ଲେବୀକୁ ଛାଡ଼ି ଇଶ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ
ଗୋଷ୍ଠୀରୁ ଯାଜକ ମନୋନୀତ କଲେ। 32ରାଜା ଯାରବୟାମ,
ଯିହୁଦାରେ ପର୍ବ ପରି ଅଷ୍ଟମ ମାସର ପନ୍ଦର ତାରିଖରେ ଏକ
ନୂତନ ପର୍ବ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସେ ବୈଥେଲ ସ୍ଥିତ ହୋମବେଦି
ନିକଟକୁ ଗଲେ ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ସେ ବୈଥେଲଠାରେ
ଗୋବତ୍ସର ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ଏବଂ ସେ
ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀରେ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ
ବାଛିଲେ। 33ତେଣୁ ରାଜା ଯାରବୟାମ ନିଜ ମନୋନୀତ
ଅଷ୍ଟମ ମାସର ପଞ୍ଚଦଶ ଦିନରେ ବୈଥେଲସ୍ଥିତ ସ୍ୱନିର୍ମିତ

ଯଜ୍ଞବେଦୀକୁ ଗଲେ। ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେ ଇସ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣ
ନିମନ୍ତେ ପର୍ବ ନିରୂପଣ କରି ଧୂପ ଜଳାଇବା ପାଇଁ
ବୈଥେଲର ଯଜ୍ଞବେଦୀକୁ ଗଲେ।

ପରମେଶ୍ୱରୁ ବୈଥେଲ ବିପକ୍ଷରେ କହନ୍ତି

13 ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିହୁଦାରେ ଥିବା ଏକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଲୋକକୁ ବୈଥେଲ ଯିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ।
ଯେତେବେଳେ ଯାରବୟାମ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିକଟରେ ଧୂପ
ଜଳାଇବା ପାଇଁ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଲୋକ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ। 2ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେହି ଲୋକ ଜଣକ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ବିପକ୍ଷରେ
ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ କହିଲେ,

"ହେ ଯଜ୍ଞବେଦୀ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ କୁହନ୍ତି, 'ଏଠାକୁ
ଦେଖ, ଦାଉଦ ବଂଶରେ ଯୋଶିୟ ନାମରେ ଏକ ସନ୍ତାନ
ଜନ୍ମ ହେବ। ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀର ଯାଜକମାନେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଧୂପ
ଜଳାଉଛନ୍ତି। ଯୋଶିୟ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ବଳିଦାନ
କରିବ। ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଯାଜକଗଣ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଧୂପ
ଜାଳନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯୋଶିୟ ମନୁଷ୍ୟର ଅସ୍ଥି ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଦଗ୍ଧ
କରିବେ। ତେବେ ତୁମ୍ଭକୁ ପୁଣି କେହି ବ୍ୟବହାର କରିବେ
ନାହିଁ।'"

3ଆଉ ସେହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ସେହିଦିନ ଏକ
ଚିହ୍ନ ଦେଇ କହିଲେ, "ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏହା ହେବ। 'ଏଠାକୁ
ଦେଖ, ଏହି ବେଦୀ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିବ ଓ ତହିଁ
ଉପରିସ୍ଥ ଭସ୍ମ ଅଜାଡ଼ି ହୋଇ ପଡ଼ିବ।'"

4ବୈଥେଲରେ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ବିଷୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ
ମୁହଁରୁ ରାଜା ଯାରବୟାମ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣିଲେ। ସେ ସେହି
ଲୋକକୁ ଧରିବା ପାଇଁ ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କଲେ। ସେ ଆଦେଶ
ଦେଲେ, "ତାକୁ ବନ୍ଦୀ କର!" ମାତ୍ର ରାଜା ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଯେଉଁ ବାହୁ ବିସ୍ତାର କରିଥିଲେ ତାହା ଆଉ ସଙ୍କୁଚିତ କରି
ପାରିଲା ନାହିଁ। ତେଣୁ ତାଙ୍କର ବାହୁ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ପକ୍ଷାଘାତ
ହୋଇଗଲା। 5ଆଉ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ସଙ୍କେତ ଦେଇଥିଲେ, ବଳିଦାନର
ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଭାଙ୍ଗି ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇଗଲା ଓ ଭସ୍ମ ଅଜାଡ଼ି
ହୋଇ ପଡ଼ିଲା। 6ତା'ପରେ ରାଜା ଯାରବୟାମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଲୋକକୁ ନିବେଦନ କରି କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମୋର ବାହୁର ଆରୋଗ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା
କର।"

ତେଣୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, ରାଜାଙ୍କର
ପକ୍ଷାଘାତ ବାହୁ ଭଲ ହୋଇଗଲା। 7ତା'ପରେ ରାଜା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ମୋ ସହିତ ଗୃହକୁ ଆସ। ମୋ
ସହିତ ଭୋଜନ କର। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଏକ ଉପହାର ଦେବା
ପାଇଁ ଯାଉଅଛି।"

8ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ
ଆପଣା ରାଜ୍ୟର ଅର୍ଦ୍ଧେକ ଅଂଶ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ
ସହିତ ଯିବି ନାହିଁ। ଆଉ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଏ ସ୍ଥାନରେ ଅନ୍ନ ସ୍ପର୍ଶ
କରିବି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଜଳ ପାନ କରିବି ନାହିଁ। 9କାରଣ ଅନ୍ନ
ଜଳ ସ୍ପର୍ଶ ନ କରିବାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଦେଇଛନ୍ତି। ଆଉ ମଧ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଦେଶ ଅଛି, ତୁମ୍ଭେ
ଯେଉଁ ପଥରେ ଆସିଛ, ସେହି ପଥରେ ଫେରିବ ନାହିଁ।"
10ତେଣୁ ସେ ବୈଥେଲକୁ ଯେଉଁ ପଥରେ ଆସିଥିଲା, ସେ
ପଥରେ ନ ଫେରି ଅନ୍ୟ ପଥରେ ଫେରିଲା।

11ସେ ସମୟରେ ବୈଥେଲରେ ଜଣେ ପ୍ରାଚୀନ
ଭବିଷ୍ୟଦବକ୍ତା ବାସ କରୁଥିଲେ। ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଆସି
ବୈଥେଲରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ଯାହା ଯାହା କରିଥିଲେ
ତାହାସବୁ ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ। ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ
ଯାରବୟାମ ରାଜାଙ୍କୁ ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହା ମଧ୍ୟ ଆପଣା
ପିତାଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ। 12ସେମାନଙ୍କ ପିତା ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ,
"ସେ କେଉଁ ପଥରେ ଫେରିଲେ?" ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ
ଯିହୁଦାରୁ ଯେଉଁ ପଥରେ ଯାଇଥିଲେ, ତାହା ସେମାନେ
ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲେ। 13ବୃଦ୍ଧ ଯାଜକ ତା'ର
ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ତା'ର ଗଧକୁ ସଜାଇବାକୁ କହିଲେ ଏବଂ ସେ
ଶିଘ୍ର ଯାତ୍ରା କଲେ।

14ଏହାପରେ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକର ପଛେ ପଛେ
ଯାଇ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଆଲୋନ ବୃକ୍ଷ ମୂଳରେ ବସିଥିବାର
ଦେଖିଲେ, ସେ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଯିହୁଦାରୁ
ଆଗତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ?"

ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, "ହଁ, ମୁଁ।"

15ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ, "ମୋ ଗୃହକୁ
ଆସ ଓ ମୋ ସହିତ ଭୋଜନ କର।"

16ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ
ତୁମ୍ଭ ସହିତ ତୁମ୍ଭ ଗୃହକୁ ଯାଇପାରିବି ନାହିଁ କି ତୁମ୍ଭ ସହିତ
ଏ ସ୍ଥାନରେ ପାନ ବା ଭୋଜନ କରିବି ନାହିଁ। 17କାରଣ
ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି, 'ତୁମ୍ଭେ ଭୋଜନ
କରିବ ନାହିଁ କି ଜଳପାନ ଏଠାରେ କରିବ ନାହିଁ। ଏବଂ
ଯେଉଁ ପଥ ଦେଇ ଆସିଥିଲ, ସେହି ପଥ ଦେଇ ଫେରି
ଯାଅନାହିଁ।'"

18ଏଥିରେ ବୃଦ୍ଧ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା କହିଲେ, "ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭ
ପରି ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା।" ତା'ପରେ ସେ ମିଥ୍ୟା କହି
ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ, "ଜଣେ ଦୂତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ
ହୋଇ ମୋତେ କହିଲେ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କୁ
ତୁମ୍ଭ ଗୃହକୁ ନେଇ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଅନ୍ନଭୋଜନ ଓ ଜଳପାନ
କରାଅ।"

19ତେଣୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ତାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ
ଗୃହକୁ ଯାଇ ଅନ୍ନଭୋଜନ ଓ ଜଳପାନ କଲେ। 20ଯେତେବେଳେ
ସେମାନେ ମେଜ ନିକଟରେ ବସିଥିଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ
ସେହି ବୃଦ୍ଧ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା।
ଯିଏକି ତାଙ୍କୁ ତା'ର ଘରକୁ ଆଣିଥିଲା। 21ଯିହୁଦାରୁ ସେହି
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ତା କହିଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁ
କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିଅଛ।
ତୁମ୍ଭେ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିନାହିଁ। ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର
ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ। 22ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ
ଆଦେଶ କରିଥିଲେ ତୁମ୍ଭେ ଏ ସ୍ଥାନରେ ଅନ୍ନ ଭୋଜନ
କରିବ ନାହିଁ କି ଜଳପାନ କରିବ ନାହିଁ। ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଫେରି
ଆସିଲ ଓ ଅନ୍ନ ଭୋଜନ ଓ ଜଳ ପାନ କଲ। ତେଣୁ

ତୁମ୍ଭର ଶବକୁ ତୁମ୍ଭ ପିତୃଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ କବର
ଦିଆହେବ ନାହିଁ।"
23ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ଅନ୍ନଭୋଜନ ଓ ଜଳପାନ
କଲାପରେ ସେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ତାଙ୍କର ଗଧଟିକୁ ସଜାଇ
ଦେଲେ ଓ ସେ ଲୋକଟି ସେ ସ୍ଥାନ ପରିତ୍ୟାଗ କଲା।
24ଗୃହ ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ସମୟରେ ପଥ ମଧ୍ୟରେ
ଏକ ସିଂହ ତାଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ବଧ କଲା। ତାଙ୍କର ଶବ
ସେହି ପଥ ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ି ରହିଲା! ଗଧ ଓ ସିଂହ ସେହି
ଶବ ନିକଟରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ରହିଲେ। 25ଏହାପରେ ସେହି
ପଥରେ ଯାଉଥିବା କେତେକ ଲୋକ ଶବଟି ପଡ଼ିଥିବାର ଓ
ଶବ ନିକଟରେ ସିଂହ ଠିଆ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲେ।
ତା'ପରେ ସେମାନେ ବୃଦ୍ଧ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ
ଓ ଯାହା ରାସ୍ତା ଉପରେ ଦେଖିଥିଲେ ତାହା ଜଣାଇଲେ।

26ଏହା ଶୁଣିକି ବୃଦ୍ଧ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଯିଏ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଲୋକକୁ ଫେରାଇ ଆଣି ଥିଲେ, ଏବଂ ତାକୁ ଖାଦ୍ୟ ଓ ଜଳ
ଦେଇଥିଲେ, ସେ କହିଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକୁ ଅବମାନନା
କଲା, ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାକୁ ସିଂହ ଦ୍ୱାରା ବଧ କରାଇଲେ।
ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅନୁସାରେ ହେଲା। ଯେଉଁଠାକି ସେ
ତାକୁ କହିଥିଲେ।" 27ତା'ପରେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ନିଜ
ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋର ଗଧଟିକୁ ସଜାଇ ଦିଅ।"
ତେଣୁ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଗଧଟିକୁ ସଜାଇ ଦେଲେ।
28ସେହି ବୃଦ୍ଧ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ବାହାରି ଗଲେ ଓ ପଥ
ମଧ୍ୟରେ ସେହି ଶବ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିଲେ। ଶବ ନିକଟରେ
ସେହି ଗଧ ଓ ସିଂହ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ। ସିଂହ ଶବଟିକୁ
ଖାଇ ନ ଥିଲା କିମ୍ବା ଗଧକୁ ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ କରି ନ ଥିଲା।

29ସେହି ପ୍ରାଚୀନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ସେହି ଶବଟିକୁ ନିଜ
ଗଧ ପିଠିରେ ରଖିଲେ। ଶୋକ କରିବା ପାଇଁ ଓ କବର
ଦେବାପାଇଁ ସେହି ଶବକୁ ଆପଣା ନଗରକୁ
ଆଣିଲେ। 30ସେ ପ୍ରାଚୀନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ସେହି ଶବକୁ ନିଜ
ପିତୃଲୋକଙ୍କ କବରରେ କବର ଦେଲେ ଓ ତାଙ୍କପାଇଁ
ବିଳାପ କରି କହିଲେ, "ହେ ମୋର ଭାଇ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ
ବିଶେଷ ଦୁଃଖିତ।" 31ସେ ଶବଟିକୁ କବର ଦେଲାପରେ
ସେହି ବୃଦ୍ଧ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତା ନିଜର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ
ମଲେ, ଯେଉଁ କବରରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ କବର
ପାଇଅଛି ମୋତେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ କବର ଦେବ ଓ ତାହାର
ଅସ୍ଥି ନିକଟରେ ମୋର ଅସ୍ଥି ରଖିବ। 32କାରଣ ସେ
ବୈଥେଲସ୍ଥ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଶମରିୟା ନାନା
ନଗରସ୍ଥ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥଳୀର ସମସ୍ତ ଗୃହ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଦାପ୍ରଭୁ
ସେହି ଲୋକ ମାଧ୍ୟମରେ ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହା ନିଶ୍ଚିତ
ସତ ହେବ।"

33ଏ ଘଟଣା ପରେ ମଧ୍ୟ ରାଜା ଯାରବୟାମ କୌଣସି
ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲେନାହିଁ। ସେ ନାନା ମନ୍ଦକର୍ମ କରି ଚାଲିଲେ।
ସେ ପୁନର୍ବାର ସମସ୍ତ ପରିବାରବର୍ଗରୁ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀର ଯାଜକ
ନିଯୁକ୍ତ କଲେ। ଯେଉଁ ଲୋକ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀର ଯାଜକ ହେବାକୁ
ଇଚ୍ଛା କଲା, ସେ ତାକୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ। 34ସେହି ପାପ
ଯାରବୟାମ ବଂଶକୁ ଓ ତା'ର ରାଜ୍ୟକୁ ଧ୍ୱଂସ ଓ ବିଲୋପ
କରିବାର କାରଣ ହେଲା।

ଯାରବୟାମଙ୍କ ପୁତ୍ର ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ

14 ସେହି ସମୟରେ ଯାରବୟାମଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅବିୟ ଅତିଶୟ
ପୀଡ଼ିତ ହେଲେ। 2ଯାରବୟାମ ନିଜର ପତ୍ନୀକୁ
କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି ମୋର ପତ୍ନୀ ବୋଲି ଜଣା ନ
ପଡ଼ିବ, ସେହିପରି ଛଦ୍ମ ବେଶରେ ଶୀଲୋକୁ ଯାଅ। ସେଠାରେ
ଅହିୟ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତା ବାସ କରନ୍ତି। ସେ ମୋତେ କହିଥିଲେ
ମୁଁ ଇସ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜା ହେବି। 3ତା'ପରେ
ନିଜ ସଙ୍ଗରେ ଦଶ ରୋଟୀ, କିଛି ଡିଲୁଆ ଓ ଏକ ପାତ୍ର
ମଧୁ ନେଇ ତାହା ନିକଟକୁ ଯାଅ। ବାଳକର କ'ଣ ହେବ,
ତାହା ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣାଇବେ।"

4ରାଜା ଯାରବୟାମଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ଯାରବୟାମଙ୍କ
ପତ୍ନୀ ଶିଲୋସ୍ଥିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଅହିୟଙ୍କ ଗୃହକୁ ଗଲେ।
ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧ ହୋଇଯାଇ ଥିବାରୁ ଅହିୟ ଅନ୍ଧ ହୋଇ
ଯାଇଥିଲେ। 5ଇତ୍ୟବସରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅହିୟଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ଏହାକୁ ଦେଖ, ଯାରବୟାମର ପତ୍ନୀ ନିଜର ପୁତ୍ରର ଭାଗ୍ୟ
ବିଷୟରେ ପଚାରିବାକୁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସୁଅଛି, କାରଣ ସେ
ବହୁତ ପୀଡ଼ିତ ଅଛି।"

ତାହାକୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋର ବାର୍ତ୍ତା କହିବା ଉଚିତ୍। ଯେତେବେଳେ
ସେ ଆସେ ସେ ଅନ୍ୟ ଜଣେପରି ଛଳନା କରିବ। 6ଅହିୟ
ତା'ର ପାଦଶବ୍ଦ ଦ୍ୱାରଦେଶରେ ଶୁଣି କହିଲେ, "ହେ ଯାରବୟାମର
ପତ୍ନୀ, ଭିତରକୁ ଆସ। ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ରୂପରେ ନିଜକୁ କାହିଁକି
ଦେଖାଉଛ? ମୁଁ ଏକ ଦୁଃସମ୍ବାଦ ଦେବାପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ
ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛି। 7ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ଯାରବୟାମକୁ କୁହ ଯେ,
ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି, 'ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ବାଛିଲି ଏବଂ ଉନ୍ନତ କରି ମୋ ଲୋକ
ଇସ୍ରାୟେଲ ଉପରେ ତୁମ୍ଭକୁ ରାଜା କଲି। 8ମୁଁ ଦାଉଦଙ୍କ
ବଂଶଠାରୁ ରାଜ୍ୟ ଛଡ଼ାଇ ନେଇ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଲି। ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ
ମୋର ଦାସ ଦାଉଦଙ୍କ ପରି ମୋତେ ଅନୁସରଣ କଲନାହିଁ।
ସେ ମୋର ସମସ୍ତ ଆଦେଶ ମନପ୍ରାଣ ଦେଇ ପାଳନ କଲା।
ସେ କେବଳ ମୋ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଭଲ ତାହା କଲା। 9କିନ୍ତୁ
ତୁମ୍ଭେ ମହା କୁକର୍ମ ଓ ପାପ କରିଅଛ। ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବରି
ଶାସକମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ତୁମ୍ଭେ ଅଧିକ ପାପ କଲ। ତୁମ୍ଭେ
ମୋତେ ଅନୁସରଣ କରିବା ବନ୍ଦ କଲ, ମୋତେ ବିରକ୍ତ
କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ସକାଶେ ଅନ୍ୟ ଦେବତାଗଣ ଓ
ପ୍ରତିମାମାନ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛ ଓ ମୋତେ ତୁମ୍ଭର ପଛକୁ
ପକାଇ ଦେଇଛ। 10ହେ ଯାରବୟାମ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପରିବାରକୁ
ଉଚ୍ଛନ୍ନ କରିବାକୁ ଯାଉଛି। ତୁମ୍ଭ ପରିବାରର ପ୍ରତ୍ୟେକ
ପୁରୁଷଙ୍କୁ ମୁଁ ହତ୍ୟା କରିବି। ଅଗ୍ନି ଯେପରି ଘାସକୁ ପୋଡ଼ି
ପାଉଁଶ କରିଦିଏ, ସେହିପରି ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପରିବାରକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଧ୍ୱଂସ କରିଦେବି। 11ଯାରବୟାମର କେହି ନଗରରେ ମଲେ
କୁକୁରମାନେ ତାକୁ ଖାଇବେ ଓ କେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଲେ
ଆକାଶର ପକ୍ଷୀମାନେ ତାକୁ ଖାଇବେ, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା
କହିଛନ୍ତି।'"

12ତା'ପରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଅହିୟ ଯାରବୟାମର ପତ୍ନୀକୁ
କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଗୃହକୁ ଫେରିଯାଅ, ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ନଗରରେ
ପହଞ୍ଚିବା ମାତ୍ରେ ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବ। 13ପୁଣି
ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାୟେଲ ତା'ର ମୃତ୍ୟୁରେ ଶୋକ କରିବ ଓ ତାକୁ

ନେଇ କବର ଦେବ। ସେ ହେଉଛି ଯାରବୟାମ ବଂଶର
ଏକମାତ୍ର ପୁରୁଷ ଯେ କି କବର ପାଇବ, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ
ଇସ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଯାରବୟାମର ପରିବାରରେ କେବଳ
ମହତ ଆତ୍ମା ରୂପେ ତାଙ୍କୁ ପାଇଲେ। 14ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାୟେଲ
ପାଇଁ ଏକ ନୂଆ ରାଜା ଆଣିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ଓ ସେହି ନୂଆ
ରାଜା ଯାରବୟାମ ପରିବାରକୁ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଧ୍ୱଂସ କରିବେ।
15ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାୟେଲକୁ ଆଘାତ କରିବେ।
ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ପାଣିଭିତରେ ଥରୁଥିବା ଘାସପରି ଥରିବେ।
ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି ଯେଉଁ
ଉତ୍ତମ ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ତହିଁରୁ ଇସ୍ରାୟେଲକୁ ଉତ୍ପାଟନ
କରି ଇଉଫ୍ରେଟିସ ନଦୀ ଆରପାରିକୁ ଛିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କରିବେ।
ଏହା ଘଟିବାର କାରଣ ହେଉଛି ସେମାନେ ନିଜ ପାଇଁ
ଆଶେରା ସ୍ତମ୍ଭମାନ ନିର୍ମାଣ କରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କରି
ଅଛନ୍ତି। 16ଯାରବୟାମ ନିଜେ ପାପସବୁ କରିଛି ଓ ଇସ୍ରାୟେଲ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପାପ କରାଇଲେ। ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାୟେଲ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରାଜିତ କରିବାକୁ ଦେବେ।”

17ଏହାପରେ ଯାରବୟାମଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଉଠି ଚାଲିଗଲା ଓ
ତିର୍ସାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା। ସେ ଗୃହର ଦ୍ୱାରବନ୍ଧ ନିକଟରେ
ପହଞ୍ଚୁ ନପହଞ୍ଚୁଣୁ ତା’ର ପୁତ୍ର ମଲା। 18ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାୟେଲ
ତା’ ପାଇଁ ଶୋକ କଲେ ଓ ତାକୁ କବର ଦେଲେ।
ସଦାପ୍ରଭୁ ନିଜର ଦାସ ଅହିୟଙ୍କୁ ଯାହା ଯାହା କହିଥିଲେ,
ସେହିପରି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଘଟିଲା।

19ଏହି ଯାରବୟାମଙ୍କର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ, ତା’ର
ରାଜ୍ୟ ଶାସନର ପ୍ରକୃତ କଥା ଓ ସେ କିପରି ଯୁଦ୍ଧ କଲେ,
ଏସବୁ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟ ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାଅଛି।
20ଯାରବୟାମ ବାଇଶ ବର୍ଷ ପାଇଁ ରାଜତ୍ୱ କଲେ। ତାଙ୍କର
ମୃତ୍ୟୁପରେ ସେ ନିଜର ପିତୃଗଣଙ୍କ ସହିତ କବର ନେଲେ।
ତାଙ୍କ ପଦରେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ନାଦବ୍ ରାଜତ୍ୱ କଲେ।

21ଶଲୋମନଙ୍କର ପୁତ୍ର ରିହବୟାମ ଏକଚାଳିଶ ବର୍ଷ
ବୟସରେ ରାଜା ହେଲେ। ସେ ଯିରୂଶାଲମରୁ ଯିହୁଦାରେ
ସତର ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ନିଜର ମହିମା
ସ୍ଥାପନାର୍ଥେ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାୟେଲ ମଧ୍ୟରୁ ସେହି ନଗରକୁ
ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କର ମାତା ଅମ୍ମୋନୀୟା ନୟମା
ଥିଲେ।

22ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପାପ
କର୍ମରେ ଲିପ୍ତ ରହିଲେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ
ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ପାପକାର୍ଯ୍ୟ କରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କୋପାନ୍ୱିତ
କରାଇଲେ। 23ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତରେ ଓ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ସବୁଜ ବୃକ୍ଷ ମୂଳରେ ନିଜ ନିଜ ପାଇଁ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀ,
ସ୍ତମ୍ଭ ଓ ଆଶେରୀ ସ୍ତମ୍ଭମାନ ନିର୍ମାଣ କଲେ। 24ଆଉ ମଧ୍ୟ
ସେ ଭୂମିରେ ପୁରୁଷ ବେଶ୍ୟା ଥିଲେ। ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ
କୁକର୍ମ କଲେ, ଠିକ୍ ସେହି କୁକର୍ମ ସେଠାରେ ବାସ
କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ। ତେଣୁ ପରମେଶ୍ୱର
ସେହି ଜାତିଠାରୁ ଭୂମି ଛଡାଇ ଏବଂ ଏହା ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ
ଦେଇଥିଲେ।

25ରିହବୟାମଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ପଞ୍ଚମ ବର୍ଷରେ ମିଶରର ରାଜା
ଶୀଶକ୍ ଯିରୂଶାଲମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। 26ଶୀଶକ୍
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହରୁ ଓ ରାଜଗୃହରୁ ସମସ୍ତ ଧନ ଲୁଣ୍ଠନ
କଲେ। ଧନ ବ୍ୟତୀତ ସୁବର୍ଣ୍ଣର ଢାଲସବୁ ନେଇଗଲେ।
ଯାହାକୁ ଦାଉଦ ଅରାମର ହଦଦେଶର ରାଜାଙ୍କଠାରୁ ନେଇଥିଲେ।
27ତେଣୁ ରିହବୟାମ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଢାଲ ବଦଳରେ ପିତ୍ତଳ ଢାଲ
ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ରାଜଗୃହର ଦ୍ୱାରପାଳ ପ୍ରହରୀବର୍ଗର ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କୁ
ଆଦେଶ ଦେଲେ। 28ଯେତେଥର ରାଜା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହକୁ
ଯାଉଥିଲେ ପ୍ରହରୀମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ସେ ଢାଲ ଧରି
ଯାଉଥିଲେ। କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତି ପରେ ସେମାନେ ଫେରିଆସି
ପ୍ରହରୀଶାଳାର କାନ୍ଥରେ ଢାଲଗୁଡ଼ିକୁ ରଖୁଥିଲେ।

29ରିହବୟାମଙ୍କ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଯିହୁଦା ରାଜବଂଶର ଇତିହାସ
ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇଛି। 30ରିହବୟାମ ଓ ଯାରବୟାମ
ସର୍ବଦା ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ରତ ରହୁଥିଲେ।

31ରିହବୟାମଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା ଓ ସେ ନିଜ ପିତୃଲୋକଙ୍କ
ସହିତ କବର ପାଇଲା। ସେ ଦାଉଦ ନଗରର ପିତୃଲୋକଙ୍କ
କବରରେ କବର ପାଇଲା। ତାଙ୍କର ମାତା ଅମ୍ମୋନୀୟା
ନୟମା ଥିଲେ। ତାଙ୍କ ପରେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅବୟାମ ରାଜା
ହେଲେ।

ଯିହୁଦାର ରାଜା ଅବୟାମ

15 ଯାରବୟାମଙ୍କ ଇସ୍ରାୟେଲରେ ରାଜତ୍ୱ କରିବାର ଅଷ୍ଟାଦଶ
ବର୍ଷରେ ଅବୟାମ ଯିହୁଦାର ରାଜା ହେଲେ। 2ସେ
ଯିରୂଶାଲମରେ ତିନିବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କଲେ। ତାଙ୍କର ମାତାଙ୍କ
ନାମ ମାଖା ଓ ସେ ଅବଶାଲୋମର କନ୍ୟା ଥିଲେ।

3ତାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ପିତା ଯେଉଁ କୁକର୍ମରେ ଲିପ୍ତ
ଥିଲେ ସେ ମଧ୍ୟ ସେହି ସବୁ ପାପକର୍ମ କରି ଚାଲିଲେ। ସେ
ତାଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଦାଉଦଙ୍କ ପରି ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ପ୍ରତି ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ନଥିଲେ। 4ଯେହେତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ
ଦାଉଦଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିଥିବାରୁ ସେ ଅବୟାମକୁ ଯିରୂଶାଲମ
ଦେଇଥିଲେ। କେବଳ ଦାଉଦଙ୍କ ସକାଶେ ସେ ଯିରୂଶାଲମକୁ
ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ରୂପେ ଏକ
ପୁତ୍ର ଦେଇଥିଲେ। 5ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରୀତି ନିମନ୍ତେ ଦାଉଦ
ସର୍ବଦ ଯଥାର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ। କେବଳ ହିତ୍ତୀୟ ଉରିୟର
କଥା ଛଡ଼ା ଆଉ କୌଣସି ବିଷୟରେ ସେ ନିଜ ଜୀବନକାଳରେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରୁ ବିମୁଖ ହୋଇ ନଥିଲେ।

6ରିହବୟାମ ଓ ଯାରବୟାମ ସର୍ବଦା ପରସ୍ପର ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଯୁଦ୍ଧରେ ରତ ରହୁଥିଲେ। 7ଅବୟାମଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ
ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଯିହୁଦା ରାଜବଂଶ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ
ହୋଇଅଛି।

ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ରାଜା ଥିଲେ, ଅବୟାମ ଓ ଯାରବୟାମ
ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ଲାଗି ରହୁଥିଲା।

8ଯେତେବେଳେ ଅବୟାମ ମଲେ ତାଙ୍କୁ ପିତୃ ଲୋକଙ୍କ
ସହିତ ଦାଉଦ ନଗରରେ କବର ଦିଆଗଲା। ତାଙ୍କ ଅନ୍ତେ
ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଆସା ପରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା ହେଲେ।

ଆସା ଯିହୁଦାର ରାଜା

9ଇସ୍ରାୟେଲରେ ଯାରବୟାମଙ୍କ ବିଂଶତମ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ
କାଳରେ ଆସା ଯିହୁଦାର ରାଜା ହେଲେ। 10ଆସା ଯିରୂଶାଲମରେ

41 ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କଲେ। ତାଙ୍କର ମାତାମହୀର ନାମ ମାଖା
ଓ ସେ ଅବଶାଲୋମର କନ୍ୟା ଥିଲା।
11ଆସା ନିଜ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଦାଉଦଙ୍କ ପରି ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଦୃଷ୍ଟିରେ ନ୍ୟାୟ୍ ଓ ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା, ସେହିପରି ଉତ୍ତମ
କାର୍ଯ୍ୟମାନ କଲେ। 12ଆସା ପୁରୁଷ ବେଶ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ସେ
ଦେଶରୁ ତଡିଦେଲେ ଓ ନିଜର ପୂର୍ବ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ନିର୍ମିତ ମୂର୍ତ୍ତିସବୁ ଦୂର କରିଦେଲେ। 13ଆସା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର
ମାତାମହୀ ମାଖାଙ୍କୁ ରାଣୀ ପଦରୁ ବିତାଡ଼ିତ କଲେ, କାରଣ
ସେ ଆଶେରା ଦେବତା ନାମରେ ଏକ ପ୍ରତିମା ନିର୍ମାଣ
କରିଥିଲେ। ସେ ସେହି ପ୍ରତିମାକୁ ଭାଙ୍ଗି କିଦ୍ରୋଣ ନଦୀ
ନିକଟରେ ତାକୁ ପୋଡ଼ି ପକାଇଲେ। 14ଆସା ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀ ସବୁ
ଧ୍ୱଂସ କଲେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସେ ଯାବଜ୍ଜୀବନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି
ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରହିଲେ। 15ଆସା ଓ ତାଙ୍କର ପିତା କିଛି ଧନ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଲେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଓ
ରୌପ୍ୟ ଉପହାରଗୁଡିକ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀଗୁଡିକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ମନ୍ଦିରରେ ଦେଲେ।
16ପୁଣି ଆସା ଯିହୁଦାରେ ରାଜତ୍ୱ କଲାବେଳେ ଯାବଜ୍ଜୀବନ
ଇଶ୍ରାୟେଲର ରାଜା ବାଶାଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧରେ ରତ ରହିଲେ।
17ବାଶା ଯିହୁଦା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ସେ କାହାରିକୁ
ଆସାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେଠାରୁ
କାହାରିକୁ ଆସିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେ ଇଶ୍ରାୟେଲର
ରାମା ନଗରକୁ ସୁଦୃଢ଼ କଲେ। 18ତେଣୁ ଆସା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ମନ୍ଦିରର ଭଣ୍ଡାରରୁ ଓ ରାଜଗୃହର ଭଣ୍ଡାରରୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତ
ସୁନା ଓ ରୂପା ନେଇ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ
କଲେ। ସେ ହିଷିୟୋଣର ପୌତ୍ର ଟବ୍ରିମ୍ମୋଣର ପୁତ୍ର ବିନହଦଦ୍
ନାମକ ଦମ୍ମେଶକ-ନିବାସୀ ଅରାମୀୟ ରାଜା ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କୁ
ପଠାଇ ଏହି କଥା କହିଲେ। 19ଆସା ଏହିବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇଲେ
କହିଲେ, "ମୋର ପିତା ଓ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତିର ଚୁକ୍ତି
ହୋଇଥିଲା। ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ସେହି ଶାନ୍ତିର
ଚୁକ୍ତି ରଖିବି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ସୁନା ଓ ରୂପାର ଭେଟି
ପଠାଉଛି। ଦୟାକରି ଇଶ୍ରାୟେଲର ରାଜା ବାଶାଙ୍କ ସହିତ
ତୁମ୍ଭର ଯେଉଁ ସନ୍ଧି ରହିଛି ତାହାକୁ ଭାଙ୍ଗ କର, ତାହାହେଲେ
ସେ ମୋ ରାଜ୍ୟ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବ।"
20ରାଜା ବିନ୍‌ହଦଦ୍ ଆସାଙ୍କ କଥାରେ ସମ୍ମତ ହେଲେ
ଏବଂ ତାଙ୍କ ଅଧକ୍ଷରେ ଥିବା ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟଦଳ ପଠାଇଲେ
ଏବଂ ଇଶ୍ରାୟେଲ ସହରର ଇୟୋନ୍, ଦାନ୍, ଆବେଲ୍
ବୈଥ୍‌ମାଖା, ମୁଦାୟ୍ କିନ୍ନେରତ୍ ଓ ନପ୍ତାଲିର ସମସ୍ତ ଭୂମି
ପରାସ୍ତ କଲେ। 21ବାଶା ଏହା ଶୁଣିଲେ ଓ ରାମାକୁ ସୁଦୃଢ଼
କରିବାରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହେଲେ ଓ ସେ ସହର ଛାଡ଼ି ତିର୍ସାରେ ବାସ
କଲେ। 22ରାଜା ଆସା ଯିହୁଦାର ସବୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଦେଶ
ଦେଲେ, ବାଶା ଯେଉଁ ପଥର ଓ କାଠ ରାମା ନଗରକୁ
ସୁଦୃଢ଼ କରିବା ପାଇଁ ରୁଣ୍ଡ କରିଥିଲା, ସେସବୁକୁ ବହିନେଲା।
ସେଥିରେ ଆସା ରାଜା ବିନ୍ୟାମୀନର ଗେବା ଓ ମିସ୍ପା ନଗର
ଦୃଢ କଲେ।
23ଆସାଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ବୃତ୍ତାନ୍ତ, ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ
ପରାକ୍ରମ ସମସ୍ତ କ୍ରିୟା ଓ ଯେଉଁ ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ସେ ସୁଦୃଢ଼
କରିଥିଲେ ସେ ସମସ୍ତ କଥା ଯିହୁଦା ରାଜବଂଶର ଇତିହାସ
ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି। ମାତ୍ର ତାଙ୍କର ଅତି ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟରେ
ପାଦରେ ଏକ ରୋଗ ହେଲା। 24ଏହାପରେ ଆସା ମୃତ୍ୟୁବରଣ
କଲେ ଓ ନିଜର ପିତୃପୁରୁଷଗଣଙ୍କ ସହିତ ଦାଉଦ ନଗରରେ
କବର ନେଲେ। ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁପରେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶାଫଟ୍
ରାଜତ୍ୱ କଲେ।

ନାଦବ୍ ଇଶ୍ରାୟେଲର ରାଜା

25ଯିହୁଦାରେ ଆସାଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷରେ
ଯାରବୟାମଙ୍କ ପୁତ୍ର ନାଦବ୍ ଇଶ୍ରାୟେଲର ରାଜା ହେଲେ।
26ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ନାଦବ୍ ବହୁ କୁକର୍ମ କଲେ। ସେ
ନିଜର ପିତା ଯାରବୟାମଙ୍କ ପରି ପାପ କଲେ, ଯିଏ
ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କର ପାପ କରିବାର କାରଣ ହେଲେ।
27ଇଷାଖର ପରିବାରବର୍ଗୀୟ ଅହିୟର ପୁତ୍ର ବାଶା ନାଦବ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଷଡଯନ୍ତ୍ର କଲେ। ବାଶା ପଲେଷ୍ଟୀନ ନିକଟରେ
ତାଙ୍କୁ ବଧ କଲେ, ଯେତେବେଳେ ନାଦବ୍ ଓ ସମସ୍ତ
ଇଶ୍ରାୟେଲ ଗିବ୍‌ଥୋନ ଅବରୋଧ କଲେ। 28ଯିହୁଦାରେ ରାଜା
ଆସାଙ୍କ ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ ବାଶା ନାଦବ୍‌ଙ୍କୁ ବଧ କରି ସେହି
ପଦରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ।

ଇଶ୍ରାୟେଲର ରାଜା ବାଶା

29ବାଶା ରାଜା ହେବା ମାତ୍ରେ ଯାରବୟାମଙ୍କ ପରିବାରକୁ
ଧ୍ୱଂସ କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ଦାସ ଶୀଲୋନୀୟ ଅହିୟ
ମାଧ୍ୟମରେ ଯେଉଁ କଥା କହିଥିଲେ ତଦନୁସାରେ ବାଶା
ଯାରବୟାମଙ୍କ ବଂଶରୁ ଜଣଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଲେ ନାହିଁ। ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ସଂହାର କଲେ। 30ଏହିସବୁ ଘଟିଗଲା କାରଣ ଯାରବୟାମ
ନିଜେ ନାନା ପାପ କଲେ ଓ ସମଗ୍ର ଇଶ୍ରାୟେଲକୁ ପାପ
କରାଇଲେ। ତଦ୍ଦ୍ୱାରା ସେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ
ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ କରାଇଲେ।
31ନାଦବ୍‌ଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ
ଇଶ୍ରାୟେଲ ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି।
32ଆସା ଓ ବାଶାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଯାବଜ୍ଜୀବନ ଯୁଦ୍ଧ
ଲାଗି ରହିଲା।
33ଯିହୁଦାରେ ଆସା ରାଜତ୍ୱ କରିବାର ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ
ଅହିୟଙ୍କ ପୁତ୍ର ବାଶା ଇଶ୍ରାୟେଲର ରାଜା ହେଲେ। ବାଶା
ତିର୍ସାରେ ଚବିଶ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କଲେ। 34ମାତ୍ର ବାଶା
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମ କଲେ। ସେ ଯାରବୟାମଙ୍କ ପରି
ପାପ କରି ଚାଲିଲେ। ଯାରବୟାମ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କର
ପାପ କରିବାର କାରଣ ହେଲେ।
16 ଅନନ୍ତର ବାଶାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ହନାନିର
ପୁତ୍ର ଯେହୂଙ୍କୁ କହିଲେ, 2"ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଧୂଳିରୁ
ଉଠାଇ ଆଣି ମୋର ଲୋକ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଉପରେ ତୁମ୍ଭକୁ
ରାଜା କଲି। ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଯାରବୟାମଙ୍କ ପଥ ଅନୁସରଣ
କଲ ଏବଂ ମୋର ଲୋକ ଇଶ୍ରାୟେଲୀମାନଙ୍କୁ ପାପ କରାଇଲ।
ସେମାନଙ୍କ ପାପରେ ଆମ୍ଭେ କ୍ରୋଧିତ ହେଲୁ। 3ତେଣୁ ହେ
ବାଶା, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ପରିବାରକୁ ବିନାଶ କରିବି।
ଯେପରି ନବାଟର ପୁତ୍ର ଯାରବୟାମର ପରିବାରକୁ ଧ୍ୱଂସ
କରିଥିଲି। 4ବାଶାର କେହି ଲୋକ ନଗରରେ ମଲେ

କୁକୁରମାନେ ତାକୁ ଖାଇବେ ଓ ଯେଉଁମାନେ କ୍ଷେତ୍ରରେ
ମରିବେ ପକ୍ଷିମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖାଇବେ।”
5ବାଶାଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ ତାଙ୍କର ପରାକ୍ରମ
କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଇଶ୍ରାୟେଲର ରାଜବଂଶର ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ
ଲିଖିତ ହୋଇଛି। 6ବାଶା ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ଓ ନିଜ
ପିତୃଗଣଙ୍କ କବର ତିର୍ସାରେ କବର ପାଇଲେ। ତାଙ୍କ ପଦରେ
ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଏଲା ରାଜା ହେଲେ।
7ସଦାପ୍ରଭୁ ବାଶା ଓ ତା'ର ପରିବାରର ବିପକ୍ଷ
ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ହନାନିୟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯେହୂଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକବାର୍ତ୍ତା
ପଠାଇଲେ। ବାଶା ଘୃଣିତ କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କ୍ରୋଧିତ
କଲେ। ଯାରବୟାମର ପରିବାର ପୂର୍ବରୁ ଯାହା କରିଥିଲେ,
ସେ ଠିକ୍ ସେଇ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ମଧ୍ୟ କ୍ରୋଧିତ
ଥିଲେ କାରଣ ସେ ସମସ୍ତ ଯାରବୟାମ ପରିବାରକୁ ହତ୍ୟା
କଲେ।

ଏଲା, ଇଶ୍ରାୟେଲର ରାଜା

8ଯିହୁଦାରେ ଆସାର ଛବିଶ୍ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କାଳରେ
ବାଶାର ପୁତ୍ର ଏଲା ତିର୍ସାରେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଉପରେ ଦୁଇବର୍ଷ
ରାଜତ୍ୱ କଲେ।
9ରାଜା ଏଲାଙ୍କର ରଥ ସମୂହର ଅର୍ଦ୍ଧେକର ଅଧକ୍ଷ ସିମ୍ରି
ନାମକ ରାଜାଙ୍କର ଜଣେ ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ, ଏଲାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଚକ୍ରାନ୍ତ କଲେ। ସେହି ସମୟରେ ଏଲା ଅର୍ସାର ଗୃହରେ
ମଦ୍ୟପାନ କରି ମାତାଲ ହୋଇଗଲା। ଅର୍ସା ତିର୍ସା ପ୍ରାସାଦର
ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିଲା।
10ସେତେବେଳେ ସିମ୍ରି ଗୃହ ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରବେଶ କରି
ଏଲାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। ଯିହୁଦାର ରାଜା ଆସାଙ୍କର ସପ୍ତବିଂଶ
ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କାଳରେ ଏହା ଘଟିଲା। ତତ୍ପରେ ସିମ୍ରି ଏଲାଙ୍କ
ଅନ୍ତେ ଇଶ୍ରାୟେଲର ରାଜା ହେଲେ।

ସିମ୍ରି ଇଶ୍ରାୟେଲର ରାଜା

11ସିମ୍ରି ରାଜା ହେଲାପରେ ସେ ବାଶାଙ୍କର ସମୁଦାୟ
ବଂଶ, ଜ୍ଞାତି ଓ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। ଏପରିକି ଜଣେ
ପୁରୁଷ ସେ ଛାଡ଼ିଲେ ନାହିଁ। 12ସଦାପ୍ରଭୁ ବାଶାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧର
ବାକ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଯେହୁଙ୍କୁ ସିମ୍ରି ବାଶାଙ୍କର
ସମଗ୍ର ବଂଶକୁ ଧ୍ୱଂସ କଲେ। 13ଏହାର କାରଣ ହେଲା,
ବାଶା ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଏଲା ପାପ କର୍ମରେ ଲିପ୍ତ ରହିଲେ
ଓ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକଙ୍କୁ ପାପ କରାଇଲେ। ସେମାନଙ୍କର
ବହୁତ ମୂର୍ତ୍ତୀ ଦ୍ୱାରା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କରାଇଲେ।
14ଏଲାଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଇଶ୍ରାୟେଲ
ରାଜବଂଶ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇଛି।
15ଯିହୁଦାରେ ଆସାଙ୍କ ସପ୍ତବିଂଶ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କାଳରେ
ସିମ୍ରି ଇଶ୍ରାୟେଲର ରାଜା ହେଲେ। ସେ ତିର୍ସାରେ ସାତଦିନ
ରାଜତ୍ୱ କଲେ। ସେହି ସମୟରେ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଗିବ୍‌ବଥୋନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ
କରିଥିଲେ। 16ଛାଉଣିରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ ଶୁଣିଲେ ଯେ
ସିମ୍ରି ଗୁପ୍ତ ଚକ୍ରାନ୍ତ ଦ୍ୱାରା ରାଜାଙ୍କୁ ମାରି ରାଜା ହୋଇଛନ୍ତି।
ସେମାନେ ଅମ୍ରିନାମକ ଜଣେ ସେନାପତିଙ୍କୁ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଉପରେ
ରାଜା କରାଇଲେ। 17ତେଣୁ ଅମ୍ରି ଏବଂ ସମଗ୍ର ଇଶ୍ରାୟେଲ
ଲୋକ ଗିବ୍‌ବଥୋନ ତ୍ୟାଗ କରି ତିର୍ସା ଆକ୍ରମଣ କଲେ।
18ଯେତେବେଳେ ସିମ୍ରି ଦେଖିଲେ ଯେ, ନଗର କବଳିତ
ହୋଇଯାଇଛି, ସେ ପ୍ରାସାଦରେ ପ୍ରବେଶ କରି ନିଆଁ ଲଗାଇ
ଦେଲେ। ସେ ପୋଡିଯାଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। 19ସିମ୍ରି ତା'ର
ପାପ ପାଇଁ ମଲା। ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମ କରି
ଚାଲିଲେ ଓ ଯାରବୟାମଙ୍କ ପରି ପାପ ପଥରେ ଗଲେ ଓ
ସମଗ୍ର ଇଶ୍ରାୟେଲକୁ ପାପ କରାଇଲେ। ଫଳରେ ସମଗ୍ର
ଇଶ୍ରାୟେଲ ପାପଗ୍ରସ୍ଥ ହେଲା।
20ସିମ୍ରିଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ ରାଜାଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଚକ୍ରାନ୍ତ ବିଷୟରେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ରାଜବଂଶ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ
ଲିଖିତ ହୋଇଛି।

ଅମ୍ରି ଇଶ୍ରାୟେଲର ରାଜା

21ସେ ସମୟରେ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଦୁଇ
ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହେଲେ। ଅର୍ଦ୍ଧେକ ଲୋକ ଗୀନତର ପୁତ୍ର
ତିବ୍‌ନିକୁ ରାଜା କରିବା ପାଇଁ ତା'ର ଅନୁଗାମୀ ହେଲେ।
ଅବଶିଷ୍ଟ ଅର୍ଦ୍ଧେକ ଅମ୍ରିଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ହେଲେ। 22ମାତ୍ର
ଅମ୍ରିଙ୍କର ଅନୁଗାମୀମାନେ ଗୀନତର ପୁତ୍ର ତିବ୍‌ନିଙ୍କ ଅନୁଗାମୀଙ୍କଠାରୁ
ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲେ। ତେଣୁ ତିବ୍‌ନି ନିହତ ହେଲେ ଓ
ଅମ୍ରି ରାଜା ହେଲେ।
23ଯିହୁଦାରେ ଆସାଙ୍କର ଏକତ୍ରିଂଶ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କାଳରେ
ଅମ୍ରି ଇଶ୍ରାୟେଲର ରାଜା ହେଲେ। ଅମ୍ରି ଇଶ୍ରାୟେଲରେ
ବାରବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କଲେ। ସେଥି ବାରବର୍ଷ ମଧ୍ୟରୁ ଛଅବର୍ଷ
ତିର୍ସାରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ। 24ମାତ୍ର ସେ ଶେମରଙ୍କୁ ଦୁଇ
ତାଲାନ୍ତ ରୂପା ଦେଇ ଶମରୋଣ୍ ପର୍ବତ କ୍ରୟ କଲେ। ସେ
ଶମରୋଣ ପର୍ବତ ଉପରେ ଏକ ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ।
ସେହି ପର୍ବତର ମାଲିକର ନାମ ଶେମରର ନାମାନୁସାରେ
ନଗରର ନାମ ଶମରିୟା ରଖିଲେ।
25ଅମ୍ରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମ କଲେ ଓ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ
ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ପାପ କଲେ। 26ନବାଟଙ୍କ
ପୁତ୍ର ଯାରବୟାମ ଯେଉଁ ପାପ କରିଥିଲେ ଅମ୍ରି ସେହି ପାପ
କଲେ ଓ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକଙ୍କୁ ପାପାଚାରୀ କରାଇଲେ।
ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ରାୟେଲ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କର ଅସାର
ପ୍ରତିମା ପୂଜା ଯୋଗୁଁ ବିରକ୍ତ ହେଲେ।
27ଅମ୍ରିଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ
ଇଶ୍ରାୟେଲ ରାଜବଂଶ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇଛି।
28ଅମ୍ରିଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁପରେ ସେ ଶମରିୟାରେ ତାଙ୍କର
ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହିତ କବର ନେଲେ। ତାଙ୍କ ଅନ୍ତେ
ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଆହାବ ରାଜା ହେଲେ।

ଆହାବ୍, ଇଶ୍ରାୟେଲର ରାଜା

29ଯିହୁଦାରେ ଆସାଙ୍କ ରାଜତ୍ୱ କାଳର ଅଠତିରିଶ ବର୍ଷରେ
ଅମ୍ରିଙ୍କ ପୁତ୍ର ଆହାବ୍ ଇଶ୍ରାୟେଲର ରାଜା ହେଲେ। ଆହାବ୍
ଇଶ୍ରାୟେଲର ଶମରିୟା ନଗରରେ ବାଇଶ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ
କଲେ। 30ଆହାବ୍ ମଧ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମ କଲେ।
ସେ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅନ୍ୟ ରାଜାମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଦୁଷ୍ଟାଚରଣ

କଲେ। 31ନବାଟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାରବୟାମଙ୍କ ପରି ପାପ କରିବା
ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନଥିଲା। ସେ ସୀଦୋନର ରାଜା
ଇତ୍‌ବାଲଙ୍କର କନ୍ୟା ଈଷେବଲକୁ ବିବାହ କଲେ ଓ ସୀଦୋନର
ବାଲ ଦେବତାଙ୍କୁ ପୂଜା କରିବାକୁ ଓ ସେବା କରିବାକୁ
ଆରମ୍ଭ କଲେ। 32ଆହାବ୍ ଶମରିୟାରେ ବାଲ ଦେବତାଙ୍କ
ଉପାସନା ପାଇଁ ଏକ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କଲେ ଓ ସେହି
ମନ୍ଦିରରେ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ତିଆରି କଲେ। 33ଆହାବ୍
ଉପାସନା କରିବା ପାଇଁ ଆଶେରା ସ୍ତମ୍ଭ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ସେ
ତାଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ରାଜାମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ପାପ କରି ସଦାପ୍ରଭୁ
ଇଶ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କଲେ।
34ତାଙ୍କ ସମୟରେ ବୈଥେଲୀର ହୀୟେଲ ଯିରୀହୋ
ନଗର ପୁନର୍ବାର ନିର୍ମାଣ କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ନୂନର ପୁତ୍ର
ଯିହୋଶୂୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହା ହିଁ ଘଟିଲା।
ଯେତେବେଳେ ସେ ନଗରର ଭିତ୍ତିମୂଳ ସ୍ଥାପନ କଲେ
ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମପୁତ୍ର ଅବୀରାମ ମଲା ଓ ଯେତେବେଳେ
ନଗରର ଫାଟକ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା। ତାଙ୍କର ସାନ ପୁତ୍ର
ସଗୂବର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା।

ଏଲୀୟ ଓ ଅନାବୃଷ୍ଟି ସମୟ

17 ଏଲୀୟ ତିସ୍‌ବୀୟର ଭବିଷ୍ୟତ ବକ୍ତା ଗିଲୀୟଦରେ
ରାଜା ଆହାବ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ, ଗିଲୀୟଦର ପ୍ରବାସୀ
ତିସ୍‌ବୀୟ ଏଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ରାଜା ଆହାବ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ,
“ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସେବା କରେ।
ତାଙ୍କର ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ମୁଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛି ଆସନ୍ତା କିଛି
ବର୍ଷ ଦେଶରେ କାକର କି ବୃଷ୍ଟିପାତ ହେବନାହିଁ। ଯଦି ମୁଁ
ଆଦେଶ ଦିଏ ତେବେ ବର୍ଷା ହେବ।”
2ତତ୍ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏଲୀୟଙ୍କୁ କହିଲେ, 3“ତୁମ୍ଭେ ଏ
ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ ଯାଅ ଓ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପୂର୍ବ ପାରସ୍ଥ
କରୀତ୍ ନଦୀ ନିକଟରେ ନିଜକୁ ଲୁଚାଅ। 4ସେହି ନଦୀରୁ
ତୁମ୍ଭେ ଜଳପାନ କରିବ। ତୁମ୍ଭକୁ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ
ଆମ୍ଭେ କାଉମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଛୁ।” 5ଏଲୀୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ। ସେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପୂର୍ବପାରସ୍ଥ କରୀତ
ନଦୀ ନିକଟକୁ ଯାଇ ବାସ କଲେ। 6ପୁଣି କାଉମାନେ
ପ୍ରାତଃକାଳରେ ରୋଟୀ ଓ ମାଂସ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ରୋଟୀ ଓ
ମାଂସ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆଣିଲେ। ଆଉ ସେ ନଦୀରୁ ଜଳପାନ
କଲେ।
7ଅନାବୃଷ୍ଟି ହେତୁ କିଛି କାଳପରେ ଝରଣାଗୁଡ଼ିକ ଶୁଷ୍କ
ହୋଇଗଲା। 8ତତ୍ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏଲୀୟଙ୍କୁ କହିଲେ, 9“ସୀଦୋନର
ସାରିଫତ୍‌କୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ବାସ କର। ସେଠାରେ ଥିବା
ଜଣେ ବିଧବାକୁ ଆମ୍ଭେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛୁ, ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଭରଣ
ପୋଷଣ କରିବ।”
10ତେଣୁ ଏଲୀୟ ସାରିଫତ୍‌କୁ ଗଲେ। ସେ ନଗର ଦ୍ୱାର
ନିକଟରେ ଏକ ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀକୁ କାଠ ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିବାର
ଦେଖିଲେ। ଏଲୀୟ ତାକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭ ପାତ୍ରରେ କିଛି
ଜଳ ପିଇବାକୁ ଆଣ।” 11ସେ ପାଣି ଆଣିବାକୁ ଯାଉଥିବା
ବେଳେ ଏଲୀୟ ପୁନର୍ବାର ଡାକି କହିଲେ, “ମୋର ଅନୁରୋଧ,
ମୋ ପାଇଁ ଖଣ୍ଡେ ରୋଟୀ ମଧ୍ୟ ଆଣ।”
12ବିଧବାଟି ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ ମୁଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି କହୁଛି, ମୋ
ପାଖରେ ଖଣ୍ଡେ ହେଲେ ରୁଟୀ ନାହିଁ, କେବଳ କଳସରେ
ମୁଠିଏ ମଇଦା ଓ ପାତ୍ରରେ ଅଳ୍ପ ତେଲ ଅଛି। ଆଉ ଦେଖ,
ମୁଁ ଦୁଇଖଣ୍ଡ କାଠ ସଂଗ୍ରହ କରୁଛି, ତାକୁ ନେଲେ ମୋ ପାଇଁ
ଓ ମୋ ପୁତ୍ର ପାଇଁ ପାକ କରି ଖାଇବୁ ଓ ତା'ପରେ
କ୍ଷୁଧାରେ ମରିବୁ।”
13ଏଲୀୟ ସେହି ବିଧବାକୁ କହିଲେ, “ଦୁଃଖ କର ନାହିଁ।
ଘରକୁ ଯାଇ ତୁମ୍ଭ କହିବାନୁସାରେ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର। କିନ୍ତୁ
ପ୍ରଥମେ ଏକ ଛୋଟ ପିଠା କରି ମୋ ନିକଟକୁ ଆଣ।
ତା'ପରେ ତୁମ୍ଭପାଇଁ ଓ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ର ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର।
14ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି, ‘ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସଦାପ୍ରଭୁ ବର୍ଷା ନ ପଠାନ୍ତି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ କଳସରେ
ମଇଦା ଶୂନ୍ୟ ହେବନାହିଁ କି ପାତ୍ରରେ ତୈଳର ଅଭାବ
ରହିବ ନାହିଁ।’”
15ତେଣୁ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ଘରକୁ ଗଲା ଓ ଏଲୀୟଙ୍କ
ବାକ୍ୟାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲା। ଏଲୀୟ, ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଓ
ତା'ର ପୁତ୍ର ପାଇଁ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯଥେଷ୍ଟ ଭୋଜନ
କରିବାକୁ ଥିଲା। 16ସେହି ମଇଦା କଳସ ଓ ତୈଳପାତ୍ର
କେବେ ଶୂନ୍ୟ ହେଲା ନାହିଁ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଏଲୀୟ ମାଧ୍ୟମରେ
ଯାହାସବୁ କହିଥିଲେ ସେ ସମସ୍ତ ଘଟିଲା।
17କିଛିଦିନ ଉତ୍ତାରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକର ପୁତ୍ରଟି ଅସୁସ୍ଥ
ହେଲା। ତା'ର ପୀଡ଼ା ଏତେ ବଢିଗଲା ଯେ ତା'ର ପ୍ରଶ୍ୱାସ
ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା। 18ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ଏଲୀୟଙ୍କୁ
କହିଲେ, “ହେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ, ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ତୁମ୍ଭର କ'ଣ ଅଛି? ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ମୋର ପାପ ସ୍ମରଣ
କରେଇବାକୁ ଓ ମୋର ପୁତ୍ରର ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହେବା ପାଇଁ
ଆସିଅଛ?”
19ତହୁଁ ଏଲୀୟ ତାକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରକୁ ମୋତେ
ଦିଅ।” ଏଲୀୟ ତା'ର କୋଳରୁ ପୁଅକୁ ନେଲେ ଓ ଆପଣା
ରହିବା କୋଠରୀକୁ ନେଇଯାଇ ଆପଣା ଶଯ୍ୟାରେ ତାକୁ
ଶୁଆଇ ଦେଲେ। 20ତା'ପରେ ଏଲୀୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରି କହିଲେ, “ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର, ଏହି ସ୍ତ୍ରୀ
ଲୋକଟି ମୋତେ ତା'ର ଗୃହରେ ଆଶ୍ରୟ ଦେଇଛି। ତୁମ୍ଭେ
ତା'ର ପୁତ୍ରକୁ ବଧକରି ତା'ପ୍ରତି କାହିଁକି ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇଲ?”
21ତା'ପରେ ଏଲୀୟ ବାଳକ ଉପରେ ତିନିଥର ନିଜକୁ ଲମ୍ବାଇ
ଦେଲେ। ତା'ପରେ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, “ହେ
ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର, ଏହି ମୃତ ଶରୀରକୁ ଜୀବନ
ପ୍ରଦାନ କର।”
22ସଦାପ୍ରଭୁ ଏଲୀୟର ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଏବଂ
ବାଳକଟି ପ୍ରଶ୍ୱାସ ନେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା ଓ ପୁଣି ଜୀବନ
ଫେରି ପାଇଲା। 23ତା'ପରେ ଏଲୀୟ ପୁଅଟିକୁ ଧରି ତଳକୁ
ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ ଓ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟିକୁ କହିଲେ,
“ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର ଜୀବିତ।”
24ତହୁଁ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ଏଲୀୟଙ୍କୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଯେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ଓ ତୁମ୍ଭ ମୁଖରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ
ଯେ ସତ୍ୟ ମୁଁ ଏହା ଏବେ ଜାଣିଲି।”

ଏଲୀୟ ଓ ବାଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣ

18 ଅନାବୃଷ୍ଟିର ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏଲୀୟଙ୍କୁ
କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ରାଜା ଆହାବ୍‌ଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ
କର। ଆମ୍ଭେ ଭୂମିକୁ ଶୀଘ୍ର ବୃଷ୍ଟି ପଠାଇବୁ।" 2ତେଣୁ ଏଲୀୟ
ରାଜା ଆହାବଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଗଲେ।

ସେ ସମୟରେ ଶମରୀୟାରେ ପ୍ରବଳ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା।
3ତେଣୁ ରାଜା ଆହାବ୍ ରାଜଗୃହର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଓବଦୀୟଙ୍କୁ
ଡକାଇଲେ। ଓବଦୀୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଅନୁଗାମୀ ଥିଲେ।
4ପୁଣି ଯେଉଁ ସମୟରେ ଈଷେବଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରୁଥିଲେ ସେ ସମୟରେ
ଓବଦୀୟ ଏକଶତ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ନେଇ ପଚାଶ ଜଣ କରି
ଗୋଟିଏ ଗହ୍ୱର ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚାଇ ରଖି ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ନ ଜଳ
ଦେଇ ପ୍ରତିପାଳନ କରିଥିଲେ। 5ଆହାବ୍ ଓବଦୀୟଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ମୋ ସହିତ ଆସ, ଆସ ଯିବା ଏବଂ ଦେଶର ସବୁ ଝରଣା
ଓ ନଦୀ କୂଳ ଦେଖିବା। ଆମ୍ଭେ ଯଦି ଆମ୍ଭର ଅଶ୍ୱଗୁଡ଼ିକ ଓ
ଗଧମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଚୁର ଘାସ ପାଇ ପାରିବା ତେବେ ଆମ୍ଭେ
ଆମ୍ଭର ପଶୁମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ।" 6ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ
ପ୍ରାନ୍ତକୁ ଜଳର ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବାକୁ ଗଲେ। ଆହାବ୍ ଗୋଟିଏ
ଦିଗରେ ଓ ଓବଦୀୟ ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ ଗଲେ। 7ଓବଦୀୟ ପଥ
ମଧ୍ୟରେ ଯାଉ ଯାଉ ଏଲୀୟଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ। ସେ ସଙ୍ଗେ
ସଙ୍ଗେ ଏଲୀୟଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଲେ ଓ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇ ପ୍ରଣାମ କରି
କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ମୋର ମହାଶୟ ଏଲୀୟ?"

8ଏଲୀୟ ତହିଁ ଉତ୍ତର କଲେ, "ହଁ, ମୁଁ ଏଲୀୟ, ଯାଅ
ତୁମ୍ଭ ମୁନିବଙ୍କୁ ଜଣାଅ ମୁଁ ଏଠାରେ ଅଛି।"

9ତା'ପରେ ଓବଦୀୟ କହିଲେ, "ଯଦି ମୁଁ ଆହାବ୍‌ଙ୍କୁ
ତୁମ୍ଭର ଉପସ୍ଥିତି କହେ, ତେବେ ସେ ମୋତେ ବଧ
କରିବେ। ମୁଁ ତ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ କିଛି ଅପରାଧ କରି ନାହିଁ,
ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କାହିଁକି ମରାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛ?"
10ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି। ମୁଁ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି କହୁଛି, ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ
ଏପରି କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠୀ ବା ରାଜ୍ୟ ନାହିଁ ଯେଉଁସ୍ଥାନକୁ
ମୋର ପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବାକୁ ପଠାଇ ନାହାଁନ୍ତି।
ତୁମ୍ଭକୁ ଖୋଜିବାକୁ ରାଜା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶକୁ ଲୋକ ପଠାଇ
ଅଛନ୍ତି। ସେହି ଦେଶର ଶାସକମାନଙ୍କୁ ଶପଥ କରିବା ପାଇଁ
ବାଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ସେମାନଙ୍କ
ଦେଶରେ ପାଇ ନାହାନ୍ତି। 11ଏବେ ତୁମ୍ଭେ କହୁଛ, ଯାଅ ଓ
ତୁମ୍ଭ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କୁହ ଏଲୀୟ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି। 12ଯଦି ମୁଁ ଯାଇ
ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ରାଜା ଆହାବ୍‌ଙ୍କୁ ଜଣାଏ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆତ୍ମା
ତୁମ୍ଭକୁ ମୋର ଅଜଣା ସ୍ଥାନକୁ ନେଇଯିବେ। ଯେତେବେଳେ
ଆହାବ୍ ତୁମ୍ଭକୁ ନ ପାଇବେ ସେ ମୋତେ ହତ୍ୟା କରିବେ।
ମାତ୍ର ମୁଁ ବାଲ୍ୟ କାଳରୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ ହୋଇ
ଆସୁଛି। 13ମୁଁ ଯାହା କରିଛି ତୁମ୍ଭେ ସେ ସବୁ ଜାଣିଛ।
ଈଷେବଲ ଯେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ
ମାରିପକାଉ ଥିଲା। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକଶତ
ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ନେଇ ପଚାଶ ଜଣ କରି ଦୁଇଟି ଗହ୍ୱରରେ
ଲୁଚାଇ ରଖିଥିଲି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ନ ଜଳ ଦେଇ ଭରଣ
ପୋଷଣ କରିଥିଲି। 14ଏବେ ତୁମ୍ଭେ କହୁଛ, ଯାଅ, ତୁମ୍ଭ
ମୁନିବଙ୍କୁ କୁହ ଏଲୀୟ ଏଠାରେ ଅଛି। ତହିଁରେ ସେ ମୋତେ
ବଧ କରିବେ।"

15ଏଲୀୟ ଉତ୍ତର କଲେ, "ସର୍ବଶକ୍ତିମୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଜୀବିତ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛି, ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ରାଜାଙ୍କୁ
ଆଜି ଦେଖା କରିବି।"

16ତେଣୁ ଓବଦୀୟ ରାଜା ଆହାବ୍‌ଙ୍କୁ ଏଲୀୟଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି
ଜଣାଇଲେ। ରାଜା ଏଲୀୟଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଗଲେ।

17ଆହାବ୍ ଏଲୀୟଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ସେହି,
ଯେ ଇସ୍ରାୟେଲର ଦୁଃଖର କାରଣ?"

18ଏଲୀୟ କହିଲେ, "ନା, ମୁଁ ଇସ୍ରାୟେଲର ଅସୁବିଧା
କରି ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭର ପିତୃବଂଶ ଏହି ଅସୁବିଧାର
କାରଣ। ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ମାନିବା ବନ୍ଦ
କରି ଭଣ୍ଡ ଦେବତା ବାଲ୍‌ର ପୂଜା କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲ।
19ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ଲୋକ ପଠାଇ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାୟେଲକୁ କର୍ମିଲ
ପର୍ବତରେ ଦେଖା କରିବାକୁ କୁହ। ବାଲ୍ ଦେବତାର 450
ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଓ ଅଶେରା ବେଦୀର 400 ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ
ସେହି ପର୍ବତରେ ଦେଖା କରିବାକୁ ଏକତ୍ର କର। ଯେଉଁମାନେ
ସାଧାରଣତଃ ଈଷେବଲର ମେଜରେ ଭୋଜନ କରନ୍ତି ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କୁ ପର୍ବତକୁ ଆଣ।"

20ତେଣୁ ଆହାବ୍ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟଙ୍କୁ ଓ ସେହି
ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ କର୍ମିଲ ପର୍ବତକୁ ଡକାଇଲେ। 21ଏଲୀୟ
ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ
କେତେକାଳ ଦ୍ୱିମତ ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ଦେହରେ ରହିବ? ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର
ପ୍ରକୃତ ଅନୁସରଣକାରୀ ହୁଅ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ ସତ୍ୟ
ଭାବୁଛ। ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଯଦି ବାଲଦେବତା ସତ୍ୟ ବୋଲି
ଭାବୁଛ, ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କର।"

କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ କିଛି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ। 22ତେଣୁ
ଏଲୀୟ କହିଲେ, "ମୁଁ ଏଠାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏକମାତ୍ର
ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଅଛି, ମାତ୍ର ବାଲ୍‌ର 450 ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା
ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି। 23ଦୁଇଟି ବୃଷଭ ଆଣ। ବାଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା
ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ନେଉ ଏବଂ ତାକୁ ବଧ କରି ତାକୁ
ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି କାଠ ଉପରେ ରଖୁ। ସେମାନେ ସେଥିରେ
ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ମୋତେ ମଧ୍ୟ
ଗୋଟିଏ ବୃଷଭ ଦିଆଯାଉ। ଠିକ୍ ସେହିପରି ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି କାଠ ଉପରେ ରଖିବି। ଏବଂ ମୁଁ ତାକୁ ଅଗ୍ନି
ଲଗାଇବି। 24ତୁମ୍ଭେ ବାଲ୍ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣ ତୁମ୍ଭ ଦେବତାକୁ
ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ ଓ ମୁଁ ମୋର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିବି। ତହିଁରେ ଯେଉଁ ପରମେଶ୍ୱର ଅଗ୍ନିଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତର
ଦେବେ ସେହି ପ୍ରକୃତ ପରମେଶ୍ୱର।" ତା'ପରେ ସମସ୍ତ
ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଏକମତ ହେଲେ ଏବଂ କହିଲେ,
ଯାହା ତୁମ୍ଭେ କୁହ ଉତ୍ତମ ଅଟେ।

25ଏଲୀୟ ବାଲ୍ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ
ତ ଏଠାରେ ଅନେକ ଅଛ। ପ୍ରଥମେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୋଟିଏ
ବୃଷଭ ପସନ୍ଦ କର। ବୃଷଭଟିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଏବଂ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦେବତାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର। ମାତ୍ର ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ
କର ନାହିଁ।"

26ତେଣୁ ସେମାନେ ବୃଷଭଟିକୁ ନେଲେ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। ସେମାନେ ପ୍ରାତଃକାଳରୁ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଲ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର କହଲେ, "ହେ ବାଲ୍, ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ବନତି ଶୁଣ।" ମାତ୍ର କୌଣସି ଶବ୍ଦ ହେଲାନାହିଁ କ କେହ ଉତ୍ତର କଲେ ନାହିଁ। ସମସ୍ତ ଭବଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣ ସେମାନଙ୍କ ନର୍ମିତ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ଚାରପଟେ ନାଚଲେ। ମାତ୍ର ଅଗ୍ନି ସଂଘଟିତ ହେଲା ନାହିଁ।

27ଏଲୟ ସେମାନଙ୍କୁ ପରହାସ କର କହଲେ, "ଯଦ ବାଲ୍ ସତ୍ୟ ଦେବତା, ତେବେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଡାକ, ସେ ହୁଏତ ଧ୍ୟାନ କରୁଥିବ କମ୍ବା ବାହାରକୁ ଯାଇଥିବ, କମ୍ବା ଯାତ୍ରା କରୁଥିବ, ଅବା ସେ ନଦ୍ରିତ ଥିବ, ଏଣୁ ତାକୁ ଜାଗ୍ରତ କରବାକୁ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଡାକ।" 28ତେଣୁ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ। ସେମାନେ ଖଣ୍ଡା ଓ ବର୍ଚ୍ଛାରେ ନଜକୁ କ୍ଷତ ବକ୍ଷତ କଲେ। ଏହପର ସେମାନେ ପୂଜା କରୁଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ଶରୀରରୁ ଧାର ଧାର ରକ୍ତ ବହଲା। 29ଅପରାହ୍ନ ଅତକ୍ରାନ୍ତ ହେଲା, ମାତ୍ର ଅଗ୍ନି ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ନାହିଁ। ସେମାନେ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳୀନ ବଳଦାନ ଉତ୍ସର୍ଗ କରବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଳାପ କର ଚାଲଲେ। କନ୍ତୁ କୌଣସି ଶବ୍ଦ ହେଲା ନାହିଁ, ବାଲ୍ କଛ ଉତ୍ତର କଲେ ନାହିଁ କମ୍ବା କେହ ମନୋଯୋଗ କଲେ ନାହିଁ।

30ତା'ପରେ ଏଲୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଡାକ କହଲେ, "ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ ନକଟକୁ ଆସ।" ତେଣୁ ସେମାନେ ଏଲୟର ଚାର ପାଖରେ ଏକତ୍ରୀତ ହେଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିବା ଯଜ୍ଞବେଦୀକୁ ଏଲୟ ପୁନନର୍ମାଣ କଲେ। 31ଏଲୟ ବାରଗୋଟି ପଥର ପାଇଲେ। ଏହ ବାରଟି ପଥର ବାରଟି ଗୋଷ୍ଠୀ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା। ଏହ ବାରଟି ଗୋଷ୍ଠୀ ଯାକୁବଙ୍କର ବାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ନାମ ଅନୁସାରେ ହେଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଇଶ୍ରାୟେଲ ନାମ ଦେଇଥିଲେ। 32ଆଉ ସେହ ପଥରରେ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ପୁନଃନର୍ମାଣ କର ସେହ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ଦୁଇମହଣ ବହନ ଧରଲା ଭଳ ଏକ ଖାଇ ନର୍ମାଣ କଲେ। 33ତା'ପରେ ସେ ଯଜ୍ଞବେଦୀ କାଠ ସଜାଇ ସେହ କାଠ ଉପରେ ବୃଷଭକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କର କାଟି ଥୋଇଲେ। 34ତା'ପରେ ଏଲୟ କହଲେ, "ଚାରଟି କଳସ ଜଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ସେହ ହୋମାର୍ଥକ ବଳର ମାଂସ ଓ କାଠ ଉପରେ ଢାଳ।" ପୁଣି ଏଲୟ କହଲେ, "ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ପାଇଁ ତାହା କର।" ତା'ପରେ ପୁଣି କହଲେ, "ତୃତୀୟ ଥର ପାଇଁ ତାହା କର।" ସେମାନେ ପ୍ରତିଥର ତାହାହିଁ କଲେ। 35ତଦ୍ଦ୍ୱାରା ଯଜ୍ଞବେଦୀରୁ ଜଳ ବହ ଖାଇଟିକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲା।

36ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳୀନ ପ୍ରାର୍ଥନା ଉତ୍ସର୍ଗ କରବା ସମୟରେ ଏଲୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନକଟକୁ ଗଲେ ଓ କହଲେ, "ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଅବ୍ରହାମ, ଇସ୍‌ହାକ ଓ ଯାକୁବର ପରମେଶ୍ୱର ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଆଜି ପ୍ରମାଣ କର ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଇଶ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଓ ମୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭର ସେବକ ଏବଂ ମୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭ ବାକ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଏହସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରଅଛ। 37ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର ଦଅ। ଆଉ ଏହ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ଦଅ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ପରମେଶ୍ୱର, ତାହା ହେଲେ ସେମାନେ ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣରେ ଜାଣିବେ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ନକଟକୁ ଫେରାଇ ଆଣିଛ।"

38ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରେରତ ଅଗ୍ନି ପ୍ରଜ୍ୱଳତ ହେଲା ଓ ସେହ ଅଗ୍ନି ହୋମାର୍ଥକ ବଳ, କାଠ, ପ୍ରସ୍ତର, ଧୂଳ ଗ୍ରାସ କର ଯଜ୍ଞବେଦୀର ଚାରପାଖରେ ଥିବା ଖାଇର ଜଳକୁ ଶୁଷ୍କ କର ଦେଲା। 39ଏହା ଦେଖି ସମଗ୍ର ଲୋକ ଭୂମିରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇ କହଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁ ହିଁ ପରମେଶ୍ୱର, ସଦାପ୍ରଭୁ ହିଁ ପରମେଶ୍ୱର।"

40ତା'ପରେ ଏଲୟ ସେମାନଙ୍କୁ କହଲେ, "ବାଲ୍‌ର ସମସ୍ତ ଭବଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଧର, କାହାରକୁ ଛାଡ଼ ନାହିଁ।" ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତ ଭବଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଧରଲେ। ତତ୍ପରେ ଏଲୟ ସେମାନଙ୍କୁ କୀଶୋନ ନଦୀ ନକଟକୁ ନେଇ ସେଠାରେ ହତ୍ୟା କଲେ।

ପୁନର୍ବାର ବର୍ଷାର ଆଗମନ

41ତତ୍ପରେ ଏଲୟ ରାଜା ଆହାବ୍‌ଙ୍କୁ କହଲେ, "ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ପାନ, ଭୋଜନ କର। କାରଣ ପ୍ରବଳ ବର୍ଷା ଆସୁଅଛ।" 42ତେଣୁ ରାଜା ଆହାବ୍ ଭୋଜନ ନମନ୍ତେ ଗଲେ। ଏଲୟ କର୍ମିଲର ପର୍ବତର ଉପରକୁ ଚଢିଲେ ଆଗାରେ ପଡଲେ ଏବଂ ଆପଣା ଆଣ୍ଠୁ ମଧରେ ମୁଣ୍ଡ ରଖିଲେ। 43ତା'ପରେ ଏଲୟ ତାଙ୍କର ସେବକକୁ କହଲେ, "ସମୁଦ୍ର ଆଡକୁ ଅନାଅ।"

ତହୁଁ ସେ ଉଠିଲା ଏବଂ ସମୁଦ୍ର ଆଡକୁ ଅନାଇଲା ଏବଂ କହଲା, "ମୁଁ କଛ ଦେଖୁନାହିଁ।" ଏହପର ଭାବରେ ଏଲୟ ତାଙ୍କୁ ସାତଥର ଯାଇ ଆସିବାକୁ କହଲେ। 44ସପ୍ତମ ଥରରେ ସେବକ ଫେରଆସି କହଲା, "ମୁ ମନୁଷ୍ୟର ହାତମୁଠା ସଦୃଶ ଖଣ୍ଡେ କ୍ଷୁଦ୍ର ମେଘ ସମୁଦ୍ରରୁ ଉଠିବାପର ଦେଖୁଛ।"

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଲୟ ସେବକକୁ କହଲେ, "ଯାଅ ଏବଂ ଆହାବ୍‌ଙ୍କୁ କୁହ: ତୁମ୍ଭର ରଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଘରକୁ ଚାଲ ଯାଆନ୍ତୁ ନଚେତ୍ ବର୍ତ୍ତମାନ ବର୍ଷା ତୁମ୍ଭର ଯାତ୍ରାକୁ ଅଟକାଇବ।"

45ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ପରେ ଆକାଶ କଳା ମେଘରେ ଆବୃତ୍ତ ହୋଇ ପବନ ବହ ପ୍ରବଳ ବୃଷ୍ଟି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା। ଆହାବ୍ ତାଙ୍କର ରଥରେ ବସି ଯିଷ୍ରିୟେଲକୁ ଗଲେ। 46ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶକ୍ତ ଏଲୟଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ଲା। ସେ ନଜର କଟି ବସ୍ତ୍ରକୁ ଶକ୍ତ ଭାବରେ ବାନ୍ଧି ଯିଷ୍ରିୟେଲର ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆହାବ୍‌ଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ଦୌଡ଼ଗଲେ।

ସିନାଇ ଶୃଙ୍ଗରେ ଏଲୟ

19 ଆହାବ୍ ଏଲୟଙ୍କର ସମସ୍ତ କୃତ କର୍ମର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ ସେ କପର ଖଡ୍ଗରେ ସମସ୍ତ ଭବଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରଥିଲେ, ସେ ସମସ୍ତ ଇଷେବଲକୁ ଜଣାଇଲେ। 2ତେଣୁ ଇଷେବଲ ଏଲୟଙ୍କ ନକଟକୁ ଦୂତ ପଠାଇଲେ, "ମୁଁ ପ୍ରତଜ୍ଞା କରୁଛ, ଆସନ୍ତା କାଲ ଠିକ୍ ଏହ ସମୟରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରବ, ଠିକ୍ ତୁମ୍ଭେ ସେହ ଭବଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲାପର। ଯଦ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ହତ୍ୟା ନ କରେ, ତେବେ ଦେବତାଗଣ ମୋତେ ଅଧିକ ଦଣ୍ଡ ଦେଇପାରନ୍ତ।"

3ଯେତେବେଳେ ଏଲୟ୍ ଏ ସମ୍ବାଦ ଶୁଣିଲେ, ସେ
ଭୟଭୀତ ହେଲେ। ତେଣୁ ସେ ନିଜ ପ୍ରାଣ ବଞ୍ଚାଇବା
ନିମନ୍ତେ ନିଜର ସେବକ ସହିତ ଯିହୁଦାର ବେରଶେବାକୁ
ଚାଲିଗଲେ ଓ ତାକୁ ସେ ସେଠାରେ ଛାଡ଼ିଲେ। 4ଏଲୟ୍
ପ୍ରାନ୍ତର ଭିତରେ ଦିନସାରା ଚାଲି ଏକ ରୋତମ ବୃକ୍ଷମୂଳରେ
ବସି ପଡ଼ିଲେ ଓ ନିଜର ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ,
"ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ ହେଲାଣି, ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରାଣ ନିଅ,
କାରଣ ମୁଁ ମୋର ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କଠାରୁ ଭଲ ନୁହେଁ।"

5ତା'ପରେ ଏଲୟ୍ ସେ ରୋତମ ଗଛମୂଳରେ ନିଦ୍ରା
ଗଲେ। ଏହାପରେ ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଆସିଲେ ଓ ତାକୁ ସ୍ପର୍ଶ
କରି କହିଲେ, "ଉଠ! ଭୋଜନ କର।" 6ଅନନ୍ତର ଏଲୟ୍
ଦେଖିଲେ ତାଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ପାଖରେ ଅଙ୍ଗାରରେ ପକ୍ୱ ଏକ ପିଠା
ଓ ଏକ ଜଳପାତ୍ର ଅଛି। ସେ ଭୋଜନ ଓ ପାନକରି
ପୁନର୍ବାର ଶୟନ କଲେ।

7ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ପୁନର୍ବାର ଦ୍ୱିତୀୟଥର ଆସି
ସ୍ପର୍ଶ କଲେ ଓ କହିଲେ, "ଉଠ! ଭୋଜନ କର। କାରଣ
ତୁମ୍ଭେ ଦୀର୍ଘ ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବା ଦରକାର।"
8ତେଣୁ ଏଲୟ୍ ଉଠି ଭୋଜନ ପାନ କଲେ। ସେ ଖାଦ୍ୟରେ
ଏତେ ଶକ୍ତି ଲାଭ କଲେ ଯେ ସେ ଚାଳିଶ ଦିନ ଓ ଚାଳିଶ
ରାତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପର୍ବତ ହୋରେବ ପହଞ୍ଚିଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲି
ଚାଲି ଗଲେ। 9ସେଠାରେ ଏଲୟ୍ ଏକ ଗହ୍ୱରରେ ରାତ୍ରି
ଯାପନ କଲେ।

ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ହେ ଏଲୟ୍,
ତୁମ୍ଭେ ଏଠାରେ କ'ଣ କରୁଛ?"

10ଏଲୟ୍ ଉତ୍ତର କଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ
ପରମେଶ୍ୱର, ମୁଁ ମୋର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦେଇ ତୁମ୍ଭର
ସେବା କଲି। ମାତ୍ର ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭର ନିୟମ
ଭଙ୍ଗ କଲେ ଓ ତୁମ୍ଭର ଯଜ୍ଞବେଦୀକୁ ଧ୍ୱଂସ କଲେ। ତୁମ୍ଭର
ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣଙ୍କୁ ବଧ କଲେ। ମୁଁ କେବଳ
ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲି। ସେମାନେ ମୋ ପ୍ରାଣ ନେବାକୁ ମଧ୍ୟ
ଅନ୍ୱେଷଣ କରୁଛନ୍ତି।"

11ତା'ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏଲୟ୍‌କୁ କହିଲେ, "ଯାଅ, ପର୍ବତ
ଉପରେ ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡ଼ା ହୁଅ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପାଖ ଦେଇ
ଅତିକ୍ରମ କରିବି।" ତା'ପରେ ପ୍ରବଳ ଓ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ବାୟୁ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପର୍ବତଗଣଙ୍କୁ ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ କଲା ଓ
ଶୈଳସବୁ ଭାଙ୍ଗି ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡିତ ହେଲା। ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ
ସେହି ବାୟୁରେ ନଥିଲେ। ପୁଣି ପ୍ରବଳ ପବନ ପରେ
ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା, ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ଭୂମିକମ୍ପରେ ନଥିଲେ।
12ଭୂମିକମ୍ପ ପରେ ସେଠାରେ ଅଗ୍ନି ବ୍ୟାପିଲା, ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ
ସେହି ଅଗ୍ନିରେ ନ ଥିଲେ। ଅଗ୍ନି ପରେ ଏକ ଶାନ୍ତ କ୍ଷୁଦ୍ର
ରବ ହେଲା।

13ଯେତେବେଳେ ଏଲୟ୍ ସେହି ରବ ଶୁଣିଲେ, ସେ ନିଜ
ବସ୍ତ୍ରରେ ନିଜର ମୁଖକୁ ଆଚ୍ଛାଦନ କଲେ ଓ ଗହ୍ୱରର
ପ୍ରବେଶ ପଥ ନିକଟରେ ଯାଇ ଛିଡ଼ା ହେଲେ। ସେହିସ୍ୱର
କହିଲା, "ହେ ଏଲୟ୍, ତୁମ୍ଭେ ଏଠାରେ କ'ଣ କରୁଛ?"

14ଏଲୟ୍ କହିଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର,
ମୁଁ ମୋର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଦେଇ ତୁମ୍ଭକୁ ସେବା କଲି ମାତ୍ର
ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଯେଉଁ ନିୟମ ଥିଲା
ତାକୁ ଭଙ୍ଗ କଲେ। ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଯଜ୍ଞବେଦୀକୁ ଧ୍ୱଂସ
କଲେ। ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ବଧ
କଲେ। ମୁଁ ଏକମାତ୍ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଯିଏ କି ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବଞ୍ଚିଛି। ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ମୋତେ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ
ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି।"

15ତହୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଦମ୍ମେଶକ ପ୍ରାନ୍ତରକୁ
ଯାଇଥିବା ପଥରେ ଫେରିଯାଅ। ଦମ୍ମେଶକକୁ ଯାଅ ଓ
ସେଠାରେ ହସାୟେଲକୁ ଅରାମର ସିଂହାସନରେ ଅଭିଷିକ୍ତ
କର। 16ଆଉ ନିମ୍‌ଶିର ପୁତ୍ର ଯେହୂକୁ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଉପରେ
ରାଜାଭିଷିକ୍ତ କର। ଆଉ ଆବେଲମହୋଲା ନିବାସୀ ଶାଫଟର
ପୁତ୍ର ଇଲୀଶାୟକୁ ତୁମ୍ଭ ସ୍ଥାନରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ରୂପେ
ଅଭିଷେକ କର। 17ତହିଁରେ ଯେଉଁ ଲୋକ ହସାୟେଲର
ଖଡ୍ଗରୁ ବଞ୍ଚିବ ଯେହୂ ତାକୁ ବଧ କରିବ ଓ ଯେ ଯେହୂର
ଖଡ୍ଗରୁ ବଞ୍ଚିବ ତାହାକୁ ଇଲୀଶାୟ ବଧ କରିବ। 18ମୁଁ
ଇଶ୍ରାୟେଲରେ 7,000 ଜଣଙ୍କୁ ଛାଡିଦେବି, ଯେଉଁମାନେ
କେବେ ବାଲ୍ ଦେବତାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରି ନାହାନ୍ତି। ଏପରିକି
ସେମାନେ କେବେ ବାଲ୍ ପ୍ରତିମାକୁ ଚୁମ୍ବନ କରି ନାହାନ୍ତି।"

ଇଲୀଶାୟ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ହେଲେ

19ସେଠାରୁ ଏଲୟ୍ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି ଶାଫଟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଇଲୀଶାୟଙ୍କୁ
ଖୋଜିବାକୁ ଗଲେ। ଇଲିଶାୟ ବାରହଳ ବଳଦ ଆଗରେ
ରଖି ହଳ ବୁଲାଉଥିଲେ ଓ ସେ ଦ୍ୱାଦଶ ହଳରେ ଥିଲେ।
ଏଲୟ୍ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ ଓ ଆପଣା କୋଟ୍‌କୁ ତା'
ଉପରେ ପକାଇଲେ। 20ତହିଁରେ ଇଲୀଶାୟ ବଳଦ ଛାଡ଼ି
ଏଲୟ୍‌ଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଦୌଡ଼ି କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ବିନୟ
କରୁଛି, ମୋ ପିତା ମାତାଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ କରିବାକୁ ମୋତେ
ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତୁ। ତା'ପରେ ମୁଁ ବିଦାୟ ନେଇ ତୁମ୍ଭ ପଛେ
ପଛେ ଯିବି।"

ଏଲୟ୍ ଉତ୍ତର କଲେ, "ତାହା ଉତ୍ତମ କଥା, ଯାଅ, ମୁଁ
ତୁମ୍ଭକୁ ଅଟକାଉ ନାହିଁ।"

21ତା'ପରେ ଇଲୀଶାୟ ତାଙ୍କ ପରିବାର ସହିତ ଉତ୍ତମ
ଭୋଜନ କଲେ। ସେ ବଳଦ ହଳକ ନେଇ ବଧ କଲେ ଓ
ଯୁଆଳି କାଠରେ ମାଂସ ରାନ୍ଧି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ ଦେଲେ।
ତା'ପରେ ସେ ଏଲୟ୍‌ଙ୍କ ପଶ୍ଚାଦ୍‌ଗମନ କରି ତାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ
କାରୀ ହେଲେ।

ବିନ୍‌ହଦଦ୍ ଓ ଆହାବ୍ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ

20 ଅରାମର ରାଜା ବିନ୍‌ହଦଦ୍ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ
ଏକତ୍ରିତ କଲେ। ପୁଣି ତାଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ ବତିଶ
ଜଣ ରାଜା ଆଉ ଅଶ୍ୱଗଣ ଓ ରଥମାନ ସଙ୍ଗରେ ଥିଲେ।
ପୁଣି ସେ ଯାଇ ଶମରିୟା ଅବରୋଧ କରି ତହିଁ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। 2ତା'ପରେ ଇଶ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଆହାବ୍ ନଗର
ଭିତରକୁ ଦୂତଗଣ ପ୍ରେରଣ କଲେ। 3ସେହି ବାର୍ତ୍ତା ଥିଲା,
"ବିନ୍‌ହଦଦ୍ କହନ୍ତି, 'ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ରୂପା, ସୁନା
ମୋତେ ଦେବ। ଆଉ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଓ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ
ମୋତେ ଦେଇଦେବ।'"

4ଇଶ୍ରାୟେଲ ରାଜା ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ,
ମହାରାଜ, ଆପଣଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ମୁଁ ଓ ମୋର ସର୍ବସ୍ୱ
ଆପଣଙ୍କର।"
5ତା'ପରେ ଦୂତମାନେ ଆହାବ୍‌ଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଆସି
କହିଲେ, "ବିନହଦଦ୍ କହନ୍ତି, 'ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ରୂପା, ସୁନା,
ଭାର୍ଯ୍ୟା ଓ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମୋ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କର ବୋଲି
ମୁଁ କହି ପଠାଇଲି। 6ଆସନ୍ତାକାଲି ପ୍ରାୟ ଏହି ସମୟରେ ମୁଁ
ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ମୋର ଦାସମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବି, ସେମାନେ
ତୁମ୍ଭର ଗୃହ ଓ ତୁମ୍ଭ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କର ଗୃହ ଅନୁସନ୍ଧାନ
କରିବେ। ଯାହା କିଛି ମୂଲ୍ୟବାନ ଜିନିଷ ପାଇବେ ସେମାନେ
ନେଇଯିବେ।'"
7ତେଣୁ ରାଜା ଆହାବ୍ ଦେଶର ସମସ୍ତ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗଙ୍କୁ
ଡକାଇଲେ ଏବଂ କହିଲେ, "ମୁଁ ବିନୟ କରି କହୁଛି, ବିଚାର
କର, ବିନ୍‌ହଦଦ୍ ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି। ପ୍ରଥମେ ସେ
ମୋର ଭାର୍ଯ୍ୟା, ମୋର ସନ୍ତାନଗଣ, ମୋର ସୁନା, ରୂପା
ନେବାକୁ ଲୋକ ପଠାଇଲା ଓ ସେ ସବୁ ଦେବାକୁ ମୁଁ ସମ୍ମତ
ହେଲି। ମାତ୍ର ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସବୁକିଛି ନେବାକୁ ଚାହୁଁଛି।"
8ଏଥିରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକ ରାଜାଙ୍କୁ
କହିଲେ, "ଆପଣ ତାଙ୍କ କଥାରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ
କିମ୍ବା ସେଥିରେ ସମ୍ମତ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ।"
9ବର୍ତ୍ତମାନ ଆହାବ୍ ବିନହଦଦ୍‌ଙ୍କ ନିକଟକୁ ସମ୍ବାଦ ପଠାଇ
କହିଲେ, "ପ୍ରଥମେ ଆପଣ ଯାହା କହିଥିଲେ ମୁଁ ତାହା
କରିବି ମାତ୍ର ଦ୍ୱିତୀୟରେ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ତାହା ପାଳନ
କରିବି ନାହିଁ।"
ରାଜା ବିନ୍‌ହଦଦ୍‌ଙ୍କର ଦୂତମାନେ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାର୍ତ୍ତା
ନେଇ ଫେରିଗଲେ। 10ତା'ପରେ ସେହି ଦୂତମାନେ ଅନ୍ୟ
ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ନେଇ ବିନ୍‌ହଦଦ୍‌ଠାରୁ ଫେରି ଆସିଲେ ଓ
କହିଲେ, "ମୁଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛି ଯେ, ଶମରୀୟାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଧୂଳିସାତ୍ କରିବି। ସେ ନଗରରେ କିଛି ରହିବ ନାହିଁ। ଏପରି
ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଠାଏ ଧୂଳି ମଧ୍ୟ ଆଣିବାକୁ
ରହିବ ନାହିଁ। ଯଦି ମୁଁ ଏହା ନ କରେ ତେବେ ଦେବତାମାନଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ଅଧିକ ଦଣ୍ଡିତ ହୋଇପାରେ।"
11ରାଜା ଆହାବ୍ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ବିନ୍‌ହଦଦ୍‌ଙ୍କୁ କୁହ
ସାଞ୍ଜୁ ପରିଧାନ କରିଥିବା ଲୋକ ସାଞ୍ଜୁ କାଢ଼ିବା ପାଇଁ
ଜୀବିତ ଥିବା ଲୋକପରି ଦର୍ପ ନ କରୁ।"
12ରାଜା ବିନହଦଦ୍ ଅନ୍ୟ ରାଜାମାନଙ୍କ ସହିତ ପାନ
କରୁଥିବା ସମୟରେ ଦୂତମାନେ ଏ ସମ୍ବାଦ ଦେଲେ। ରାଜା
ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ।
ତେଣୁ ସେମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆକ୍ରମଣ
କରିବାକୁ ବାହାରିଲେ।
13ସେହି ସମୟରେ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଇଶ୍ରାୟେଲ
ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, "ହେ ରାଜା ଆହାବ୍,
ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କୁହନ୍ତି, 'ତୁମ୍ଭେ ଏହି ବିପୁଳ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ
ଦେଖୁଛ? ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭର ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ପରାଜିତ
କରାଇବି, ତାହା ହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ସଦାପ୍ରଭୁ ବୋଲି
ଜାଣିବ।"
14ତହୁଁ ଆହାବ୍ କହିଲେ, "କାହାଦ୍ୱାରା ପରାଜିତ କରାଇବେ?"
ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଯୁବା ଲୋକମାନଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା 'ଯେଉଁମାନେ ରାଜାଙ୍କର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ
ଥିଲେ।'"
ତା'ପରେ ରାଜା କହିଲେ, "କିଏ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ
ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଯାଉଛି?"
ସେ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ।"
15ତେଣୁ ଆହାବ୍ ପ୍ରଦେଶର ଯୁବା ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ
କରି ଗଣିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା 232 ହେଲା। ତା'ପରେ
ଇଶ୍ରାୟେଲର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ଗଣି ଦେଖିଲେ,
ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା 7,000 ହେଲା।
16ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ଯେତେବେଳେ ରାଜା ବିନ୍‌ହଦଦ୍ ଓ ବତିଶ
ଜଣ ଅନ୍ୟ ରାଜା ନିଜ ଶିବିରରେ ପାନ କରୁଥିଲେ ଓ ମତ୍ତ
ହୋଇଥିଲେ, ସେହି ସମୟରେ ଆହାବ୍ ଆକ୍ରମଣ ଆରମ୍ଭ
କରିଦେଲେ। 17ପ୍ରଦେଶର ଯୁବା ଅଧିପତିମାନେ ପ୍ରଥମେ
ଆକ୍ରମଣ କଲେ। ବିନହଦଦ୍‌ର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ବାଦ
ଦେଲେ: ଶମରୀୟାର ଲୋକମାନେ ଅଗ୍ରସର କରୁଛନ୍ତି
ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପାଇଁ। 18ତେଣୁ ବିନ୍‌ହଦଦ୍ କହିଲେ,
"ସେମାନେ ସନ୍ଧି ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ ତାଙ୍କୁ ଜୀବିତ ଧର ଓ
ଯଦି ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧପାଇଁ ଆସିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ
ଧର।"
19ଏହା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଦେଶର ଯୁବା ଅଧିପତିମାନେ ସେ
ଆକ୍ରମଣର ନେତୃତ୍ୱ ନେଲେ ଓ ଇଶ୍ରାୟେଲର ସୈନ୍ୟମାନେ
ତାଙ୍କର ଅନୁସରଣ କଲେ। 20ଇଶ୍ରାୟେଲର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୋଦ୍ଧା
ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିଥିବା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ, ତା'ପରେ
ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଅରାମୀୟମାନେ ପଳାୟନକାରୀମାନଙ୍କ
ପଛରେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ। ଅରାମର ରାଜା ବିନହଦଦ୍
ଅଶ୍ୱାରୋହୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଅଶ୍ୱ ପୃଷ୍ଠରେ ପଳାଇଯାଇ
ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କଲେ। 21ରାଜା ଆହାବ୍ ଅରାମର ସମସ୍ତ ଅଶ୍ୱ
ଓ ରଥକୁ ଅଧିକାର କରିବାର ନେତୃତ୍ୱ ନେଲେ ଓ
ଅରାମୀୟମାନଙ୍କୁ ସମୂଳେ ପରାଜିତ କଲେ।
22ତା'ପରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଆହାବ୍‌ଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ
କହିଲେ, "ଅରାମର ରାଜା ବିନହଦଦ୍ ପୁନର୍ବାର ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ
ଆସନ୍ତା ବସନ୍ତରେ ଆସିବ। ତୁମ୍ଭେ ଘରକୁ ଯାଇ ନିଜର
ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ସବଳ କର ଓ ଚିହ୍ନ। ସାବଧାନ ଭାବରେ
ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଦେବାକୁ ସୁଚିନ୍ତିତ ଯୋଜନା କର।"

ବିନ୍‌ହଦଦ୍‌ଙ୍କ ପୁନଃ ଆକ୍ରମଣ

23ବିନ୍‌ହଦଦ୍‌ର ଅଧିକାରୀମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ଇଶ୍ରାୟେଲର ଦେବତାଗଣ ପର୍ବତଗଣର ଦେବତାଗଣ ଅଟନ୍ତି।
ତେଣୁ ଇଶ୍ରାୟେଲୀମାନେ ବିଜୟୀ ହେଲେ। ଆମ୍ଭେମାନେ
ପର୍ବତରେ ଯୁଦ୍ଧକରି ହାରିଲୁ। ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ଯଦି
ପଦାରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା
ଅଧିକ ଶକ୍ତଶାଳୀ ହେବୁ। 24ଏହା ହିଁ ତୁମ୍ଭର କରିବା
ଉଚିତ୍। ଆଉ ସୈନ୍ୟଚାଳନା ଦାୟିତ୍ୱ ବତିଶ ରାଜାମାନଙ୍କ
ବଦଳରେ ସେନାପତିମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଦିଅନ୍ତୁ।
25"ଆଉ ଆପଣ ହରାଇଥିବା ସୈନ୍ୟ ବଦଳରେ ସୈନ୍ୟ,
ଅଶ୍ୱ ବଦଳରେ ଅଶ୍ୱ ଓ ରଥ ବଦଳରେ ରଥ ସଂଗ୍ରହ

କରନ୍ତୁ। ଆମ୍ଭେମାନେ ପଦାରେ ଲଢ଼ିବା। ପୁଣି ଆମ୍ଭେମାନେ
ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ବଳବାନ୍ ହେବା ଓ ଜିତିବା।”
ରାଜା ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତାବ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଓ ସେହିରୂପେ
କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ।
26ଅନନ୍ତର ପରବର୍ଷ ବସନ୍ତରେ ବିନ୍‌ହଦଦ୍ ଅରାମୀୟମାନଙ୍କୁ
ଏକତ୍ରୀତ କରି ଇସ୍ରାୟେଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ
ଅଫେକକୁ ଗଲେ।
27ଇସ୍ରାୟେଲୀୟ ସୈନ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ ଓ
ଅରାମୀୟ ସୈନ୍ୟଗଣ ଆଡ଼କୁ ମାଡ଼ି ଚାଲିଲେ। ସେମାନେ
ଅରାମୀୟମାନଙ୍କ ବିପରୀତ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଶିବିର ସ୍ଥାପନ କଲେ।
ମାତ୍ର ଇସ୍ରାୟେଲର ସୈନ୍ୟଗଣ ଦୁଇଟି କ୍ଷୁଦ୍ର ଛାଗପଲ ସଦୃଶ
ଦେଖା ଯାଉଥିଲା ବେଳେ ଅରାମୀୟମାନେ ସମଗ୍ର ଦେଶରେ
ବ୍ୟାପି ଯାଇଥିଲେ।
28ଏହି ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ଜଣେ ଲୋକ
ଆହାବ୍‌ଙ୍କୁ ଆସି କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତି, ‘ଅରାମୀୟ
ଲୋକମାନେ କହୁଛନ୍ତି ସଦାପ୍ରଭୁ ପର୍ବତଗଣ ପରମେଶ୍ୱର
ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତଳଭୂମିର ପରମେଶ୍ୱର ନୁହଁନ୍ତି। ତେଣୁ ମୁଁ
ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି ବିଶାଳ ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ପରାସ୍ତ କରିବାକୁ
ଦେବି। ଯାହା ଫଳରେ ମୁଁ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭେ ଜାଣି
ପାରିବ।’”
29ଦୁଇ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସାତଦିନ ଧରି ସମ୍ମୁଖାସମ୍ମୁଖୀ
ହୋଇ ଶିବିର ସ୍ଥାପନ କରି ରହିଲେ। ସପ୍ତମ ଦିନରେ ଯୁଦ୍ଧ
ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଓ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟ ସୈନ୍ୟମାନେ ଗୋଟିଏ
ଦିନରେ ଅରାମୀୟ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ 1,00,000 ପଦାତିକ
ସୈନ୍ୟ ବଧ କଲେ। 30ମାତ୍ର ଅବଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ଲୋକ
ଅଫେକକୁ ପଳାଇ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ। ଆଉ
27,000 ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ପାଚେରୀ ପଡ଼ିଲା। ବିନ୍‌ହଦଦ୍
ନଗର ମଧ୍ୟକୁ ପଳାଇ ଯାଇ ଏକ କୋଠରୀରେ ଲୁଚି
ରହିଲେ। 31ତାଙ୍କର ଦାସମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲ, “ଆମ୍ଭେ
ଶୁଣିଅଛୁ ଯେ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟ ରାଜାଗଣ ଦୟାଳୁ ଅଟନ୍ତି।
ଆମ୍ଭେ ଆପଣଙ୍କୁ ବିନୟ କରୁଛୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କଟିରେ ଅଖା
ପିନ୍ଧିବାକୁ ଓ ମୁଣ୍ଡରେ ରଜ୍ଜୁ ବାନ୍ଧିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ଓ ଇସ୍ରାୟେଲ
ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ। ହୁଏତ୍ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ବଞ୍ଚିବାକୁ ଦେବେ।”
32ତହୁଁ ସେମାନେ କଟିରେ ଅଖା ପିନ୍ଧି ଓ ମୁଣ୍ଡରେ
ରଜ୍ଜୁ ବାନ୍ଧି ଇସ୍ରାୟେଲର ରାଜା ନିକଟକୁ ଯାଇ ବିନୟରେ
ସହିତ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ଦାସ ବିନ୍‌ହଦଦ୍ କହୁଛି, ‘ଦୟାକରି
ମୋତେ ବଞ୍ଚାନ୍ତୁ।’”
ଆହାବ୍ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ସେ କ’ଣ ତଥାପି ବଞ୍ଚିଛି?
ସେ ତ ମୋର ଭାଇ।”
33ବିନ୍‌ହଦଦ୍‌ର ଲୋକମାନେ ଜାଣିବାକୁ ଚାହିଁଲେ, ରାଜା
ଆହାବ୍ ବିନ୍‌ହଦଦ୍‌ଙ୍କୁ ଦୟା ଦେଖାଇବେ କି ନା, ସେମାନେ
ଆଶାକଲେ, ଗୋଟିଏ ସୂଚନା ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ନିଶ୍ଚିତତା
କରିବାକୁ, ତେଣୁ ଏହି କଥାର ସତ୍ୟତା ଜାଣିବା ପାଇଁ
ଆହାବ୍ ଯେତେବେଳେ ବିନ୍‌ହଦଦ୍‌ଙ୍କୁ ଭାଇ ବୋଲି ଡାକିଲା,
ସେମାନେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କହିଲେ, “ହଁ! ବିନ୍‌ହଦଦ୍ ତୁମ୍ଭର
ଭାଇ।”
ତହୁଁ ରାଜା ଆହାବ୍ କହିଲେ, “ମୋ ନିକଟକୁ ତାଙ୍କୁ
ଆଣ।” ବିନ୍‌ହଦଦ୍ ଯେତେବେଳେ ଆସିଲେ ଆହାବ୍ ତାଙ୍କୁ
ନେଇ ନିଜ ରଥରେ ବସାଇଲେ।
34ସେତେବେଳେ ବିନ୍‌ହଦଦ୍ ଆହାବ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋର
ପିତା ଯେଉଁ ନଗରଗୁଡ଼ିକ ତୁମ୍ଭ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ନେଇ ଥିଲେ ମୁଁ
ତୁମ୍ଭକୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଫେରାଇ ଦେବାକୁ ଯାଉଛି। ଯେହେତୁ
ମୋର ପିତା ଯେପରି ଶମରିୟାରେ ବଜାର ଓ ଦୋକାନମାନ
କରିଥିଲେ ଆପଣ ଦମ୍ମେଶକରେ ସେହିପରି କରିବେ।”
ଆହାବ୍ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଏଥିରେ ସମ୍ମତ,
ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଛାଡ଼ି ଦେବି।” ଦୁଇ ରାଜା ଶାନ୍ତିଚୁକ୍ତିରେ
ସମ୍ମତ ହେଲେ ଓ ରାଜା ଆହାବ୍ ବିନ୍‌ହଦଦ୍‌ଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କଲେ।

ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଆହାବ୍ ବିରୁଦ୍ଧରେ କହିଲେ

35ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବକ୍ତା ନିଜର
ସାଥୀକୁ କହିଲା, “ମୋତେ ମାର!” ସେ ଏକଥା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଆଜ୍ଞାରେ କହିଲା। ମାତ୍ର ସେ ଲୋକ ମାରିବା ପାଇଁ ମନା
କଲା। 36ତେଣୁ ପ୍ରଥମ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପାଳନ କଲ ନାହିଁ। ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଏସ୍ଥାନ
ତ୍ୟାଗ କଲାବେଳେ ଗୋଟିଏ ସିଂହ ତୁମ୍ଭକୁ ବଧ କରିବ।”
ଯେତେବେଳେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ସେ ସ୍ଥାନରୁ ଗଲା,
ଗୋଟିଏ ସିଂହ ତାକୁ ବଧ କଲା।
37ପ୍ରଥମ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଲୋକକୁ କହିଲା,
“ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ମାର!”
ସେହି ଲୋକଟି ତାକୁ ମାରି ମାରି କ୍ଷତ ବିକ୍ଷତ କଲା।
38ତେଣୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଆପଣା ମୁଖରେ ବସ୍ତ୍ର ଆବୃତ କରି
ଛଦ୍ମ ବେଶରେ ରହିଲା ଓ ତାକୁ କେହି ଜାଣିପାରିଲେ ନାହିଁ।
ସେ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ଦେଶରେ ରାଜାଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରି
ରହିଲା। 39ରାଜା ତା’ ବାଟ ଦେଇ ଗଲାବେଳେ ସେ ରାଜାଙ୍କୁ
କହିଲା, “ମୁଁ ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିକୁ ଯାଇଥିଲି। ଆମ୍ଭର ଜଣେ ଲୋକ
ଜଣେ ଶତ୍ରୁ ସୈନ୍ୟକୁ ଆଣି ମୋତେ କହିଲେ, ‘ଏହି
ଲୋକଟିକୁ ଜଗ, ଯଦି ସେ ପଳାୟନ କରେ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ
ତା’ ବଦଳରେ ତୁମ୍ଭର ଜୀବନ ଦେବ। ନଚେତ୍ ଏକତାଳନ୍ତ
ରୂପା ଦେବ।’ 40ମାତ୍ର ମୁଁ ଏଣେତେଣେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିଲାବେଳେ
ସେ ଖସିଗଲା।”
ତହିଁରେ ଇସ୍ରାୟେଲର ରାଜା କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଶତ୍ରୁକୁ
ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିବାରୁ ଦୋଷୀ ହୋଇଅଛ। ତୁମ୍ଭର ନିଜର
ବାକ୍ୟସବୁ ତୁମ୍ଭର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉଚ୍ଚାରଣ କରେ।”
41ଏହାପରେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟତ ବକ୍ତା ତା’ର ମୁହଁରୁ ବସ୍ତ୍ର
କାଢ଼ିନେଲା। ଇସ୍ରାୟେଲର ରାଜା ତାକୁ ଜାଣିଲେ ଯେ ସେ
ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ। 42ତତ୍ପରେ ସେ
ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି,
‘ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଲୋକକୁ ବିନାଶାର୍ଥେ ଦେଇଥିଲୁ, ତୁମ୍ଭେ ତାକୁ
ଆପଣା ହସ୍ତରେ ଛାଡ଼ିଅଛ। ଏଣୁ ତା’ର ପ୍ରାଣ ବଦଳରେ
ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାଣ ଯିବ। ଆଉ ତାହାର ଲୋକମାନଙ୍କ ବଦଳରେ
ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ଯିବେ।’”
43ତା’ପରେ ଇସ୍ରାୟେଲର ରାଜା ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ ଓ ବ୍ୟସ୍ତତା
ହୋଇ ଶମରିୟାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ।

ନାବୋତଙ୍କ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର

21 ଶମରୟା ନଗରସ୍ଥ ରାଜା ଆହାବଙ୍କ ପ୍ରାସାଦ ନିକଟରେ
ଏକ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଥିଲା। ଯିଷ୍ରିୟେଲୀୟ ନିବାସୀ
ନାବୋତ ଏହି ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ। 2ଦିନେ
ନାବୋତଙ୍କୁ ରାଜା ଆହାବ୍ ଡାକି କହିଲେ, “ମୋତେ ତୁମ୍ଭର
ଏହି ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରଟି ଦିଅ, ମୁଁ ସେଥିରେ ପନିପରିବା କରିବି।
କାରଣ ଏହା ମୋ ପ୍ରାସାଦ ନିକଟରେ ଅଛି। ଏହି କ୍ଷେତ୍ର
ବଦଳରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଏକ ଭଲ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଦେବି। ନଚେତ୍
ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଇଚ୍ଛା କରିବ, ତେବେ ମୁଁ ଏହାର ମୂଲ୍ୟ
ରୌପ୍ୟ-ମୁଦ୍ରା ଆକାରରେ ଦେବି।”

3ନାବୋତ ଆହାବ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ କେବେ ହେଲେ
ମୋର ପୈତୃକ ଭୂମିକୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବ ନାହିଁ, ଏହା ପରମେଶ୍ୱର
ମନା କରନ୍ତୁ।”

4ନାବୋତଙ୍କ କଥା ଆହାବ୍‌ଙ୍କୁ ବହୁତ ବାଧିଲା। ସେ
ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ ଓ ରାଗିଗଲେ। କାରଣ ନାବୋତ
ତାଙ୍କର, “ପୈତୃକ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେବେ ନାହିଁ ବୋଲି ମନା
କଲେ।” ତେଣୁ ଏପରି ଖରାପ ମିଜାସରେ ସେ ଘରକୁ
ଫେରିଲେ। ଏଣୁ ଆହାବ୍ ନ ଖାଇ ନ ପିଇ ଶଯ୍ୟାରେ ପଡ଼ି
ରହିଲେ।

5ଆହାବ୍‌ଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଇଷେବଲ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ
କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଏତେ ଦୁଃଖିତ ଓ କାହିଁକି
ଭୋଜନ କରୁନାହଁ?”

6ଆହାବ୍ ଉତ୍ତରରେ କହିଲେ, “ମୁଁ ଯିଷ୍ରିୟେଲୀୟ ନାବୋତଙ୍କୁ
କହିଲି, ତୁମ୍ଭ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରଟି ମୋତେ ଦିଅ ଓ ତା' ବଦଳରେ
ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରା ନିଅ ନଚେତ୍ ତୁମ୍ଭର ପସନ୍ଦ ମୁତାବକ ତା'ର
ଅନୁରୂପ ଏକ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ନିଅ। ମାତ୍ର ସେ କହିଲା, ମୁଁ
ତୁମ୍ଭକୁ ମୋର ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଦେବାକୁ ଯାଉନାହିଁ।”

7ତାଙ୍କର ପତ୍ନୀ ଇଷେବଲ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ
ଇଶ୍ରାୟେଲର ରାଜା ନୁହଁ? ଉଠ, ଭୋଜନ କର ଓ ତୁମ୍ଭର
ମନ ଓ ଶରୀର ପୁଲକିତ ହେଉ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯିଷ୍ରିୟେଲୀୟ
ନାବୋତର ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଦେବି।”

8ତହୁଁ ଇଷେବଲ ଆହାବ୍‌ଙ୍କ ନାମରେ ପତ୍ର ଲେଖି
ତାଙ୍କର ମୋହର ମାରି ନାବୋତ ନଗରସ୍ଥ ଓ ତାହାର
ପ୍ରାଚୀନଗଣଙ୍କ ପାଖରୁ ଓ ପ୍ରଧାନ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ
ସେହି ପତ୍ର ପଠାଇଲେ। 9ସେହି ପତ୍ରରେ ସେ ଏହା
ଲେଖିଥିଲେ:

ଗୋଟିଏ ଉପବାସର ଦିନ ଘୋଷଣା କର ଓ ସମସ୍ତ
ଲୋକଙ୍କୁ ଏକ ସଭାରେ ଏକତ୍ରୀତ କର। ଆଉ ସେହି
ସଭାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ନାବୋତ ବିଷୟରେ ବିଚାର କରିବୁ।
10ଦୁଇଜଣ ପାପାଧମ ଲୋକଙ୍କୁ ଖୋଜ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ
ନାବୋତ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାକୁ କୁହ। ସେମାନେ
କହିବେ ଯେ, ସେମାନେ ଶୁଣିଲେ, ନାବୋତ ପରମେଶ୍ୱର ଓ
ରାଜାଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେଇଛନ୍ତି। ତା'ପରେ ତାଙ୍କୁ ନଗର
ବାହାରକୁ ନେଇ ପଥରମାରି ବଧ କର।

11ତେଣୁ ନାବୋତର ନଗରସ୍ଥ ପ୍ରାଚୀନ ଓ ପ୍ରଧାନବର୍ଗ
ଇଷେବଲଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ପତ୍ର ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ।
12ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଉପବାସର ଦିନ ଘୋଷଣା କଲେ।
ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ ଡକାଇଲେ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ
ସମ୍ମୁଖରେ ନାବୋତଙ୍କୁ ଏକ ବିଶେଷ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ ବସାଇଲେ।
13ତା'ପରେ ଦୁଇଟି ପାପାଧମ ଲୋକ ଆସି ସେମାନଙ୍କ
ସମ୍ମୁଖରେ ସାକ୍ଷୀ ଦେବାକୁ ବସିଲେ। ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ
ଦେଇ କହିଲେ ଯେ, ନାବୋତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଓ ରାଜାଙ୍କୁ
ଅଭିଶାପ ଦେଇଛି। ତହୁଁ ସେମାନେ ନାବୋତଙ୍କୁ ନଗର
ବାହାରକୁ ନେଇ ପଥର ମାରି ବଧ କଲେ। 14ତତ୍ପରେ
ସେମାନେ ଇଷେବଲ ନିକଟକୁ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରେରଣ କରି କହିଲେ,
“ନାବୋତ ପ୍ରସ୍ତରାଘାତରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛି।”

15ଯେତେବେଳେ ଇଷେବଲ ନାବୋତର ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ବାଦ
ଶୁଣିଲେ, ସେ ଆହାବଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯିଷ୍ରିୟେଲୀୟ ନାବୋତ
ଯେ କି ରୌପ୍ୟ ମୁଦ୍ରା ଦେଇ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଦେବାକୁ ନାସ୍ତି
କରିଥିଲା ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୃତ। ଏଣିକି ତୁମ୍ଭେ ତା'ର
ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଅଧିକାର କର।” 16ତେଣୁ ଆହାବ୍ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରକୁ
ଗଲେ ଓ ସେ କ୍ଷେତକୁ ଅଧିକାର କଲେ।

17ଏହି ସମୟରେ ତିଶ୍‌ବୀୟ ଏଲୀୟଙ୍କ ନିକଟରେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ଯଥା: 18“ଶମରୟାର
ବାସିନ୍ଦା ଇଶ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଆହାବ୍ ନିକଟକୁ ଯାଅ, ସେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ନାବୋତର ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଛି; ସେ ତା'ର
ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରକୁ ନିଜ ଅଧିକାରକୁ ଆଣିବାକୁ ଯାଇଛି। 19ଆହାବକୁ
କୁହ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଅଛି, ‘ତୁମ୍ଭେ ନାବୋତଙ୍କୁ ହତ୍ୟା
କରିଛ ଓ ତା'ର ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଅଧିକାର କରିଅଛ, ମୁଁ
ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଛି, ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ନାବୋତର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଛି,
ସେହି ସ୍ଥାନରେ ତୁମ୍ଭର ମୃତ୍ୟୁ ହେବ। କୁକୁରମାନେ ନାବୋତର
ରକ୍ତକୁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଗୁଣ୍ଡି ଖାଇଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ
ତୁମ୍ଭର ରକ୍ତ ମଧ୍ୟ ଗୁଣ୍ଡିବେ।’”

20ଏଲୀୟ ଆହାବ୍‌ଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ, ଆହାବ୍ ଏଲୀୟଙ୍କୁ
କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ପୁଣି ମୋତେ ଦେଖା ଦେଲ, ତୁମ୍ଭେ
ସର୍ବଦା ମୋର ବିରୁଦ୍ଧରେ ରହିଛ।”

ଏଲୀୟ ଉତ୍ତର କଲେ, “ହଁ, ମୁଁ ପୁଣି ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖାଦେଲି,
ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଜୀବନସାରା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମନ୍ଦକର୍ମ
କରି ଚାଲିଛ। 21ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ‘ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ
ତୁମ୍ଭ ପରିବାରର ପୁଂ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନିଃଶେଷ କରିବି।
22ତୁମ୍ଭର ପରିବାର ଭାଗ୍ୟ ସେହିଭଳି ହେବ, ନବାଟର ପୁତ୍ର
ଯାରବୟାମର ବଂଶ ତୁଲ୍ୟ ଓ ଅହିୟ ପୁତ୍ର ବାଶାର ବଂଶ
ତୁଲ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧ୍ୱଂସ କରିବି। କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର
ପାପକର୍ମଦ୍ୱାରା ମୋତେ ବିରକ୍ତ କରିଅଛ ଓ ଇଶ୍ରାୟେଲର
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପାପ କରାଇଅଛ।’ 23ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ,
‘ତୁମ୍ଭର ପତ୍ନୀ ଇଷେବଲର ମୃତ ଶରୀରକୁ ନଗରର କାନ୍ଥ
ନିକଟରେ ଗୋଟିଏ ଭୂମି ଯିଷ୍ରିୟେଲ ନଗରର କୁକୁରମାନେ
ଖାଇବେ। 24ଆହାବ୍‌ର ଯେଉଁ ଲୋକ ନଗରରେ ମରିବ,
କୁକୁରମାନେ ତାକୁ ଖାଇବେ ଓ ଯେଉଁଲୋକ କ୍ଷେତ୍ରରେ
ମରିବ, ଆକାଶର ପକ୍ଷୀମାନେ ତାକୁ ଖାଇବେ।’”

25ଆହାବ୍ ନିଜର ପତ୍ନୀ ଇଷେବଲ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ
ହୋଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେତେ ମନ୍ଦକର୍ମ କଲେ,
ସେପରି ଆଉ କେହି କରି ନଥିଲେ। 26ଆହାବ୍ ପ୍ରତିମାଗଣଙ୍କୁ
ଉପାସନା କରି ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ପରି ଅତିଶୟ ପାପ

କଲେ। ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଭୂମି ନେଇ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଦେଇଦେଲେ।

27ଆହାବ୍ ଏହକଥା ଶୁଣି ଅତ୍ୟନ୍ତ ମର୍ମାହତ ହେଲେ। ସେ ନିଜର ବସ୍ତ୍ର ଚିରିଲେ ଓ ଦୁଃଖର ଚିହ୍ନ ସ୍ୱରୂପ ଅଖା ପିନ୍ଧି ଉପବାସ କରି ଅଖାରେ ଶୋଇଲେ, ସେ ଅତି ଦୁଃଖିତ ଓ ବିବ୍ରତ ହେଲେ।

28ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ତିଶ୍‌ବୀୟ ଏଲୀୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, 29"ଆହାବ୍ ତା'ର କୁକର୍ମ ବିଷୟରେ ଅନୁତାପ କରି ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜକୁ ନମ୍ର କଲା। ତୁମ୍ଭେ ଏହା ଦେଖୁଅଛ। ଏହି ହେତୁ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତା'ର ଜୀବନରେ କିଛି ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇବାକୁ ଯାଉ ନାହିଁ। ତା'ର ପୁତ୍ର ରାଜା ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବି ଏବଂ ତା'ପରେ ତା'ର ପରିବାର ପ୍ରତି ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଆଣିବି।"

ମୀଖାୟ ଆହାବ୍‌ଙ୍କୁ ସତର୍କ କରନ୍ତି

22 ଅନନ୍ତର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦୁଇବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସ୍ରାୟେଲ ଓ ଅରାମ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ବିରାଜମାନ କଲା। 2ତତ୍ପରେ ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ, ଇସ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଆହାବ୍‌ଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଆସିଲେ।

3ଏହି ସମୟରେ ଆହାବ୍ ତାଙ୍କର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ରାମୋତ୍ ଗିଲୟଦ୍ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଟେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହା ଜାଣ। କିନ୍ତୁ ଅରାମର ରାଜା ଏହା ଅଧିକାର କଲା। ତଥାପି ଆମ୍ଭେମାନେ ନୀରବରେ ବସି ରହିଛୁ, ଆମ୍ଭେ ଅରାମର ରାଜାଙ୍କଠାରୁ ତାହା ଫେରାଇ ନେଇ ନାହୁଁ।" 4ତେଣୁ ଆହାବ୍ ଯିହୋଶାଫଟଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ମୋ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ରାମୋତ୍-ଗିଲୟଦ୍‌କୁ ଯାଉଛ?"

ଯିହୋଶାଫଟ୍ କହିଲେ, "ହଁ ମୁଁ ଯୁଦ୍ଧରେ ଯୋଗ ଦେବି। ମୋର ସୈନ୍ୟ ବାହିନୀ ଓ ଅଶ୍ୱାରୋହୀ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଯୋଗ ଦେବେ। 5କିନ୍ତୁ ମୁଁ ବିନୟ କରୁଛି, ଆମ୍ଭେ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପଚାରିବା।"

6ତେଣୁ ଆହାବ୍ 400 ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଡକାଇ ଏକତ୍ରିତ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ମୁଁ ରାମୋତ୍-ଗିଲୟଦ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରଥମେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯିବା ଉଚିତ୍ କି, ଏଥିରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହେବା ଉଚିତ୍?"

ତହୁଁ ସେମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାଇ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଉଚିତ, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୟଲାଭ କରିବାକୁ ଦେବେ।"

7କିନ୍ତୁ ଯିହୋଶାଫଟ୍ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି କି? ଯଦି ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବାକ୍ୟ ପଚାରନ୍ତୁ।"

8ତହୁଁ ଆହାବ୍ କହିଲେ, "ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବାକ୍ୟ ବିଷୟରେ ପଚାରି ପାରୁ। ସେ ଇମ୍ଲର ପୁତ୍ର ମୀଖାୟ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଘୃଣା କରେ। କାରଣ ସେ ସର୍ବଦା ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀ କହେ। ସେ କେବେ ମୋର ମଙ୍ଗଳ କଥା କହେ ନାହିଁ।"

ତହୁଁ ଯିହୋଶାଫଟ୍ କହିଲେ, "ଦୟାକରି ସେପରି କୁହନ୍ତୁ ନାହିଁ।"

9ତେଣୁ ରାଜା ଆହାବ୍ ଜଣେ ଅଧିକାରୀକୁ ଡାକିଲେ ଏବଂ ତାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, "ଇମ୍ଲର ପୁତ୍ର ମୀଖାୟଙ୍କୁ ଶିଘ୍ର ଆଣ।"

10ସେହି ସମୟରେ ଇସ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଆହାବ୍ ଓ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ୍ ନିଜ ନିଜର ରାଜ ପୋଷାକ ପରିଧାନ କରି ଶମରୟାର ପ୍ରବେଶଦ୍ୱାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ମେଲାରେ ନିଜ ନିଜ ସିଂହାସନରେ ବସିଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ ପ୍ରଚାର କରୁଥିଲେ। 11କନାନାର ପୁତ୍ର ସିଦିକୀୟ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଲୌହମୟ ଶିଙ୍ଗମାନ ନିର୍ମାଣ କରି ଆହାବ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲା, "ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, 'ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଲୌହମୟ ଶିଙ୍ଗ ଯୁଦ୍ଧରେ ବ୍ୟବହାର କରିବ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଅରାମର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରିବ ଏବଂ ଜୟଲାଭ କରିବ।'" 12ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ତାଙ୍କ ସହିତ ଏକମତ ହୋଇ କହିଲେ, "ରାମୋତ୍-ଗିଲୟଦ୍‌କୁ ଯାଅ ଓ ଅରାମୀୟ ସୈନ୍ୟବାହୀନୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଜୟଲାଭ କର। କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରାଇବେ।"

13ଏହି ସମୟରେ ଆହାବ୍‌ଙ୍କ ଅଧିକାରୀ ମୀଖାୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲା, "ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଏକ ମୁଖରେ ରାଜାଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି। ତେଣୁ ମୁଁ ବିନୟ କରୁଛି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପରି ମଙ୍ଗଳ ବାକ୍ୟ ରାଜାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କୁହ।"

14ତହୁଁ ମୀଖାୟ କହିଲେ, "ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛନ୍ତି, ମୁଁ ଶପଥ କରୁଛି ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାହା କହିବେ ମୁଁ ତାହା ହିଁ କହିବି।"

15ତା'ପରେ ମୀଖାୟ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡ଼ା ହେଲେ ଓ ରାଜା ଆହାବ୍ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ମୀଖାୟ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ରାମୋତ୍-ଗିଲୟଦ୍‌କୁ ଯିବା ଉଚିତ୍ କି କ୍ଷାନ୍ତ ହେବା ଉଚିତ୍?"

ତହୁଁ ମୀଖାୟ ଉତ୍ତର କଲେ, "ଆପଣ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଜୟ କରାଇବେ।"

16ଆହାବ୍ ପୁଣି ମୀଖାୟଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ନିଜର ବାକ୍ୟ କୁହ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ସତ କହିବାକୁ କହିଛି। କେତେଥର ମୋତେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହା କହିବାକୁ ପଡିବ? ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ସତ କୁହ।"

17ମୀଖାୟ ଉତ୍ତର କଲେ, "ମୁଁ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାୟେଲକୁ ମାଲିକହୀନ ମେଷପଲ ସଦୃଶ ଏଣେ ତେଣେ ପର୍ବତମାନଙ୍କରେ ବୁଲୁଥିବାର ଦେଖିଲି, ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, 'ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ନାହାଁନ୍ତି, ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ନ କରି କୁଶଳରେ ନିଜ ନିଜ ଗୃହକୁ ଫେରି ଯାଆନ୍ତୁ।'"

18ଆହାବ୍ ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଦେଖ, ମୁଁ କଣ କହି ନଥିଲି, ମୀଖାୟ କେବେ ଅମଙ୍ଗଳ ବିନା ମଙ୍ଗଳକର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ ମୋ ବିଷୟରେ କରିବ ନାହିଁ।"

19ପୁଣି ମୀଖାୟ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ, "ମୁଁ ଦେଖିଲି ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଓ ତାଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ଓ ବାମ ହସ୍ତରେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ

ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଦୂତମାନେ ଉଭା ହୋଇଛନ୍ତି। **20**ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ,
‘ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ରାଜା ଆହାବ୍‌କୁ କୁମନ୍ତ୍ରଣା ଦେବାକୁ
ଯିବ, ସେ ଯେପରି ରାମୋତ୍-ଗିଲୟଦ୍‌କୁ ଯାଇ ଅରାମୀୟ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବ।’ ଏଥିରେ କେହି
ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଗଣ ଏକମତ ହେଲେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କର କଣ
କରିବା ଉଚିତ୍। **21**ତା'ପରେ ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲା, ‘ମୁଁ ତା' ପ୍ରତି ପ୍ରତାରଣା କରିବି।’
22ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ‘ତୁମ୍ଭେ କିପରି ତାକୁ ପ୍ରତାରଣା
କରିବ?’ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ‘ମୁଁ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ
ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ପକାଇବି। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ମିଛ
କୁହାଇବି।’ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ‘ଉତ୍ତମ, ଯାଅ, ତାକୁ
କୌଶଳରେ ଠକିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର। ଏଥିରେ ତୁମ୍ଭେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ
ହେବ।’”

23ମୀଖାୟ ଶେଷରେ କହିଲେ, “ଦେଖ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର
ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା କୁହାଇଛନ୍ତି। ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ
ଉପରେ ଏକ ବଡ ବିପତ୍ତି ଆଣିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି।”

24ତହିଁରେ କନାନାର ପୁତ୍ର ସିଦିକୀୟ ମୀଖାୟର ଗାଲରେ
ଏକ ଚାପୁଡ଼ା ମାରି କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଭାବୁଛ କି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଆତ୍ମା ମୋତେ ଛାଡ଼ି ଦେଇଛନ୍ତି ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭ ମାଧ୍ୟମରେ
କହୁଛନ୍ତି। ତୁମ୍ଭକୁ କିପରି କହିଲେ?”

25ତହିଁରେ ମୀଖାୟ କହିଲା, “ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ସଂକଟ
ଆସିବ। ତୁମ୍ଭେ ନିଜକୁ ଲୁଚାଇବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ
କୋଠରୀକୁ ଯିବ। ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ କଥା ସତ୍ୟତା
ଜାଣିବ।”

26ଆହାବ୍, “ମୀଖାୟକୁ ବନ୍ଦୀ କରିବାକୁ ଜଣେ ଅଧିକ୍ଷକୁ
ଆଦେଶ ଦେଲେ ଏବଂ ତାକୁ ଆମୋନର ନଗରାଧିକ୍ଷ ଓ
ଯୁବରାଜ ଯୋୟାଶର ନିକଟକୁ ନେଇ ଯିବାକୁ କହିଲେ।
27ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ ମୁଁ ଯୁଦ୍ଧରୁ ନିରାପଦରେ ଫେରିବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୀଖାୟକୁ କାରାଗାରରେ ରଖିବେ ଓ କିଛି ନଦେଇ
ରୋଟୀ ଓ ପାଣି ଦେବ।”

28ତହିଁରେ ମୀଖାୟ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ
ସମସ୍ତେ ଶୁଣ, ଯଦି ରାଜା ଆହାବ୍ କୁଶଳରେ ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରୁ
ଫେରି ଆସେ, ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ବାର୍ତ୍ତା ଦେଇ
ନାହାଁନ୍ତି ବୋଲି ଜାଣିବ।”

29ଅନନ୍ତର ଇସ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଆହାବ୍ ଓ ଯିହୁଦାର
ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ରାମୋତ୍-ଗିଲୟଦ୍‌କୁ
ଗଲେ। **30**ଇସ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ୍‌କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ
ଛଦ୍ମ ବେଶରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯିବି, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର
ରାଜ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବ।” ତେଣୁ ଇସ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଛଦ୍ମ
ବେଶରେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଗଲେ।

31ମାତ୍ର ଅରାମର ରାଜା ତାଙ୍କର ବତିଶ ରଥାଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କୁ
ଆଦେଶ ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇସ୍ରାୟେଲର ରାଜା ବ୍ୟତୀତ
ଅନ୍ୟ କାହା ସଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧ କରନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ତାକୁ
ହତ୍ୟା କରିବ। **32**ଯୁଦ୍ଧରେ ସେହି ରଥାଧ୍ୟକ୍ଷମାନେ ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କୁ
ଇସ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଭାବି ଯେତେବେଳେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ,
ସେ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ। **33**ରଥାଧିକ୍ଷମାନେ ଜାଣିଲେ ଯେ
ସେ ଇସ୍ରାୟେଲର ରାଜା ନୁହଁନ୍ତି, ତେଣୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ
ମାରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେଲେ। **34**ସେହି ସମୟରେ ଏକ ଶର
ଜଣେ ସୈନ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ବିଦ୍ଧ ହୋଇ ଆସିଲା। ଏହା ରାଜାଙ୍କର
ସାଞ୍ଜୁ ଦ୍ୱାରା ଆଚ୍ଛାଦିତ ହୋଇନଥିବା ଦେହର ଅଂଶକୁ ଭେଦ
କଲା। ତେଣୁ ରାଜା ତାଙ୍କ ସାରଥିକି କହିଲେ, “ମୋତେ ଏ
ସ୍ଥାନରୁ ନେଇଯାଅ, କାରଣ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଶରଦ୍ୱାରା ଅତିଶୟ
ଆଘାତ ପାଇଲି।”

35ସେଦିନ ସୈନ୍ୟମାନେ ପ୍ରବଳ ଯୁଦ୍ଧ ଚଳାଇଲେ, ରାଜା
ଆହାବ୍ ତାଙ୍କ ରଥରେ ରହିଲେ। ସେ ଅରାମୀୟ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ଦେଖି ରଥର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଆଉଜି ହୋଇ ରହିଲେ। ତାଙ୍କର
ରକ୍ତରେ ରଥର ତଳ ସିକ୍ତ ହେଲା ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳକୁ ସେ
ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ। **36**ପୁଣି ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ବେଳକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ
ନିଜ ନିଜ ନଗରକୁ ଓ ଦେଶକୁ ଫେରିଯିବାକୁ ଆଦେଶ
ଦିଆଗଲା।

37ଏହିପରି ଭାବରେ ରାଜା ଆହାବ୍ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ
ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକ ଶମରିୟାକୁ ବୋହି ଆଣି ତାଙ୍କୁ କବର
ଦେଲେ। **38**ଆଉ ସେମାନେ ଶମରିୟାର ପୋଖରୀଠାରେ
ତାହାଙ୍କ ରଥକୁ ଧୋଇଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ବେଶ୍ୟାମାନେ ସ୍ନାନ
କରନ୍ତି। କୁକୁରମାନେ ଆହାବ୍‌ର ରକ୍ତ ଚାଟି ଖାଇଲେ।
ଏହିସବୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ଘଟିଲା।

39ଆହାବ୍‌ଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ
କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ତାଙ୍କର ହସ୍ତୀଦନ୍ତ ନିର୍ମିତ ମନୋହର ପ୍ରାସାଦ
ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିର୍ମିତ ସୁଦୃଢ଼ ନଗର ବିଷୟରେ ଇସ୍ରାୟେଲର
ରାଜବଂଶ ଇତିହାସରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି। **40**ଆହାବ୍‌ଙ୍କ
ମୃତ୍ୟୁପରେ ସେ ତାଙ୍କର ପୂର୍ବ ପୁରୁଷଙ୍କ ସହିତ କବର
ନେଲେ ଓ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅହସିୟ ତାଙ୍କ ପଦରେ
ରାଜ୍ୟ କଲେ।

ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ୍

41ଇସ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଆହାବ୍‌ଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଷରେ
ଆସାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଯିହୁଦାର ରାଜା ହେଲେ।
42ଯିହୋଶାଫଟ୍ ପଞ୍ଚତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ରାଜା ହେଲେ ଓ
ସେ ପଚିଶ ବର୍ଷ ଯିରୁଶାଲମରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ। ତାଙ୍କର
ମାତାଙ୍କ ନାମ ଅସୂବା ଓ ସେ ଶିଲହିର କନ୍ୟା। **43**ଯିହୋଶାଫଟ୍
ଅତି ଉତ୍ତମ ଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କର ପିତା ଆସାଙ୍କର ପଥ
ଅନୁସରଣ କଲେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଯଥାର୍ଥ
ତାହାହିଁ କଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୱଂସ କଲେ
ନାହିଁ। ସେ ସମୟରେ ଲୋକମାନେ ସେହି ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀରେ
ବଳିଦାନ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ଓ ଧୂପ ଜଳାଇଲେ।

44ପୁଣି ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଇସ୍ରାୟେଲ ରାଜାଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତି
ଚୁକ୍ତି କଲେ। **45**ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଅତି ସାହସୀ ଥିଲେ ଓ ସେ
ବହୁ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଯିହୁଦାର
ରାଜଗଣଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇଛି। **46**ଯିହୋଶାଫଟ୍
ତାଙ୍କ ପିତା ଆସାଙ୍କ ସମୟରେ ଯେଉଁ ପୁରୁଷ ବେଶ୍ୟାମାନେ
ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଦେଶରୁ ତଡ଼ି ଦେଲେ।

47ସେହି ସମୟରେ ଇଦୋମର କେହି ରାଜା ନଥିଲେ।
ଯିହୁଦାର ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ଜଣେ ପ୍ରତିନିଧି ତା'ର
ଶାସନ ଚଳାଇଲେ।

ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କ ନୌବାହିନୀ

48ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଓଫୀରକୁ ଯାଇ ସୁନା ଆଣିବା ସକାଶେ
ତର୍ଶୀଶର କେତେକ ବାଣିଜ୍ୟ ପୋତ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ମାତ୍ର
ସେ ସବୁ ଗଲାନାହିଁ କାରଣ ସେହି ଜାହାଜଗୁଡ଼ିକ ଇତ୍‌ସିୟୋନ୍
ଗେବରରେ ଭାଙ୍ଗିଗଲା। **49**ଇସ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଆହାବ୍‌ଙ୍କ ପୁତ୍ର
ଅହସିୟ ଯିହୋଶାଫଟଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋର ନାବିକମାନେ
ତୁମ୍ଭର ନାବିକମାନଙ୍କ ସହିତ ଜାହାଜରେ ଯିବେ, ମାତ୍ର
ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଏଥିରେ ରାଜି ହେଲେ ନାହିଁ।

50ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ସେ ତାଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କ
ସହିତ ଦାଉଦ ନଗରରେ କବରରେ ସମାହିତ ହେଲେ।
ତାଙ୍କ ଅନ୍ତେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିହୋରାମ୍ ରାଜା ହେଲେ।

ଇସ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଅହସିୟ

51ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ସପ୍ତଦଶ
ବର୍ଷରେ ଆହାବ୍‌ଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅହସିୟ ଇସ୍ରାୟେଲର ରାଜା
ହେଲେ। ସେ ଶମରୀୟାରେ ଦୁଇବର୍ଷ ଶାସନ କଲେ।
52ଅହସିୟ ଆପଣା ପିତା ଆହାବ୍, ମାତା ଈଷେବଲ ଓ
ନବାଟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାରବୀୟାମ ପରି ପାପକର୍ମ କଲେ। ଏହିସବୁ
ଶାସକ ଇସ୍ରାୟେଲ ଲୋକଙ୍କୁ ପାପ କରାଇଲେ।

53ପୁଣି ସେ ଆପଣା ପିତାଙ୍କର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟାନୁସାରେ
ବାଲର ଉପାସନା ଓ ସେବା କଲେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାୟେଲର
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତା’ ଉପରେ କ୍ରୋଧ
କଲେ, ଯେପରି ତା’ର ପିତାଙ୍କ ଉପରେ କରିଥିଲେ।